

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Ζ' — ΤΕΥΧΟΣ 79

ΜΑΪΟΣ 1944

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ

Δια τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμὰς	12.—
Δια τοὺς Διδασκάλους	»	8.—
Δια τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Δια τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Δια τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Δια τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

*Ἐκδόσεις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 28.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83.— ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,,—ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιεύμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται

Αἱ ἐγγράφαι ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεύχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ ὑπὸ Γ. Ν. Χατζιδάκι.— Τὰ ὄνειρα καὶ ἡ σημασία αὐτῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ Ἀριστοτέλους Κοροσίτου.— Ἡ “Ἄλλη” (Διήγημα) ὑπὸ Εὐγενίας Ζωγράφου.— Αἱ Ἀρσενειάδες τῆς Κερκυρας ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Διδος Α. Ν.— Τὸ Ἀργεφυλακτεῖον Ζακύνθου (Συνέχεια) ὑπὸ Λ. Ζώη.— Ἀντιλήψεις διαφόροι: Νισθάνας καὶ Γιαννόπουλος ὑπὸ Δημ. Γρ. Κυμπούρογλου.— ΜΑΓΙΟΣ 1914: Αἱ Ἔφοροι τῆς Ἑπτανήσου.— Ἀπὸ τῆν Ξένη Ζωή: Τὸ Ἴσλανδικὸν ζήτημα.— Περιοδικὴ γρονθογραφία: Γυνάικες, Γούναι καὶ Πτερά.— Θέματα.— Ἐκδόσεις.— Ἀπὸ τῆν Ζωὴν τοῦ Μηνός.— Κόσμος.— Ὀλιγόστιχτα.— Νέαι Ἐκδόσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Ὁ Ἕλλην Στρατιώτης.— Ἐπαναστάται Ἀλβανοί.— Οἱ κηρύξαντες τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου Βουλευταί.— Ἀλγερινὸν εἰδύλλιον.— Ἡ μέλλουσα πενθερὰ τοῦ Διαδόχου μας.

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

7ME ANNEE, N⁰ 79
ATHÉNES, MAI 1914

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC

MADAME SOPHIE ZILLER

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθμὸς 42

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Réforme pianistique»

Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	» » »	10 »	» »
1	» tous les 25 jours	25 »	» »

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραδέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσητηρίων.

*Ἐξ Ἀθηνῶν

Δια Κέριρθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἀργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιον	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄαρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55

*Ἐκ Πατρῶν

Δια Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λαγαρινά	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Ἀργιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κέριρθ.	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

*Ἐκ Τριπόλεως

Δια Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλ.	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

I. & A. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὴν ἄρθρον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα **ἄσπρόρρουχα** διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλα **κεντήματα** καὶ **δαντέλλας** καὶ τὰς τελευταίας μόδας **ὑφάσματα**. Δὲν θὰ σῆς προσέλκυση μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς Καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἡ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

*Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.30 π.μ.	Δια Κέριρθον, Ναύπλιον, Τρίπολιον, Μεγαλοπόλιον, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.— π.μ.	Δια Κέριρθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
8.20 π.μ.	Δια Κέριρθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.— μ.μ.	Δια Κέριρθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

*Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

7.40 π.μ.	Δια Κέριρθον, Ἀθήνας.
11.45 π.μ.	Δια Καλάβρυτα, Κέριρθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
6.30 π.μ.	Δια Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλοπόλιον, Τρίπολιον.
3.50 μ.μ.	Δια Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

*Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.— π.μ.	Δια Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλοπόλιον, Τρίπολιον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π.μ.	Δια Πύργον Ὀλύμπια, Τρίπολιον.

ΑΦΙΞΕΙΣ Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ.μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ.μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.05 μ.μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλάβρυτων.
8.05 μ.μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Χιλιόμετρικὰ Βιβλιάρια ταξιδιῶν.

1000 χιλίμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἔκπτωσης 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
2500 χιλίμ.	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἔκπτωσης 30 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνός

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσης της κλίμακος των τόκων των εις τραπεζικά γραμμάτια νέων εντόκων καταθέσεων εν όψει ή επί προθεσμία, δηλοποιείται, ότι από 15 'Απριλίου 1909 ή 'Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται παρά τω Κεντρικώ Καταστήματι και τοίς Υποκαταστήμασιν αυτής καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια αποδοτέας εν όψει ή εν ώρισμένη προθεσμία επί τόκω :

1) 2 τοίς 0/0 κατ' έτος διά τας εν όψει αποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10.000 πέραν του ποσού τούτου του τόκου όριζομένου εις 1 τοίς 0/0 κατ' έτος. Αι καταθέσεις αύται γίνονται δεκταί και εις άνοικτόν λογαριασμόν, παραδιδόμενον τώ καταθέτη βιβλιαρίου λογαριασμού και βιβλιαρίου έπιταγών.

2) τοίς 0/0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά 3 μηνών τουλάχιστον.

3) 1) 2 τοίς 0/0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά εν έτος τουλάχιστον.

4) τοίς 0/0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά δύο έτη τουλάχιστον.

5) 1) 2 τοίς 0/0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά τέσσαρα έτη τουλάχιστον.

6) τοίς 0/0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά πέντε έτη τουλάχιστον, ως και διά τας πέραν των πέντε έτων ή τας διαρκείας.

Καταθέσεις εις χρυσόν

Δέχεται επί εντόκους καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας 'Αγγλίας, αποδοτέας εν ώρισμένη προθεσμία ή διαρκεί, επί τόκω :

1) 2 τοίς 0/0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχιστ.

2) » » » » » » 1 έτους

3) 1) 2 » » » » » » 2 έτων

4) » » » » » » 4 έτων

5) » » » » » » 5 έτων

Αι όμολογίαι των εντόκων καταθέσεων εκδίδονται και εκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνόνημοι.

Τα κεφάλαια και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται παρά τώ Κεντρικώ Καταστήματι και τή αίτήσει του καταθέτου παρά τοίς Υποκαταστήμασι της Τραπεζής εις τό αυτό νόμισμα, εις ό έγένετο ή κατάθεσις.

GANTERIE

Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ & Θ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Όδός Σταδίου άριθ. 45

Συνιστάται ιδιαίτέρως παρά της «'Ελληνικής

Επιθεωρήσεως».

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΣΗΣ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Αριθμός τηλεφώνου 464

ΜΑΣΣΑΖ—ΧΕΙΡΟΚΟΜΙΑ—ΚΟΜΜΩΣΙΣ

Διάφοροι θεραπεΐαι προς αφάρσιν ρυτίδων, πτισιάδων κτλ. επί τή βάσει επιστημονικών παραγγελεμάτων και επιμελημένης θεραπευτικής.

Ζητείτε από τώ

Ίνστιτούτον

Όλα τά καλλυντικά είδη των κυριών :

Κρέμες, Πονδρες, Αρώματα.

Διά τήν άπόκτησιν ή τήν διατήρησιν δροσερού προσώπου και άπαλής επιδερμίδος. Τώ Ίνστιτούτον έχει τώ ρεκόρ τής επιτυχίας.

Καλαισθησία άπαράμιλλος και άούγκριτος

διά τας κομμώσεις των κυριών

7— ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ —7

Κάτωθι Ύπουργείου Δικαιοδύνης

Υπό τήν άψηλήν προστασίαν τής Α. Μ. του Βασιλέω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεία Κάνιγγος)

Σχολαί ειδικαί άνωτέρων τεχνικών σπουδών

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοίτησις διετής.

Έναρξις μαθημάτων τή 15 Σεπτεμβρίου.

Έγγραφαί από τής 20 Αυγούστου.

Γίνονται δεκταί και μαθήτρια. — Πρόγραμμα αποστέλλεται δωρεάν.

ΜΕΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

Ζ., Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Έτησία παραγωγή
120.000 ΦΙΑΛΩΝ

Αντιπροσωπεία εις όλας τας μεγάλας πόλεις Αμερικής, Τουρκίας και Αιγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Ν° 9
Γενικός πληρεξούσιος
Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Έν Αλεξανδρεία
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

ΜΕΤΑΞΑ

Έν Καίρω
Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΩΤΟΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΡ. ΠΑΪΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ
ΑΡ 55 Α
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΒΟΡΣΩ 1917
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ.
ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE No 5

Fournisseur de L'armée d'Occupation
Maison Fondée en 1870.

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Depot de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάκρου από 10 Αύγουστου 1913 έως 10 Ιανουαρίου 1914

ΕΞΑΓΩΓΗ

Έτη	Λίτραι Ένεσκαί
1913)14	225,571.606
1912)13	230,835,250
1911)12	227.992.033

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παρακρατήσεις

Έτη	Ποσόν δελτίων	Συμφιφίδως	Υπόλ.
1913)14 Έκδοθέντα και παρελθ. χρήσεως	78,362,900	63,509,700	14,853,200
1912)13 » » » »	87,452,500	74,533,200	12,919,300
1911)12 » » » »	92,336.100	81,047.000	11,289.100

Προκαταβολών επ' ενεχύρω

Έτη	Είσαγωγή	Εξαγωγή	Υπόλοιπον
1913)14	22,140.163	12,226.593	9.913.570
1912)13	15,767,319	9,904,145	5,863.174
1911)12	16,458.583	10.406.605	6.051.978

ΣΗΜ. Έκτος των λίτρων 225,571,606 της εξαγωγής παρέμειναν και ανεκαθάριστοι διασφαλιστεί παρά τῷ Τε-
λωνεῖῳ Πατρῶν τὴν 20 Μαρτίου ἐ. ἔ. Λ. Έν. 1,491,375 μικτοῦ βάρους.

(Έκ τοῦ Γραφείου)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ 1914

ΤΕΥΧΟΣ 79

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,"

Έν Ρωσσίᾳ (Όδησός) ἡ Δίς Ἀγγελικὴ Κοκινάκη. Rue Gretscliesaja No 30. Έν Λονδίῳ Δίς Ὀλγα Παπατ-
δάκη, (61 Heroford, Road Bayswater, W). — Έν Μάντσεστερ ὁ κ. Βασιλείου Κωνσταντινίδης. — Έν Kafir-Zaya
τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Παναγιώτης Ἰατρίδης. — Έν Ζαχαζίκ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Ζήνων Σπράτης, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικο-
Συλλόγου. — Έν Facous τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Νέστος Παπᾶς. — Έν Μανσούρα τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Περικλῆς Κωνσταν-
τόπουλος. — Έν Simbellawein τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Μιχαὴλ Μπαμίας, ἰατρός. — Έν Benha τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Κων-
σταν. Δάνιας. — Έν Πόρτ-Σαϊτ ἡ Δίς Ἀγγαίτ Γεωργιάδου, Διευθύντρια τοῦ Παρθενωγωγείου. — Έν Ἀμμοχώστῳ ἡ
Δίς Ἑλένη Χατζηπέτρου, Διευθύντρια τοῦ Παρθενωγωγείου. — Έν Λευκωσίᾳ ἡ Δίς Ἑλένη Χαρίτου, Διευθύντρια τοῦ
Παρθενωγωγείου. — Έν Αζορῶν ἡ Κα Ἑλένη Πούρτζη. — Έν Λεμεσῶ ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, Βουλευτὴς-Δικηγόρος. —
Έν Πάφῳ ὁ κ. Σπυρίδων Μαυρομάτης, Δικηγόρος. — Έν Ἱερουσαλὴμ ὁ κ. Ματθίας Παυλίδης. — Έν Μυτιλήνῃ ὁ κ.
Ροδόλφος Γ. Ράλλης. — Έν Κερκύρα ἡ Δίς Ἀγάθη Νικοκάβουρα. — Έν Σάμῳ ἡ Κα Ἑλπινίκη Σταμάτη.

Ο ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Έργον τοῦ Γάλλου ζωγράφου κ. Σκόντ, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Βασιλόπουλα Νικόλαον

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

Ἄφου ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων υἰοθέτησε τὴν σύνταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λεξικοῦ καὶ ἐψήφισεν ἴδιον νόμον ὑπὲρ αὐτοῦ, δικαίᾳ φαίνεται ἡ ἀξίωσις πολλῶν νὰ γνωσθῶσιν εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος οἱ λόγοι, ὧν ἕνεκα ἐκρίθη τοῦτο ἀναγκαῖον. Λοιπὸν ἄς ἴδωμεν ἐν πάσῃ συντομίᾳ τούτους.

Α'.) Ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων ὅτι ἐν τῶν κυρίων γνωρισμάτων παντὸς ἔθνους εἶναι ἡ λαλουμένη ὑπ' αὐτοῦ γλῶσσα καὶ ἡμῶν ἄρα τῶν Ἑλλήνων σήμερον ἡ νέα Ἑλληνικὴ ἀποτελεῖ ἐν τοιοῦτον μέγα ἐθνολογικὸν γνώρισμα. Τσαυτὴν δὲ ἔχουσα δι' ἡμᾶς σημασίαν δίκαιον φαίνεται νὰ μελετηθῇ καὶ γνωσθῇ ἐπιστημονικῶς.

Β'.) Ἦδη πρὸ 100 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ὁ αἰοίδιμος Κοραῆς σύνοιδε τὴν μεγάλην ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν σπουδαιότητα, ἣν ἠδύνατο νὰ ἔχη ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξακρίβωσις τῆς λαλουμένης ἡμῶν γλώσσης, διὸ καὶ γραμματικὴν αὐτῆς συνέγραψε καὶ δοκίμιον λεξικοῦ αὐτῆς ἐπεχείρησε καὶ ἡμῖν συνέστησε νὰ συμπληρώσωμεν αὐτὸ, τοῦτο δ' ὅμως ἀτυχῶς ἐπὶ μακρὸν χρόνον παρημελήσαμεν νὰ πράξωμεν.

Γ'.) Ὡς γνωστὸν, καὶ ἄσματα καὶ παροιμίαι καὶ ἄλλα πολλά καὶ ποικίλα πολλοῦ λόγου καὶ μελετῶν ἄξια φιλολογικὰ δημῶδη προϊόντα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ φέρονται σήμερον ἐν τῇ λαλουμένῃ γλώσσῃ, καὶ ἐν τούτοις ἐμστανίζεσθαι μεγάλη βιοσύνη, πολλὴ χάρις καὶ βαθύ αἰσθημα αὐτοῦ ἄλλ' ἐπίσης, εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ λαϊκὰ φιλολογικὰ προϊόντα ταῦτα δὲν εἶναι πᾶσιν ἡμῖν οὔτε εὐπρόσιτα οὔτε πάντοτε εὐνόητα, ἀλλ' ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκη καὶ ἐπιμελοῦς συναγωγῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μελέτης πρὸς πλήρη κατανόησιν. Ταῦτα δ' ὅμως δὲν δύνανται νὰ κατορθωθῶσιν ἄνευ μεγάλης προπαρασκευῆς, ἣτοι ἄνευ κόπων καὶ δαπανῶν πολλῶν, ἄνευ γραμματικῆς καὶ λεξικοῦ.

Δ'.) Ὁμολογεῖται ὅτι πολλὰ ποιητικὰ καὶ πεζογραφικὰ γλωσσικὰ μνημεῖα κατέλιπον ἡμῖν οἱ ἡμέτεροι πατέρες ἀπὸ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων καὶ ἐξῆς, καθὼς καὶ ὅτι ταῦτα θέονται ἐρμηνείας πρὸς ὀρθὴν κατανόησιν, ταύτης δὲ δύνανται νὰ τύχῃσι κυρίως μόνον παρ' ἡμῶν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων καὶ μόνον παρεξετάζόμενα διαρκῶς πρὸς τὸν νῦν βίον ἡμῶν καὶ τὴν νῦν λαλουμένην Ἑλ-

ληνικὴν. Καὶ εὐσεβὲς ἄρα πρὸς τὰς παλαιότερας Ἑλληνικὰς γενεὰς καὶ ἐπιστημονικὸν καθήκον ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ σπεύσωμεν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐρμηνείαν αὐτῶν ἄλλὰ τοῦτο προδήλως δὲν δύναται νὰ γίνῃ προσηκόντως, ἂν μὴ ἐπιστημονικῶς ἐπιμεληθῶμεν τῆς νῦν ὑφ' ἡμῶν πανταχοῦ λαλουμένης γλώσσης.

Ε'.) Πάντες γινώσκουσιν ὅτι ἡμεῖς μετὰ τὸν αἰοίδιμον Κοραῆν ἐπὶ ἄλλα τραπέντες δὲν ἠθελήσαμεν ἐπὶ πόλυν χρόνον νὰ ἀκολουθήσωμεν τῷ παραδείγματι αὐτοῦ καὶ ἀσχοληθῶμεν, ὡς ἔδει, περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν. Διὰ τοῦτο δέ, ἐξαίρουμένων τῶν τοῦ ἀειμνήστου Μαυροφρύδου, μικρὰ καὶ ἀσήμαντα εἶναι τὰ εἰς αὐτὴν ἔργα ἡμῶν. Ἐκ τούτου συνέβαινε τὸ παραδοξὸν φαινόμενον, ἡμεῖς μὲν, ὡς οἱ βάρβαροι τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικής, νὰ φαινόμεθα ἀδιάφοροι πρὸς τὴν λαλουμένην γλῶσσαν ἡμῶν, ἣτοι πρὸς αὐτὸν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἡμῶν, ξένοι δὲ ἐπιστήμονες ἢ μᾶλλον συγγέντερον ἀνεπιστήμονες νὰ διαλαμβάνωσι περὶ αὐτῆς καὶ διατείνωνται, ὅτι ἤθελον καὶ πολλάκις νὰ γλευθῶσι καὶ ἀδικῶσιν ἡμᾶς.

ΣΤ'.) Ὁμολογεῖται σήμερον ὅτι εἰς καταρτισμὸν καὶ διακρίωσιν ἀκριβοῦς, ἐπιστημονικῆς γλωσσικῆς μεθόδου πολλῷ μᾶλλον τῶν παλαιῶν καὶ γραπτῶς παραδοθέντων ἡμῖν γλωσσικῶν μνημείων συμβάλλεται ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξακρίβωσις τῶν νέων, λαλουμένων γλωσσῶν, διαλέκτων καὶ ἰδιωμάτων ἐπιστημονικῶν ἄρα καθήκον ἡμῶν σήμερον εἶναι ἡ ἐκτενὲς συναγωγὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα παντὸς ἀνεξεκρέτως τοῦ λαλουμένου ἡμῶν λόγου, ἣτοι τῶν διαλέκτων καὶ ἰδιωμάτων, τ. ἔ. ἡ σύνταξις γραμματικῆς καὶ λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ἵνα οὕτω μορφώσωμεν ἀκριβῆ ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Ζ'.) Ἄφου κατ' ἐξαιρετικὴν τοῦ Θεοῦ εὐλογίαν ἐν τῇ ἡμετέρῃ, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ συνετάχθη καὶ ἡ πρωτότυπος, ἡ δοκιμωτάτη Ἑλληνικὴ φιλολογία, τὸ ἀριστον τοῦτο πείθευμα παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, κατὰ τὸ ἱερὸν Βύθυγγέλιον, ἡ κρηπίς καὶ βάσις παντὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἄφου τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἐν τοῖς γλωσσικοῖς τούτοις μνημείοις κειμένων λέξεων σφίζονται μέχρι σήμερον ἐν πενήκοντι χρίσει παρ' ἡμῖν, θὰ ἦτο ἐσχάτη ἀριλοπιμία ἡμῶν, ἂν μὴ ἠθέλωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν λέξεων τούτων καθ' ἕλον τὸ χρονί-

κὸν διάστημα τῆς χρήσεως αὐτῶν ἣτοι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον (καὶ σημειωτέον ὅτι τοῦτο πολλάκις ἐλέγχθη καὶ συνεστάθη ἡμῖν τοῦτο ὑπὸ πολλῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ὡς καθ' ἡκον ἡμῶν), καὶ ἂν μὴ ἡγωνιζόμεθα πάσῃ δυνάμει νὰ δείξωμεν πᾶσιν οὐ μόνον τὴν ἀδιάκοπον συνέχειαν τῆς ἡμετέρας γλώσσης καὶ δὴ καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀπὸ τοῦ παλαιστάτου μέχρι τοῦ νῦν, (ἄλλως τε καὶ ἀτόπως ἀμφισβητηθεῖσαν) ἀλλὰ καὶ νὰ διαφωτίσωμεν ἐπιστημονικῶς, διὰ τῆς παρεξετάσεως ἀρχαίων μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων ὅσα δυνάμεθα καὶ τῆς παλαιότερας γραπτῆς παραδόσεως καὶ τοῦ νῦν λαλουμένου λόγου. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα, ὡς ἕκαστος βλέπει, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ἄνευ μεγάλων καὶ ἐκτεταμένων μελετῶν καὶ ἄνευ τῆς βιάσεως τῶν μελετῶν τούτων, τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ λεξικοῦ.

Η'.) Τοῦ ἀρχαίου γλωσσικοῦ θησαυροῦ μικρὸν μόνον μέρος ἐγράφη τὸ πάλαι καὶ ἐτι μικρότερον διεσώθη ἡμῖν, τὸ δὲ λοιπὸν ἄγραφον μεῖναν ἢ ἀπώλετο ἢ διεφθάρθη ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀθησαύριστον καὶ ἄγνω-

στον μέχρι σήμερον. Ἐκ τούτου συμβαίνει πολλάκις ὥστε διὰ πράγματα, ὧν δὲν ἔχομεν ἐν τῇ γνωστῇ καὶ συνήθει γλώσσῃ ἴδιαν ὀνομασίαν ἢ τὰ ὀνομάζομεν διὰ ξένης λέξεως, νὰ σφίζεται ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ σαρκεστάτη Ἑλληνικὴ λέξις (πρόβλ. ὁ ἐπίδρομος ἀντὶ τοῦ ξένου ἢ φόρα).

Ἀλλὰ ἀνάγκη νὰ κατακλύσω τὸν λόγον, ἄφου ὡς βλέπω, παρὰ προσδοκίαν τὸ μικρὸν μου ἄρθρον καταναρῶ νὰ αὐξηθῇ εἰς πραγματεῖαν. Διὰ τοῦτο συγκεφαλαίων τὰ εἰρημένα τσοῦτο μόνον λέγω ὅτι λόγοι ἐθνικοί, ἐπιστημονικοὶ καὶ πρακτικοὶ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν ἐπιτακτικῶς τὴν σύνταξιν τοῦ ἔργου τούτου· πρόδηλον δὲ φαίνεται μοι ὅτι ἄφου ταῦτα οὕτως ἔχουσι καὶ ἄφου ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ἔγνω νὰ ἀναλάβῃ τὸ λεξικὸν ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν αὐτῆς, τὸ καθήκον ἡμῶν τώρα εἶναι νὰ φιλοτιμηθῶμεν νὰ ἐκτελέσωμεν αὐτὸ ἀξίως τοῦ τε παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος ἡμῶν, ἀξίως τῆς μεγαλυνόμενου Ἑλλάδος.

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

Τὴν νύκτα εὐεργέτιδα προσαγορεύουν οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ τὴν ὀνομάζουσαν ἀπότηναι, ἐπινοοῦσαν τῶν πολυπόνων βροτιῶν. Φέρεται μετ' αὐτῆς τὸν ὕπνον, τὸν γλυκὺν, τὸν νήδυμον, τὸν ἀναπαύοντα τὰ κορησμένα σώματα καὶ τὰς κορησμένας ψυχάς. Τὸ περιουσιῶδες τοῦτο φαινόμενον, τὸ μυστηριώδες, τὸ ἀναζωογονοῦν τὸν ἄνθρωπον ὡς νὰ ἦτοιν λουτροὺν ἀναγεννήσεως, συζητεῖται εἰσέτι ἐν τῶν φυσιολόγων.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς διανοίας ἢ ὁ τελευταῖος χειρῶνας διευθύνοντα κατάκοποι εἰς τὴν κλίνην. Βυθίζονται εἰς εὐεργετικὸν ὕπνον καὶ τὴν πρωτὰν ἀφνιρίζονται δροσεροὶ καὶ ἀκμαῖοι καὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν γραφίδα ἢ τὸ ἐργαλεῖον. Παρομοίασαν τὴν νευρικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρώπου, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν, πρὸς ἠλεκτρικὴν δύναμιν, ἥτις βαθμηδὸν ἐξαντλεῖται τὴν ἡμέραν διὰ τῆς ἐργασίας. Τὴν νύκτα ὁ ὕπνος πληροῖ πάλιν τὴν κενωθεῖσαν ἠλεκτρικὴν συστοιχίαν.

Ἄλλ' ὁ ὕπνος συνδέεται καὶ πρὸς ἐν ἄλλο φαινόμενον παράδοξον, μυστηριώδες, περίπλοκον φαινόμενον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον βασιλεῖς καὶ ἐπαίτας, σοφοὺς καὶ ἀσοφοὺς, παῖδια καὶ γέροντας. Οἱ ἄνθρωποι ἐξήγησαν εἰς αὐτὸ τὴν ἐξήγησιν τοῦ μέλλοντος, τὸ ἐφαντάσθησαν ὡς ἄγγελμα ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ μυστηριώδους ἄγνωστον διὰ τὴν ἀναγγελίαν τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν δυστυχίαν. Ὁ ὕπνος συνδέεται πρὸς τὸ ὄνειρον.

Ὁταν ὁ ὕπνος—τοῦ ὁποῖου ἠδύτατος πρόλογος εἶναι ὁ νυσταγμὸς—καταλαμβάνῃ ἡμᾶς, οἱ ἰδεαὶ μας σκοτίζονται, ὁ νοῦς μας καλύπτεται οἰονεὶ ὑπὸ νέφους.

Τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποῖαν ἐπιφέρει ὁ ὕπνος εἰς τὰς ψυχικάς μας ἐνεργείας παρομοιάζει εἰς φιλόσοφος πρὸς κατεδάφισιν πύργου κατὰ πρῶτον πίπτει ἡ ὑπερήφανος κορυφὴ του, εἶτα ἡ περικαλλῆς πρόσοψις του καὶ τελευταῖον κατεδαφίζονται οἱ πρὸς τὰ θεμέλια τοῦ χροῦ. Ὁμοίως καὶ ὁ ὕπνος, κατεδαφιστὴς τῆς διανοητικῆς ἐνεργείας πρῶτον—πρῶτον ἀφαιρεῖ τὴν κορυφήν, τὸ λογικόν, τὴν κρίσιν, τὸν συλλογισμόν, καὶ τελευταῖα ἀφίνει τὰ ἐκ τῶν αἰσθητηρίων αἰσθήματα καὶ τὴν φαντασίαν διὰ νὰ δίδῃ εἰς τὰς ἐντυπώσεις τῶν αἰσθητηρίων τὴν συμβολικὴν παράστασιν τῶν ὄνειρων.

Τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐντυπώσεων τῶν αἰσθητικῶν ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὄνειρων ἐξημερῶσαν δι' ἐπανειλημμένων πειραμάτων φυσιολόγοι καὶ ἰατροὶ. Ὁνειρεύεται τις διὰ τὸν ἀπυγχοῦν καὶ ἐξυπνῶ ἐθρῖσκει ὅτι τὸ νυκτικὸν αἰτοῦ ὑποκάμισον περιέσφιγγεν ἰσοχυρῶς τὸν λαιμόν του. Τὸ ὄνειρον τοῦτο τὴν καταγωγὴν ἔλκει ἐκ τῆς ἀφῆς.

Ὁ ἰατρός Μωροῦ, ὅστις ἐδημοσίευσεν θαυμασίαν ἐργασίαν περὶ ὄνειρων, διηγεῖται περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ἡμέραν τινὰ τοῦ θέρους ἀπεκοιμήθη ἐκ τοῦ πολλοῦ καύσωνος ὀνειρεύθη δὲ τότε ὅτι ἔθνησαν τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ ἄκμονος καὶ διὰ πτυπημάτων τὴν ἐσφυρηλάτισαν κατ' ἐπανάληψιν. Ἀλλὰ κατὰ παράδοξον ἀποτελέσμη

***

ἀντι νὰ θραυήται ἡ κεφαλὴ του, ἀνελεύετο εἰς ἕδωρ. Ἐξυπνᾷ, καὶ αἰσθάνεται τὸ πρόσωπόν του διάβροχον ἀπὸ ἰδρώτα, ἀλλ' ἀκούει συγχρόνως εἰς γειτονικὴν ἀλλήν τὸν πραγματικὸν κτύπον σφύρας. Εἰς τὸ ὄνειρον ἢ μὲν ἀφή ἔδωκε διὰ τοῦ ἰδρώτος, ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ τῶν πραγματικῶν σφυρηλατημάτων τὸ ἔλικόν διὰ τοῦ ὁποίου ἢ φαντασίῳ ἐσχημάτισε τὸ ὄνειρον.

Ἐτερος ἰατρός, ὁ Tissié, ὅστις ἐξέδωκε πρὸ τινῶν ἐτῶν ὠραῖον βιβλίον περὶ ὄνειρων πλήρης παρατηρήσεων, διηγείται ὅτι ἀνευρέθη ὅτι εἶχεν ἐγκλεισθῆ εἰς εὐὸν γήπεδον περιφραγμένον διὰ ξύλων. Τὸ παράδοξον δὲ ἦτο ὅτι μόνις ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ διὰ μέσου τῶν πεταύρων, διότι ζωορὰ λάμπις ἐθάμβωνεν αὐτόν. Ὅτε ἐξύπνησε, παρετήρησε μικρὰν ἡλιακὴν ἀκτῖνα διερχομένην διὰ μέσου τῶν ἡμικλείστων δικτυωτῶν τοῦ παραθύρου.

**

Εἰς τὰ ὄνειρα ταῦτα, καὶ εἰς πάντα τὰ ὅμοια, παρατηροῦμεν ὅτι ὅσον μικρὸν καὶ ἂν εἶναι οἱ ἐπισημοὶ οἱ ἐπερρογῶντες ἐπὶ τῶν αἰσθησῶν μας, ἢ ψυχὴ ἡμῶν τοὺς αἰσθάνεται πολὺ ζωηρῶς καὶ ἐκρηγνύει αὐτοὺς μετ' ἀκρας ὑπερβολῆς.

Τὸ κέντημα ψύλλου ἐφάνη εἰς τὸν φιλόσοφον Καρτέσιον ὡς βαθεῖα σπαιδιὰ, κροτάλιασμα δὲ πυράγρου εἰς τὸ οὖς τοῦ Μωρῶ, ὡς ἠχηρὰ κωδωνοκρουσία. Τοῦτο εἶχεν ἴδῃ παρατηρήσει ὁ φιλόσοφος Ἀριστοτέλης, ὅστις ἔγραφε πρὸ δύο χιλιάδων διακοσίων πενήκοντα περὶπου ἐτῶν «οἴονται κεραυνοῦσθαι καὶ βροντᾶσθαι μικρῶν ἤχων ἐν τοῖς ὡσὶ γινομένων. . . καὶ βαδίζειν διὰ πυρὸς καὶ θερμαίνεσθαι σφόδρα μικρὰς θερμοκρασίας περὶ τινὰ μέρη γινομένης».

Ἄλλος νόμος, τὸν ὁποῖον ἐξηκρίβωσεν ἡ ἐπιστήμη, εἶνε ὁ ἐξῆς: ἀπὸ οἰανδήποτε αἰσθησὶν καὶ ἂν προέλθῃ ἢ ἐντύπωσις, εἰς τὸ ὄνειρον θὰ μεταβληθῇ εἰς ὀπτικὴν εἰκόνα, εἰς κατὰ τὸ ὁποῖον βλέπομεν ὁσμὴ ἀνθρώπων εἰς τὸν ὕπνον μας, θὰ μᾶς μεταφέρει εἰς κήπον.

Ἄλλος νόμος: ἡ ψυχὴ μας εἰς τὰ ὄνειρα ἐργάζεται μετὰ ταχύτητα ἀπερίγραπτον καὶ ἰλιγγιώδη. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Βίκτωρος Ὀυγγῶ εἰς τὰ περὶ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ἀπομνημονεύματά του, γράφει ὅτι ἡμέραν ἑνὰ, καθ' ἣν ὁ Ουγγῶ ἐπηγόρευε τι, ἔκλεισεν ἐπὶ τινὰς σιγὰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἄφηνισθεις, σχεδὸν ἀμέσως, διηγῆθη ὅτι εἶδε περιπετειώδες ὄνειρον, περιλαμβάνον μακρὰν σειρὰν γεγονότων. Καὶ ἐν τούτοις εἶχεν ἀποκοιμηθῆ μόνις ὀλίγα λεπτά.

Ἄλλη παρατήρησις. Μεταξὺ τῶν κινητηρίων νεύρων καὶ τῶν κινήσεων, τὰς ὁποίας ἐκτελοῦμεν, σχηματίζεται σύνδεσμος, ὅστε εὐθὺς ὡς τὸ σῶμα λάβῃ στάσις ἀρμόζουσαν εἰς πρᾶξιν τινα, συνεπακολουθεῖ ἀμέσως καὶ ἡ πρᾶξις. Ὁ συνειρμὸς οὗτος γίνεταί καὶ ἐν ἐργαζομένῳ, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὰ ὄνειρά μας ἢ σφαίρωσις τοῦ γρόνθου εἰς τὸν ὕπνον φέρει εἰς τὸν νοῦν μας τὸν θυμὸν εἰς κυνηγός, ἂν κατὰ τύχην λάβῃ εἰς τὸν ὕπνον του τὴν θέσιν σκοπεύοντος, θὰ ὄνειρευθῆ ὅτι εἶναι εἰς τὸ κυνήγιον, εἰς τοὺς ἀγρούς

μια κόρη ἔνεκα τῆς θέσεως τῶν χειρῶν τῆς δυνατῆς νὰ ὄνειρευθῆ ὅτι προσεύχεται.

**

Ὅπως ὁ ἐξωτερικὸς κόσμος ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὄνειρων, ὁμοίως καὶ τὰ ὄντι ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ψυχικῶν διαθέσεων. Συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι, φόβοι, ἀνησυχίαι, προαισθήματα ἀνεξήγητα, τὰ ὅποια ἀγνοοῦμεν πῶς ἐκτίσονται ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, εἶνε μετὰ τὰς ἡμετέρας λησμονηθέντες προφητικὸ ὄνειρον. Ἡ ἐντύπωσις ἐσχηματίσθη σαφῆς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ κατὰ προηγηθέντα ὕπνον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀφύπνισιν ἢ αἰτία ἐλησμονήθη, ἔμεινε δ' ἐν τῇ ψυχῇ ἢ παραχθῆσα διάθεσις. Ἡ λέξη, ἢ ἀνησυχία, τὸ προαίσθημα ὁμοιάζον πρὸς τὰ φῶκη, τὰ ὅποια ἐκτίσονται τὴν πρωτὰν εἰς τὴν παραλίαν, ἀφ' οὗ τὰ κύματα τῆς τοικυμίας, τὰ ὅποια ἔφρανον αὐτὰ τὴν νύκτα, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ βυθὸν πέλαγος καὶ ἐξηφανίσθησαν.

**

Πολλοὶ παρομοίασαν τὰ ὄνειρα πρὸς παροδικὴν παραφροσύνην, ὁ δὲ φιλόσοφος Λεϊβνίτιος ἔλεγε ὅτι ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσωμεν ὅσα βλέπομεν εἰς τὸν ὕπνον μας, ἔπρεπε νὰ μᾶς δένουν ἐκάστην ἑσπέραν πρὶν μεταβῶμεν εἰς τὴν κλίνην μας.

Πραγματικῶς, ὁ ἐν ὄνειρῳ ψυχικὸς βίος συνδέεται συνήθως μετὰ ἀναρίθμητα νήματα πρὸς τὸν βίον τῆς ἐργαζομένης. Ἐντυπώσεις εἰσελθούσαι εἰς τὴν ψυχὴν μας τὴν ἡμέραν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαίνονται εἰς παραδόξα καὶ ἰδιότροπα συμπλέγματα κατὰ τὸν ὕπνον μας. Παλαιὰ ἀναμνήσεις, ἔτι ὀλόκληρα ἀκίνητοι καὶ λησμονημένοι εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ ἐγκεφάλου, ἀναζωογονοῦνται διὰ μᾶς ἀλλοκότως, ἢ ἰδέα τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀποστάσεως ἐξαφανίζεται ὁ τάφος δὲν ἀποτελεῖ πλέον ἀνεπρόβλητον σύνορον μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου συγκοινωνοῦμεν μετὰ τοὺς πολὺ μακρὰν μας, ζῶντας ἢ νεκρούς· τὰ ἀδύνατα βλέπομεν ὡς δυνατὰ· τὰ τερατώδη ὡς φυσικά. Πετώμεν εἰς τὸν ἀέρα ταχύτερον καὶ διαρκέστερον παντὸς ἀεροπόρου. Μία ἄμαξα ἐτοιμάζεται νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν Σελήνην, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ σταθμεῖ ἑναέριος πρὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ τρίτου πατώματος! . . .

**

Ἐν τοῖτοις τὰ «παιδιὰ αὐτὰ τῆς κεφαλῆς τῆς ἁδίας, γεννήματα τοῦ τίποτε ἤχουν τῆς φαντασίας» ὡς ἀποκαλεῖ τὰ ὄνειρα ὁ Ζαίξπηρ, εἰλκυσαν πρὸ ἀμνημονεῖτων χρόνων τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοσόφων καὶ τὴν ἀγωνιώδη περιέργειαν τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ. Ἡ αὐτὴ ἀνάγκη ὄθει καὶ ὄθει καὶ τὰ ἀφελῆ πνεύματα, τὰ εἰς χθαμαλὰ συρόμενα, καὶ τὰ ὑψηλότερα, τὰ περιβλέποντα ὁρίζοντα εὐρύν. Ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης ἀνοίγουν τὰ παράθυρά των πρὸς τὸ φῶς καὶ τὰ ἰσόγεια φτωχόσπιτα καὶ τὰ ὑψηλὰ καλλιμάζαμα μέγαλα.

Τὸ ζήτημα τῶν ὄνειρων εἶναι λιαν περίπλοκον καὶ πολυσχιδές, καὶ ἔχει πολλὰς ὄψεις. Ἡ σχέση τῶν ὄνειρων πρὸς τὴν παραφροσύνην, ἢ ἀναλογία τῆς φαντασίας τοῦ ὄνειρευομένου πρὸς τὴν δημιουργικὴν φαντασίαν

τῶν καλλιτεχνῶν, ὁ συναρτησιμὸς τῶν ὄνειρων πρὸς τὴν τηλεπάθειαν, ἢ σημασία τῶν ὄνειρων διὰ τὰς θαυματουργοὺς λύσεις εἰς τὰ ἀρχαῖα Ἀσκληπιεῖα, ἢ ἐπίδρασις τῶν ὄνειρων ἐπὶ τῆς ἰδέας τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς εἰς τοὺς πρωτογόνους λαοὺς, ἢ προφητικὴ διαίσθησις τῆς ψυχῆς ἐν ὄνειρῳ, ἢ ἀνεύρεσις τῶν φυσιολογικῶν, ψυχολογικῶν καὶ παθολογικῶν αἰτίων, ταῦτα καὶ ἄλλα προβλήματα ἀπασχολοῦν ἀκόμη φιλοσόφους, ἰατροὺς, φυσιοδίφας.

Ἐνταῦθα θ' ἀρκεσθῶ νὰ πραγματευθῶ περὶ δύο μόνων ὄψεων τοῦ μεγάλου ζητήματος.

B'

Μολονότι ὁ συνήθης χαρακτῆρ τῶν ὄνειρων εἶναι ἡ ἀναστροφή, ὅχι σπανίως συμβαίνει τὸ φαινόμενον, τὸ ὅποτον ἢ νεώτερον ψυχολογία ὀνομάζει «λογικὸν ψυχικὸν αὐτοματισμόν.» Ὅσαι ἰδέαι ἀπησχόλησαν τὴν ψυχὴν μας τὴν ἡμέραν, δὲν ἀποκοιμῶνται πάντοτε τὴν νύκτα μετὰ τῆς ἀναπαυομένης ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου κεφαλῆς· κῆρα τινὰ τοῦ ἐγκεφάλου μένον ἄρρηπτα καὶ ἢ δημιουργικὴ ἐργασία ἐξακολουθεῖ ὑπὸ τὴν συνείδησιν, ὡς ὄντιον συνεχίζον ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῶν ἐπὶ τῆς κοίτης θούν του.

Ὁ μέγας ποιητῆς τῆς Γερμανίας Γκαίτε διηγῆται εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του τὸ ἐξῆς: «Ὅτε ἔγραφον τὸν Προμηθεῖα, ὅτι ἐσκεπτόμην τὴν ἡμέραν ἔξυπνος, μετεβάλλετο πολλὰκις τὴν νύκτα εἰς ὄνειρον, καὶ ὅτε ἤνοιγον τοὺς ὀφθαλμούς εὐρισκον εἰς τὸ πνεῦμά μου ἢ νέον μέρος ὅπως αὐτοτελές, ἢ συνέχειαν προγενεστέρου μέρους.

Ὁ γάλλος μυθογράφος Λαφονταίνος εἶχε προσκαλέσει δύο φίλους του εἰς δεῖπνον. Ἄλλ' ἀφηρημένος, ὅπως ἦτο συνήθως, τὸ ἐλησμόνησε καὶ κατεκλίθη. Ἡ σύζυγός του ἐδέχθη τοὺς δύο προσκεκλημένους, ἐδικαιολόγησε ὅπως ἠδυνήθη τὸν ποιητὴν καὶ τὸν ἀφήκε κοιμώμενον. Παρεκάθησε δὲ εἰς τὴν τραπέζαν καὶ ἐδείπνει μετὰ τῶν προσκεκλημένων.

Ἀφηνῆς ὁ μυθογράφος εἰσήλθεν εἰς τὸ δωμάτιον μετὰ τὸ ὑποκάμισον καὶ τὸν νυκτικὸν οκοῦφον. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν ἀνοικτοί, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπε. Διηθύνθη εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἔκλεισε τὴν θύραν, ἔμεινε ἐκεῖ ἡμίσειαν ὥραν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κλίνην του τρίβων ἐξ ἐδχαριστήσεως τὰς χεῖράς του. Οἱ προσκεκλημένοι, τῶν ὁποίων ἐξηγέρθη ἢ περιέργεια, εἰσήλθον εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ εὗρον ἐπὶ τῆς τραπέζης διὰ προσφάτου μελάνης, μὴ ξηρανθείσης ἀκόμη, τὸν ὠραῖον μῦθον τῶν δύο περιστερῶν (Les deux pigeons).

**

Ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς διηγηματογράφος καὶ ποιητῆς Ἐδγκαρ Πόε, τὸν ὁποῖον ὁ Γάλλος ποιητῆς Μπωδελαιρ ἐλάτρευεν ὡς θεότητα, τὰ φοβερὰ φαντα-

στικά του διηγήματα συνέθετε καθ' ὕπνον. Ἡ ἀπροσώπις τοῦ ἐρυθροῦ θανάτου εἶναι ὀπτασία ὄνειρου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ γεγονότα ἀπεικονίσθησαν εἰς τὴν ψυχὴν του μετὰ καταπληκτικὴν παραστατικότητα καὶ ζωὴν.

Καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀναφέρονται παραδείγματα καλλιτεχνικῆς κατεργασίας τῆς ἰδέας ἐν ὄνειρῳ. Ὁ Πλίνιος διὰ τὸν διάσημον ζωγράφον Παρθάσιον λέγει ὅτι ἐξωγράφησε τὸν Ἡρακλέα, ὅπως συγνάκις εἶδεν αὐτὸν καθ' ὕπνον. Ὁ δὲ Πανσαῖος ὁ περιηγητῆς διηγῆται ὅτι ὁ γλύπτῆς Ὀνάτας τὸ ὑπὸ τῶν Φιγαλέων παραγγελλέν ἄγαλμα τῆς Δήμητρος κατεσκευάσεν ὡς λέγεται «κατὰ ὄνειράτων ὄψιν».

Ἄλλ' ὡς ἐπανελάθωμεν εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους. Ἐν ἀπὸ τὰ πρωτοτυπώτερα ἔργα τοῦ μουσικοῦ Ταρτίνου εἶναι τὸ γινώσκον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σονάτα τοῦ Διαβόλου». Κατὰ τὴν παράδοσιν ἢ σοφάτα αὕτη συνετέθη ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἴταλὸς μελοποιὸς ἐπὶ ἡμέρας ἐβασανίζετο νὰ συνθέσῃ μίαν ἰδιάζουσαν καὶ καινότερον μελωδίαν. Κάτι ἐμβρουώδες ἐκινεῖτο ἐν τῇ φαντασίᾳ του, ἀλλὰ δὲν ἐγεννᾶτο. Κουρασμένος ἐκ τῆς ματαιᾶς ἐντάσεως τῆς φαντασίας, ἀπεκοιμήθη. Καὶ ἰδοὺ ἔξαφνα ἐμφανίζεται εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος.

— Ἀδίκως τυραννέσαι, τῷ λέγει. Τίποτε δὲν θὰ κάμῃς· ἐγὼ εἴμπορῶ νὰ σοῦ συνθέσω τὴν σονάταν, ἀλλὰ μετὰ μίαν συμφωνίαν· νὰ μοῦ παραδώσῃς τὴν ψυχὴν σου.

Μετὰ μικρὸν δισταγμόν,

— Δέχομαι, λέγει ὁ Ταρτίνος.

Τότε ὁ διάβολος ἐκτελεῖ ἐπὶ τοῦ βιολίου τὸ θαυμασίον μέλος, τὸ πλήρες παραδόξου, ἐξωτικῶ καὶ διαβολικοῦ κάλλους. Ὁ μελοποιὸς ἀφηνιύεται ἔξαλλος, τρέχει εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ καταγράφει ἀμέσως τὴν σονάταν τοῦ διαβόλου ἀπὸ μνήμης.

**

Καὶ ἐπιστημονικὰ ἐρευνᾶται συνεχίζονται εἰς τὸ ὄνειρον. Ὅτι ἢ ψυχὴ δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ, νὰ λύσῃ ἢ νὰ ἐπινοήσῃ ἐν ἐργαζομένῳ, τὸ πρᾶττει ἐπίστε ἐν ὄνειρῳ. Ὁ μαθηματικὸς Μαινιὰν ἔλυνε εἰς τὸν ὕπνον τοῦ περίπλοκα προβλήματι. Ὁ φυσιολόγος Βουρδάχ βεβαίω ὅτι πλείστοι ἰδέαι περὶ φυσιολογικῶν ζητημάτων ἐπεφοίτησαν εἰς αὐτὸν καθ' ὕπνον. Ὁ ἀνθρωπολόγος Πέορν ἀναφέρει φοιτητὴν Ὀλλανδόν, ὅστις ἀφοῦ τρεῖς νύκτας ματαιῶς ἐμόγησε διὰ ν' ἀνεύρῃ ἐν λάθῃ εἰς δύσκολον ὑπολογισμόν, τὴν πρώτην τῆς τετάτης ἡμέρας εὗρεν ἐπὶ τῆς τραπέζης του ἰδιοχείτως γραμμένην τὴν λύσιν, καὶ μάλιστα κατὰ νέαν μέθοδον ἀγνωστον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν καθηγητὴν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ

Η ΑΛΛΗ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Τὸ μικρὸ αἰγυπτιακὸ χωριὸ ἐξύπνησεν ἕνα πρωὶ ἀνίγυχο. Ἀπὸ τὸ ἐσπέρας διεσπάρη ἡ εἰδησις εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας — ὅσοι ἀπετέλουν τὴν μικρὰν καὶ εὖρωστον Κοινότητα — ὅτι εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ σπίτια ἐφθασαν καὶ ἐφιλοξενήθησαν δύο νέαι καὶ ὠραῖαι Ἑλληνίδες. Τε σπῖτι εἰς τὸ ὅποιον ἔμειναν αἱ δύο παρεπίδημοι ἦτον ἀπὸ τὰ πλέον ἐκλεκτὰ τῆς μικρᾶς ἑλληνικῆς Κοινότητος.

Ἡ Φρόσω καὶ τὰ δύο παιδιὰ τῆς, ἡ Νινοῦλα καὶ ὁ Νίκος — ὁ σύζυγος ἀπουσίαζεν, — ἐθεώρησαν τὴν ἀφιξίν των δύο ξένων ὡς κατὰ τὸ ὅποιον ἐφθασε διὰ τὰ διακόψη τὴν μονοτονίαν τῆς ζωῆς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν εὐχαρίστησιν αὐτὴν ἐδέχθησαν μὲ πραγματικὴν χαρὰν τὰ φιλοξενήσουσαν εἰς τὸ σπῖτι των τὰς δύο Ἀθηναίας.

Ἦσαν ἄλλως τε καὶ αἱ δύο τόσο καλαὶ, τόσο θελκτικαὶ καὶ, τόσο ἀγαπηταὶ ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ἀμφισβόλια ὅτι ἐπουδήποτε θὰ εὕρισκον φιλοξενίαν καὶ περιποιήσεις. Ἡ μία ὠνομάζετο Νίνα καὶ ἡ μικροτέρα ἀδελφὴ τῆς Ζαννέτα.

Ἡ Νίνα ἦτο ὑπανδρος.

Ἔῃεν ὑπανδρευθῆ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μὲ ἕνα ὑπάλληλον ἀθηναϊκῆς Τραπεζῆς. Ὁ γάμος των ἦτο γάμος ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως. Ἐκεῖνος εἶχεν ἐξασφαλίσει τὸ μέλλον, ἐκεῖνη εἶχε μικρὰν προῖκα τόσην ὥστε νὰ δημιουργήσουν τὸ σπῖτι των. Εἶχον ὅλα τὰ ἐφόδια διὰ νὰ εἶναι εἰς τὸν συζυγιακόντων βίον εὐτυχεῖς, ἀφοῦ εἶχον τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ τὴν ἐλιγάρκειαν. Ἀλλὰ μετὰ δύο ἔτη εἰς τὸ εὐτυχές των σπῖτι, τὸ ὅποιον καθίστα εὐθυμον ἢ ἀγαθότης καὶ ἡ ζωηρότης τῆς Ζαννέτας — ἡ ὅποια ὄρανήν ἔπασσεν ἦτο ἔμεινε εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς — παρουσιάσθη ἡ ἀσθένεια.

Ἡ Νίνα ἐκρυσλόγησε. Καὶ ἡ Νίνα εὐπαθῆς καὶ λεπτὴ ὅπως ἦτο ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ἰατροὺς φόβους διὰ τὸ στήθος τῆς. Ἐγένετο ἕνα συμβούλιον, ἔγενε δεύτερον, τρίτον, καὶ ἀπερασίσθη παρὰ των ἰατρῶν νὰ περάσῃ ἕνα χειμῶνα εἰς κλίμα εὐκρατέστερον, καὶ τῆς ὑπέδειξαν νὰ ὑπάγῃ εἰς Κάρρον.

Ὁ ἄνδρας τῆς δὲν εἰμποροῦσε νὰ τὴν συνοδεύσῃ καὶ ἀπερασίσθη αἱ δύο ἀδελφαὶ νὰ φύγουν μόναι. Ἐνα μῆνα ἔζησαν εἰς Κάρρον εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ δευτερεύοντα ξενοδοχεῖα τῆς πολυποικίλου πόλεως, καὶ ἡ Νίνα ἤρχισε νὰ βλέπῃ μεγάλην βελτίωσιν εἰς τὴν ὑγίαν τῆς. Ἀλλ' ὁ περιωρισμένος βίος τὸν ὅποιον ἐζούσαν ἐκεῖ, δὲν εἶχον τίποτε, ἀλλὰ ἀπὸ ἕναν περίπατον εἰς τὸν κήπον τῆς Ἐσβεκίας — τὰς εἶχεν στενοχωρήσει φοβερὰ καὶ ἡ Νίνα τὸ ἔγραψεν εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

Ὁ Στέφανος θέλων νὰ τὰς κάμῃ ν' ἀλλάξουν ὀλίγον τὸ περιβάλλον, καὶ νὰ τὰς σχετίσῃ μὲ ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας τὰς ὅποιαις δὲν κατώρθωσαν νὰ γνωίσουν εἰς

Κάρρον — ἐνθυμήθη ὅτι εἶχε κάποιον παλαιὸν πατρικὸν του φίλον εἰς ἕνα πλησίον χωριὸ τοῦ Κάρρου, καὶ ἐσπεύσε ν' ἀποστείλῃ μίαν ἐπιστολὴν δι' αὐτὸν πρὸς τὴν γυναῖκά του, καὶ ὀλίγας ὀδηγίας, διὰ των ὁποίων θὰ κατωρθώσουν αἱ δύο Ἀθηναίαι νὰ συναντήσουν καὶ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν οἰκογένειαν τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ φίλου.

Ἡ Νίνα καὶ ἡ Ζαννέτα ἔθεσαν εὐθὺς εἰς ἐνέργειαν τοῦ Στεφάνου τὴν ἐντολήν. Τὴν ἐπομένῃν τὸ ἀπόγευμα ἔπερναν τὸ τραῖνο καὶ διεθυθύνοντο εἰς τὸ μικρὸ χωριὸ. Ἐκεῖ εἰς τὸ πλοῦσιον Ἑλληνικὸ σπῖτι, ἀντὶ τοῦ συζύγου εὕρισκον τὴν σύζυγον καὶ ἐγένοντο μὲ τέτοιον ἐνθουσιασμὸν δεκταὶ ὥστε δὲν ἠσθάνθησαν καμμίαν στενοχωρίαν παρατείνουσαι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐκεῖ διαμονὴν των. Ἀλλὰ ἡ ἀφιξίς των ἐπροξένησεν εἰς τὴν μικρὰν Ἑλληνικὴν κοινότητα, τὴν ἀσυνείθητον ἀπὸ νέας γυναικείας φυσιογνωμίας, μίαν ἀναστάτῳσιν, ἡ ὅποια ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐκόπαζε σύντομα.

***

Εἰς τὸ μοναδικὸν Ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον τοῦ χωριουῦ τὸ ὅποιον ἦτον καὶ κερρανεῖον ἐν ταυτῷ εἶχον συναχθῆ τὸ μεσημέρι ὁ ἄρρην Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς κοινότητος. Ἦτο ὦρα τοῦ μεσημεριανοῦ καφέ, ἡ ὦρα κατὰ τὴν ὁποίαν κλείουσαν τὰ γραφεῖα, καὶ ὅσοι ἐκ των Ἑλλήνων δὲν εἶχον οἰκογενεῖας, — καὶ ἦσαν οἱ περισσότεροι — ἀφοῦ ἔφαγαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διηρημένοι εἰς τρία διάφορα τραπεζακία, συνεζήτουν μεγαλοφώνως περὶ τῆς ἀρίξεως των Ἑλληνίδων.

Ἀκόμη δὲν εἶχε τίποτε ξεκαθαρίσει οὔτε περὶ τῆς ἀριξέως των, οὔτε περὶ τῆς διαμονῆς των. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ Αἰγυπτιακοῦ χωριουῦ, ὡς γνήσιοι τοιοῦτοι, ἔλεγον ἕκαστος τὰς σκέψεις των, εἰς τὰς ὁποίας ἔδιδον τύπον ἐπισήμου ἀνακοινώσεως.

— Ναί, ναί, ἔλεγεν ὁ ἰατρός, ἕνας πενηνταετής γερωντοπαλήκαρον, — τὸ ὅποιον εἶχε κατωρθώσει ἀφαιμάσσειον τοὺς ἀράπηδες νὰ δημιουργήσῃ, δύο-τριῶν χιλιάδων λιρῶν περιουσίαν, — ναί, ἔμαθον θετικὰ, ὅτι ἤρθαν ἐδῶ γιὰ νὰ πανδρευθοῦνε.

— Ἀλήθεια, γιὰ νὰ πανδρευθοῦνε;

— Βέβαια.

— Λεπτὰ ἔχουν; Ἡρώτησεν ὁ φαρμακοποιὸς καὶ αὐτὸς Ἕλλην παχυνθείς ἀπὸ ἀραβικὸν αἶμα.

— Πόσον χρόνον νὰ εἶναι; Ἡρώτησεν ἀπὸ τὸ ἀνεκρυνὸν τραπεζακί ἕνας ἔμπορος.

— Ἐγὼ δὲν τῆς κάνω πάρα πάνω ἀπὸ τὰ εἰκοσι-δύο, ἀπῆντησεν ὁ Κώστας, ὑπάλληλος εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα καταστήματα βάμβακος.

— Ὡστε εἶνε διδυμῆς;

— Δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ ὅτι μίξ ἀπὸ τῆς δύο εἶναι ἕνα

χρόνον πάρα-πάνω ἢ πάρα κάτω.

— Μὰ τὰς εἶδες λοιπόν;

— Ὅχι... δὲν τῆς εἶδα, ἀλλὰ καθὼς μοῦ τῆς παρέστησαν.

— Ἄ! σοῦ τῆς παρέστησαν; Εἶπεν ὁ γιατρός.

— Καὶ πῶς εἶναι λοιπόν;

— Νὰ σὰς πῶ.

Ὅλοι ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κώστα. Ὁ ἰατρός κατέπεσε, ὁ φαρμακοποιὸς ἐθῆξε, ὁ ἔμπορος ἐθώπευσε τὸν μύστακά του, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔκαμαν κάποιαν ἀδιόρατον κίνησιν, ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, ἢ τὰς ἐξείσεις του, ἢ τὸν χαρακτῆρά του.

Ὁ Κώστας ἤρχισε.

— Ἡ μία ἡ ὅποια θὰ εἶναι καὶ ἡ μεγαλειότερη ἔχει μέτριον ἀνάστημα καὶ εἶναι καὶ λίγη χλωμῆ. Ἀλλ' ἡ χλωμάδα αὐτὴ πηγαινεὶ περίφημα στὰ μεγάλα γαλανὰ τῆς μάτια καὶ τὰ καστανά μαλλιά τῆς. Ἰδίως ὅταν περπατεῖ καὶ ἀνεβαίνει λίγη χροῶμα στὰ μάγουλά τῆς ἢ ὅταν λέγει μὲ μιὰ ἔμμορφη γρηγοράδα, τὰ λόγια τῆς καὶ ζωηρεύει ἡ ὄψις τῆς, τότε νομίζεις πῶς βλέπεις μπροστά σου μιὰ ἀληθινὴ εἰκόνα...

— Ἡ ἀδερφή πῶς εἶναι, ἡ ἀδερφή ἠρώτησεν ἀνυπόμωτος ὁ γιατρός.

— Αὐτὴ ὅπως τὴν παρέστησας δὲ θὰ μ' ἀρέσει εἶπεν ὁ φαρμακοποιὸς.

— Χλωμὴ καὶ λιγνὴ δηλαδὴ κοκκαλιάρα.

— Λοιπὸν τώρα ἀκούστε καὶ γιὰ αὐτήν. Περισσότερο φιλῆ ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ τῆς ἀλλὰ καὶ περισσότερο ἔμμορφη. Ἐχει τὴν ἔμμορφιά ποῦ σκλαβώνει, ποῦ γοητεύει, ποῦ σοῦ τραβᾷ τὴ ψυχὴ καὶ σε κάνει νὰ ὄνειροπολῆς καὶ σε δένει στὸ περήφανο ἄρμά τῆς.

Ὅλοι οἱ ἄνδρες μὲ μιὰ λάμπη πυρετοῦ στὰ μάτια παρεκλούθουν τὰ λόγια τὰ ὅποια ἐξήρχοντο βραδέως ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Κώστα.

Ἐκεῖνος ἐξηκολούθησε.

— Σὰς εἶπα. Ψηλότερη ἀπὸ τὴν ἀδερφὴ τῆς καὶ πιο γιομάτη μὲ κατὰ χέργισα ποῦ νομίζεις πῶς εἶναι πλασμένα ἀπὸ κερὶ, μὲ λαίμῳ καλλιτεχνικὸ καὶ διάφανο, μὲ μάτια μεγάλα καὶ ρεμβώδη, μὲ στόμα... ὠ στόμα. Τὸ γλυκύτερο μέρος τῆς ὑπάρξεώς τῆς θὰ εἶναι βεβαίως τὸ στόμά τῆς. Εἶναι τόσο μικρὸ, τόσο γλυκὸ, τόσο ἔμμορφο...

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ; Ἐῖς εἶπες ὅτι κοντεύεις νὰ μᾶς τρελλάνης; Τὸν διέκοψεν αἰφνης ἀγρίως ὁ γιατρός.

— Ἀφῆστε τον λοιπὸν νὰ τελειώσῃ, ἐρώναξεν ὁ Γιώργος ἕνας λεπτοκαμωμένος νέος μὲ ὠχρὰν μορφήν καὶ λάμποντας εὐφρεῖς ὀφθαλμούς, καὶ ἐκ των πλουσιωτέρων ἐμπόρων τῆς μικρᾶς κοινότητος.

— Καλὴ καὶ ποῦ τῆς εἶδες ἐσύ γιὰ νὰ τῆς παριστάνεις ἔτσι; Εἶπε μὲ κάποιαν δόσιν ἀγριότητος ὁ φαρμακοποιός.

— Ἄν δὲν τῆς εἶδα ἐγὼ, εἶπεν ὁ Κώστας μοῦ τῆς παρέστησε ὁ Νίκος ποῦ μένουσαν στὸ σπῖτι του. Καὶ κατέβζων τὸν τόνον τῆς φωνῆς του ἐξηκολούθησε: Αὐτὸς μοῦ εἶπε ἀκόμη καὶ ἕνα μυστικὸ. Ὁ θεῖός του ὁ Παῦλος πᾶσι νὰ τρελλαθῆ.

— Ἀφῆστε τον λοιπὸν νὰ τελειώσῃ ἐπανελάθεν ἰκετευτικῶς ὁ Γιώργος μὲ τὴν ὠχρὰ μορφή καὶ τὰ λάμποντα μάτια.

— Ναί, ναί, τελειώσε, ἐρώναξεν συγχρόνως καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἕνας θόρυβος ἡγέρθη τὴν πλεον ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ τραπεζακία.

Αἰφνης ὅμως ὅλοι ἐσιώπησαν. Ἐνα ἀδιόρατον νεῦμα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν πρὸς τὴν θύραν τοὺς ἔκαμεν ὅλους νὰ στραφοῦν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Εἰς τὴν πόρτα εἶχε φανῆ ἕνας κύριος τριακονταετής ὁ ὅποιος μειδιῶν ἐβαίνει πρὸς τὰ τραπεζακία των Ἑλλήνων.

— Ἐλα νὰ πάρῃς καφε Παῦλο, εἶπεν ὁ γιατρός, ἐνῶ οἱ ἄλλοι παρημέριζον μετὰ σεβασμοῦ.

Πρὶν προσθάσῃ ν' ἀπαντήσῃ ὁ Παῦλος, ὁ Γιώργος ἡγέρθη ἀποτόμως καὶ ἀνεχώρησεν ἐπιδεικτικῶς τοῦ καφεσείου χωρὶς καὶ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τοὺς φίλους του.

Ὁ Παῦλος προσεποιεῖτο ὅτι δὲν ἀντελήφθη τὴν θορυβώδη ἀναχώρησιν τοῦ Γιώργου ἀλλὰ μὲ τὸ βλέμμα ἀπαθὲς τὸν παρεκλούθησε μέχρι τῆς θύρας ἔπειτα ἐπῆρε ἕνα καθίσμα καὶ ἐκάθισε λέγων.

— Μὲ ταῖς Ἀθηναῖες μουσαφίρησες τῆς ἀδελφῆς μου ἀργήσα νερθῶ νὰ πάρω τὸν καφεῖ μου.

***

Μέσα εἰς ἕνα γραφεῖο ἄν μὴ κομψὸ ἀλλ' ὁπωσδήποτε πλοῦσιον ἐργάζεται ὁ Παῦλος. Εἶνε ἡ ἐποχὴ τῆς ἐμπορικῆς ἀμύης τοῦ βάμβακος καὶ οἱ ἀράπηδες ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον ἐρχονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ γαμβροῦ του, τὸ ὅποιον σχεδὸν διευθύνει αὐτός, οἱ μὲν διὰ νὰ δανεισθοῦν χρήματα, οἱ δὲ διὰ νὰ ἐφέρουν καθυστερουμένους τόκους. Ὁ Ἀράπης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κουρελῆς καὶ ἀπεχθῆς πλησιάζει σχεδὸν πάντοτε ἔρπων πρὶν τὸν Ἕλληνα τὸν ὅποιον ὀνομάζει: Χαβάκαν δηλ. κύριον, διότι φορεῖ καπέλλο καὶ ἔχει χρήματα εἰς τὴν κάσσαν του. Εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις οἱ τόκοι των δανείων εἶνε ὑπέρογκοι.

Ὁ Ἕλληνας δὲν λητμονεῖ τὰς τοκογλυφικὰς τάσεις του. Ὁ Ἀράπης, ἀγράμματος πάντοτε, ὑπογράφει μὲ σφραγίδα τυφλῶς τὸ δανειστικὸν ἐμῶλογον τὸ ὅποιον τοῦ παρουσιάζει ὁ δανειστής. Καὶ πολλάκις τὸ δάνειον των δέκα λιρῶν μετετρέπη εἰς ἑκατὸν καὶ των ἑκατὸν εἰς χιλιάς. Δὲν ἐξέρω ἐὰν καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ γαμβρός του ἔκαμαν τοιαύτας ἀδικίας. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι πολλάκις ἐψιθυρίζετο ὅτι τοιαῦτα πράξι-κοπήματα ἐδημιούργησαν τὴν ἐξ ἑκατὸ καὶ πλέον χιλιάδων λιρῶν περιουσίαν τοῦ γαμβροῦ τοῦ Παύλου. Ἀλλὰ ὁ Παῦλος ἐργαζόμενος σήμερον εἰς τὸ γραφεῖον διὰ πρώτη φορά εἰς τὴν ζωὴν του φαίνεται ἀνηρημένος. Οἱ ἀράπηδες ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον ἐρχονται καὶ παρέρχονται εἰς τὸ γραφεῖον του χωρὶς νὰ ἐλκύσουν ὅπως ἄλλοτε τὴν προσοχὴν του. Πρὸ τοῦ ταπεινοῦ τεμενῶ των, μάλιστα κατεδέχεται νὰ κλινῇ τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ τὰ ἄκρα των δακτύλων του μάλιστα προσπαθεῖ τὴν τεινομένην πρὸς αὐτὸν χεῖρα. Ἐν τούτοις ἕναν ἀράπην κακοενδυμένον τὸν δέχεται μὲ σχετικὴν προσοχὴν, καὶ μετὰ τὰ πρῶτα λόγια τὸν πέρνει εἰς τὸ ἰδιαιτέρον διαμέρισμα τοῦ γραφείου του διὰ νὰ συνηνοθηθῆ μαζὶ του.

— Λοιπὸν Γίουσου, τὸν ἐρωτᾷ ἄμα εὐρέθησαν μόνου

— Δὲν ἔχω νῆα καλὰ Χαβάκα ἀπαντᾷ ὁ ἀράπης.

— Πῶς;

— Ὁ Γαμβρός σου δὲν ἤρθε ἀκόμη;

— Ὅχι φαίνεται θὰ πάη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἀθήνα. Ἀλλὰ ἡ δουλειὰ; Λέγε λοιπὸν.

- 'Εγάλασε. Ός ποῦ νά τὸ ἀπορασίσεις τὸ χόσμε.
- 'Απὸ ποῖον ;
- 'Απὸ τὸ «ὠχρὸ νέο».
- 'Απὸ τὸ Γεώργιο.

— Ναί' ἀπὸ τὸ Γεώργιο, ἐξηκολούθησε τώρα πλέον ἀραβισί! ὁ Γιουσοῦφ. Ἔδωκε τὸ δάνειο. Ἡ δουλεία ἦτον σίγουρη. Ἐκατὸ φυντάνια ἀμανάτι. Οὔτε μικρὸ οὔτε λίγο. Στὸ χέρι βάσταγα τῆ δουλειά. Πῶς τὴν ἔχασα ἀκόμη δὲν ἐκατάλαβα καλά. Ἦρθε ὁ μεσίτης τοῦ Γεώργου, εἶδε μία στιγμή τὸν Μπέη, τὸν ἄνθρωπόν μου, τοῦ μίλησε καὶ πάει. Φαίνεται ὁ «ὠχρὸς νέος» κέρνει τόκο λιγώτερο καὶ κάνει ἐτσι καλλίτερα τῆ δουλειά του. Ἐκατὸ φυντάνια σὲ δύο τρία χρόνια θά εἶνε δικάτου. Τὸ ξέρω τὸ Μπέη. Χιλιάδες λίρες ἐτσι τῆς ἔφαγε. Τῆ δουλειά τῆ χάσαμε ἀπὸ τὰ χέρια μας μέσα. Χαδάκα Παῦλο πρόσεξε. Τὸ ὠχρὸ νέο πολλὰ πράγματα θά πάρη ἀπὸ χέρια δικά σου' συνεπέρανεν ἑλληνιστί.

Καθ' ὄλην αὐτὴν τὴν διήγησιν τὸ μελαχρινὸ πρόσωπο τοῦ Παύλου εἶχεν ἀλλάξῃ πολλὰ χρώματα.

Ἡ εἶδησις τὴν ὁποῖαν τοῦ ἔφερε ὁ Γιουσοῦφ ἦτο ἕνα πλῆγμα διὰ τὰς ἐμπορικὰς του ἐπιχειρήσεις.

Ἔχασε ἕνα δάνειο πρὸς ἕνα ἀπὸ τοὺς ὑπερπλοῦτους Ἀραβὰς, δάνειον τὸ ὁποῖον θά ἔφερε μίαν ἡμέραν καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν γαμβρόν του ἕνα κέρδος μυθῶδες. Καὶ τὸ πλέον δυσάρεστον, δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποῖαν συνέβηκε τοιοῦτόν τι. Ὁ Γεώργος, ὁ ὠχρὸς νέος, ὅπως τὰ ἔλεγον οἱ ἀράπηδες ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθίστατο ἕνας ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος εἰς τὸ ἐμπόριον. Δὲν εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὸ ἴδιον χωρίο παρὰ πρὸ ἐνὸς ἔτους. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆ πρώτῃ στιγμῇ εἶδειε ὅτι ἤξευρε ὄχι μόνον νὰ ἐργασθῆ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ. Δύο τρεῖς φοραὶς μάλιστα ἤλθεν εἰς ῥῆξιν, διότι σχεδὸν εἶλε αἱ ἐπιτυχίαι τοῦ Γεώργου ἐδρασίζοντο εἰς ἐργασίαις τὰς ὁποίας ὁ Παῦλος ἐσχεδιάζε καὶ τὰς ὁποίας ἐφαίνετο μαντεύων καὶ ἐνεργῶν ταχύτερα αὐτοῦ, ὁ πρῶτος. Διὰ τοῦτο οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες ἦσαν σχεδὸν ἐχθροὶ εἰς τὴ μικρὰ ἑλληνικὴ κοινότητα. Καὶ διὰ τοῦτο ὅπου παρίστατο ὁ εἰς δὲν εἰσεχώρει ὁ ἄλλος, καὶ ὅπου εἰσεχώρει ὁ δευτέρος ἀπομακρύνετο ὁ πρῶτος. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ καφενεῖον οὐδέποτε παρέμειναν καὶ οἱ δύο, διότι φαίνεται ὅτι πλὴν τῆς ἐμπορικῆς ἀντιζηλίας καὶ κατὰ ποῖα ἄλλη φυσικὴ ἀντικείμενα ἐχώριζε τοὺς δύο αὐτοὺς ἄνδρας τῆς μικρᾶς Κοινοτήτος. Ἀλλὰ καὶ ὡς χρακτῆρες ἦσαν ἀνόμοιοι. Ὁ Παῦλος ἐλαφρὰ φιλάργυρος, ἀναποράσιτος καὶ ἄδουλος. Ὁ Γεώργος ἀπ' ἐναντίας ἀπορασιτικός καὶ μεγάλωπρεπής, δὲν ἐθεώρησε ποτὲ τὸ χρῆμα ὡς σκοπὸν τοῦ βίου, ἀλλὰ ὡς μέσον τῆς ἐτυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Παῦλος πνέων μένεα ἐναντίον τοῦ Γεώργου, ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ Γιουσοῦφ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ γραφεῖόν του. Τὴν ἀφηρημένην ἔκφρασιν τοῦ προσώπου του εἶχεν ἀντικαταστήσει τώρα πλέον μία στυγνὴ κατῆφεια. Μὴ ἔχων ποῦ νὰ στρέψῃ τὴν ὀργὴν του ἠτοιμάζετο νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τοῦ ὑπηρετοῦ του, ὅταν τὴν στιγμήν ἐκείνην ἠκούσθησαν εὐθυμοὶ ὀμιλίζαι καὶ γυναικεῖοι γέλωτες εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ Παῦλος συνεπαράχθη. Καὶ πρὶν προσέθῃ νὰ διορθώσῃ τὸν λαϊμοδέτην του, καὶ νὰ φορέσῃ τὰ

μανικέτια του, τὰ ὁποῖα ἐδύναζε πάντοτε ὅταν εἰργάζετο — ἴσως διὰ νὰ μὴ τὰ λερῶνῃ— ἡ ἀδελφὴ του, ὁ ἀνεψιὸς του καὶ αἱ δύο παρπίδημοι εὐρίσκοντο ἐνώπιόν του.

— Ἀντίο Παῦλο, τοῦ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ του.
— Καλῶς ὤρισάτε, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, με τὴν μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν, λησμονῶν εἰς τὴν θεάν τῶν δύο Ἀθηναίων κυριῶν καὶ ἐμπορικῆν σκέψιν ἢ στυγνὴν ἀπόφασιν.

— Κύριε Παῦλο ἤλωκα νὰ σὰς πάρουμε μαζὴ μας' τοῦ εἶπε με τὴν καθαρὰ φωνὴν τῆς ἡ Ζαννέτα.

— Δὲν πιστεύω νὰ μὴν ἐρθετε, συνεπλήρωσε με τὸ γλυκὺ μειδιάμα τῆς ἡ Νίνα.

— Νὰ μὴν ἐρθῶ ; Τί λέτε ; ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἐλμαί εἰς τὰς διαταγάς σας. Μετὰ ἕνα λεπτὸν ἔρχομαι.

— Λοιπὸν ἐμπρός, πάμε, μᾶς φθάνετε θεῖε, εἶπε ὁ ἀνεψιὸς του.

Ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ γραφεῖον.

— Καλλίτερα νὰ τὸν περιμένωμε ἐδῶ, εἶπεν ἡ Ζαννέτα ἰσταμένη.

Μετὰ τινὰ λεπτὰ ὁ Παῦλος τοὺς κατέφθασε λέγων :

— Θέλετε νὰ πάμε περίπατο πρὸς τὸν ποταμό ; Δὲ ἔχομε ἄλλο τίποτε καλλίτερον νὰ σὰς δεῖξουμε. Τὴν ἐκκλησίαν τὴν εἶδατε. Τὸ σχολεῖτό μας ἐπίσης. Μένει τώρα νὰ δῆτε τὸν ποταμό μας.

— Ὅπου θέλετε πηγαίνωμεν, ἀπήντησεν αἱ δύο ξέναί.

Ὁ Παῦλος ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ζαννέτας. Μέσα εἰς τὴν ταξιδιωτικὴν ζακέττα τῆς, τὴν πράσινην ἐσάρπα τῆς καὶ τὸ μικρὸ τῆς καπέλλο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξέφευγαν τὰ καστανά μαλλιά τῆς ἡ Ζαννέτα ἀνεδεικνύετο παρὰ ποτὲ κομψὴ καὶ ὠραία. Ὁ Παῦλος με παιδικὴ σχεδὸν χαρὰ ἐπροχώρει μαζὴ τῆς ἐνῶ ὅπισθεν ἠκολούθει ἡ Νίνα, ἡ Φρόσω καὶ ὁ Νίκος. Με τὴν τάξιν αὐτὴν ἐπέφρασαν δύο-τρεῖς στενωποὺς καὶ ὑπῆρξε μεγάλη ἡ χαρὰ τοῦ Παύλου ὅταν εἰς τὴν ἄκραν τῆς τελευταίας παρετήρησε τὸν Γεώργιο ἰσταμένον εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου του. Ἐπέφρασε ἀδιάφορος ἐμπρός του καὶ διὰ πρώτην φοράν ἀντελήθη ἕνα βλέμμα ζηλοτυπίας τὸ ὁποῖον ἔρριψε πρὸς αὐτὸν ὁ Γεώργος. Ἐζηλοτύπησε φαίνεται τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποῖαν ἀπελάμβανεν ὁ Παῦλος τὴν ὥραν ἐκείνην πλησίον τῆς χαριστωμένης καὶ ὠραίας αὐτῆς κόρης. Καὶ τὴν ὥραν αὐτὴν τὴν χαρὰν ἠσθάνθη ὁ Παῦλος ὥστε ἀπέβαντι τῆς ὠραίας ἐκείνης στιγμῆς, ἐλησμένησεν ἡ μᾶλλον ἐσυγχώρησε τὴν προῖνήν ἐμπορικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀντιπάλου του.

— Εἶδατε τὸν Νεῖλο μαμαζέλ ;
— Ναί τὸν εἶδα εἰς τὸ Κάϊρον.
— Ὡ, ἐκεῖ τὸ εἶδατε γεφυρωμένον, τὸν εἶδατε πολιτισμένον, μεταβεβλημένον. Εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν θά τὸν ἴδῃτε, δεσποινίς, μόνον ἐδῶ στὸ χωρίο μας. Μὴ περιμένετε ὅμως νὰ θαυμάσετε τοὺς δέκα καταρράκτας του διὰ τῶν ὁποίων εἰσέρχεται ἀπὸ τὸ Ἀσσουάν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Μὴ περιμένετε νὰ ἴδῃτε τὴν Νουμπαϊάν ἢ ὁποῖα δὲν ἀναφέρεται ποτὲ ἀπὸ τὸ νερὸ του, οὐδὲ τὸν κροκόδειλον ὁ ὁποῖος δὲ ζῆ ποῖα καὶ δὲν κοιμᾶται εἰς τοὺς καλκμώνας του.

— Τότε τί θὰ ἴδῶ λοιπὸν ; Διέκοψε τὸν Παῦλο με περιέργεια καθὼς ἐβάδιζεν ἡ Ζαννέτα.

— Νάτος ὁ Νεῖλος, νάτος, ἔκραξε τὴν στιγμήν ἐκείνην με παιδικὴν χαρὰ ἡ Νίνα.

Καὶ οἱ πέντε περιπατήσαι εὐρίσκοντο πρὸ αὐτοῦ.

— Αὐτὸς εἶνε λοιπὸν ὁ Νεῖλος σας ; Ἠρώτησε καὶ πάλιν ἡ Ζαννέτα.

— Ναί δεσποινίς, αὐτὸς, ἀπήντησεν ὁ Παῦλος, περπατήσατε παρὰ τὴν ὄχθην του καὶ θὰ καταλάβετε τὸ μυστήριόν του...

Ὁ ἥλιος ἔκλινε πρὸς τὴν δύτιν του. Δὲν ἔγερνε πίσω ἀπὸ βουνά, οὔτε ἀπὸ νέφη πυρπολούμενα. Ἐβρυγε ἤρεμος, ἔδουνε σιγὰ καὶ με τῆς τελευταίας ἀκτίνες ἐπαίζεν ἡρεμα με τοῦ Νεῖλου τὰ νερά, καὶ ἐφιλοῦσε τὰ καστανά μαλλιά στὸ παιδικὸ μέτωπο τῆς Ζαννέτας. Καὶ ἐνῶ ἔδουθεν ὁ ἥλιος ἔρριπτε τὸ μυστήριόν του εἰς τὴν γύρω ἐκείνην ἔκτασιν. Οἱ καλκμώνες δὲν ἐσειόντο, τὰ νερά δὲν ἐκινῶντο ἀλλὰ μίαν ἀπέραντος ἔκτασιν ἡρέμου γῆς παρὰ τὴν ὕψην ἐκείνην λωρίδα προσεκάλεσε τοὺς περιπατητάς εἰς μακρὸν περὶπατον. Ὁ Παῦλος καὶ ἡ Ζαννέτα ἐπηρεασθέντες ἀσυναίσθητως ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐπερίπατον σιωπῶντες. Ὑπῆρχε γύρω των εἰς τὴν φύσιν πολὺ μυστήριον. Καὶ τὸ μυστήριον ἐκεῖνο εἰσεχώρησε βαθειὰ εἰς τὴν ψυχὴν των καὶ τὴν ἔκαμε νὰ ἐξυπνά ἀπὸ ἕνα ὕπνον διὰ νὰ βυθισθῆ εἰς ροδινα ὄνειροπολήματα. Αἰθνης εἰς μίαν μικρὰν ἔκτασιν καταπράσινον ἕνας Ἀράπης γονυπατῆς ἐπὶ ἐνὸς τετραγώνου γῆς, ἔκαμε τὴν σιωπηλὴν προσευχὴν του, ἀδιάφορος πρὸς τοὺς διερχομένους ξένους. Ἡ Ζαννέτα πρώτην φοράν ἔβλεπε τὸ θέαμα ἐκεῖνο. Ἐστράφη πρὸς τὸ Παῦλον, τὸν ἐνητένισε με τοὺς μεγάλους φωτεινοὺς ὀφθαλμούς τῆς, ἀλλὰ δὲν ἔσχε τὸ θάρρος νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. Εἶδε τὴν ἔκτασιν εὐτυχίας εἰς τὸ μελαγχροῖον πρόσωπόν του καὶ τῆς ἐφάνη — πλᾶσμα ἴσως τῆς φαντασίας τῆς— ὅτι καὶ τὰ χεῖλη τοῦ Παύλου ἐπιθύρριζον προσευχὴν, ἀλλῃς ὅμως φύσεως ἀπὸ τὴν προσευχὴν τοῦ Ἀράπη.

***

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας αἱ ξέναί πρόκειται νὰ ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸ μικρὸ αἴγυπτιακὸ χωρίο. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ Κάϊρον.

Τὴν προηγουμένην τῆς ἀναχωρήσεως των, ἡ Φρόσω ἔδωκε τὰ εἰς τὸ σπίτι τῆς. Προσεκάλεσε ὄλην τὴν γυναικεῖαν παροικίαν τοῦ μικροῦ χωριοῦ, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὸ ἔθιμον μερικῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων — εὐτυχῶς ὀλίγων — εἰς τὰ χωρία σὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσκαλῶνται καὶ οἱ κύριοι εἰς τὰς γυναικεῖας συναναστρώσεις. Αἱ γυναι-

ναῖκες ζοῦν εἰς μίαν ἀπομόνωσιν σχεδὸν, γὰ μόνον ὅτι δὲν ἐφαρμόζουν τὸν ἀνδρωνίτην καὶ τὸν γυναικωνίτην. Ἐν τούτοις ὁ Παῦλος καὶ ὁ Νίκος παρεύρισκοντο ἐξαιρετικῶς ἐκεῖ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προσκεκλημένας, ἡ ἀπαρτία ἦτο πλήρης. Δὲν εἶλεπεν οὔτε ἡ δασκάλα με τὴν μητέρα τῆς, οὔτε ἡ πρεσβυτέρα με τὰ κορίτσια τῆς — διότι εἶχε καὶ τὸν πατᾶ τῆς ἡ μικρὰ ἑλληνικὴ κοινότης — οὐδὲ αἱ σύζυγοι τῶν ἐμπόρων, οὐδὲ τοῦ καπνοπώλου ἡ ἀδελφῆ.

Τὸ σαλὸν καὶ ἡ τραπεζαρία δύο μεγάλα συνεχόμενα δωμάτια με βαρετὰ ἐπιπλα, κατέπληρσαν τοὺς προσκεκλημένους με τὸν ὄγκον των. Τὸ μπουρὲ καὶ ἡ σερβάντ ὑπερπλήρη ἀπὸ τὰ ἀσημένια τσαγινα ἐλαμποκοπούσαν εἰς τὰς γωνίας των καὶ προσεῖλκον τῶν Κυριῶν τὰ ζηλότυπα βλέμματα. Ἡ Φρόσω μέσα εἰς τὴν γκρενὰ βελουδένιαν πολυτελεῖ ἔσθητά τῆς ἔκαμε τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὰ ἀσημένια τοῦ μπουρὲ τῆς. Εἰς τὰ χέρια τῆς, καὶ εἰς τὸν λαϊμόν τῆς, καὶ τὰ αὐτιά τῆς, ἐφοροῦσαν ὅτι πολὺ τιμὸν εἶχεν ἀποταμίευσαι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀρ' ἧς ἤρχισε νὰ πλουτίσῃ ὁ ἄνδρας τῆς, ἐμπορευόμενος εἰς τὸ μικρὸ ἐκεῖνο Αἴγυπτιακὸ χωρίο. Ἀλλῶς τε, αὐτὴ μόνη ἦτο καὶ ἡ φιλοδοξία τῆς. Πολλὰ διαμαντικὰ, πολλοὺς ὑπηρετάς, καλὸ σπίτι, καλὸ φαί τὸ χειμῶνα, εἰς τὸ μικρὸ χωρίο τῆς Αἴγυπτου καὶ τὸ καλοκαίρι βίβλα εἰς τὴ Κηρισία. Τίποτε ἄλλο δὲν ὄνειροπόλει δι' ἐαυτὴν καὶ τίποτε ἄλλο δὲν ἠύχετο δι' ἐκεῖνον ποῦ θὰ ἀγαποῦσε. Τὰ ἀπῆλαυσεν ἡ ἴδια θὰ τὰ ἀπελάμβανον τὰ παιδιὰ τῆς, καὶ ἠύχετο καὶ ἐπέθει τώρα πλέον νὰ τὰ κερδίσῃ καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς.

Ὀλίγον πρὶν συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκεκλημένων παρουσιάσθησαν αἱ δύο παρπίδημοι ἀδελφαί. Ἦσαν ἐνδεδεμένα: ἀπλοῦστατα : Ἰδίως ἡ Ζαννέτα, ἐφοροῦσε ἕνα κρέμ φουλάρι τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε οὔτε στολισμοὺς περιττοὺς οὔτε δαντέλλες κρεμασμένες. Ἀπλοῦν καὶ σκέτο περιέβαλε τὸ κομψὸν σῶμά τῆς, τὸ ὁποῖον σύμμετρον καὶ ἀγχιματῶδες ἀνεδεικνύετο πάρα ποτε. Τὸ κτένισμα τῆς καὶ αὐτὸ ἀρελὲς προσέδιδεν εἰς τὴν ὠραίαν μορφήν τῆς ἕνα θέληγητρον ἀκαταγώνιστον.

Οὔτε ἡ Ζαννέτα οὔτε ἡ Νίνα ἐφοροῦσαν κοσμήματα. Φαίνεται ὅτι δὲν τὰ ἠγάπων ἢ μᾶλλον εἶχον κατανοήσει ἐντελῶς ὅτι ἡ γυναικεῖα προσωπικότης ὅταν ὑπάρχῃ δὲν εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ στολισμοὺς διὰ νὰ φανῇ, οὔτε ἀπὸ μαρμαρυγᾶς διὰ νὰ λάμψῃ. Ἐνα μειδιάμα τῆς Νίνας ἔλαμπε περισσότερο ἀπὸ τὰ διαμαντὰ τῆς Φρόσως καὶ μίαν σκέψιν τῆς Ζαννέτας ἐσπινθήριζε περισσότερο ἀπὸ τὰ μπριλλάντια τῶν αὐτιῶν τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΙ ΑΡΣΑΚΕΙΑΔΕΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

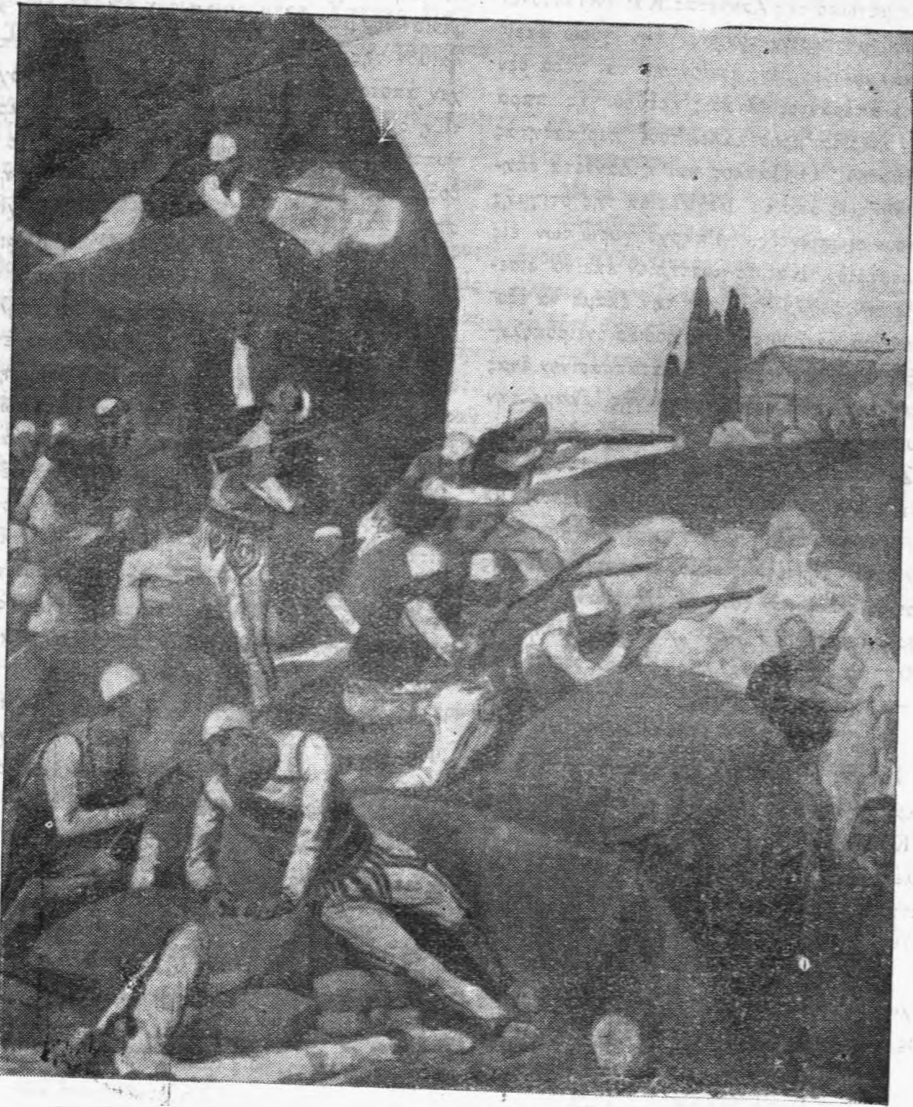
Ἀξίειπαινος ὑπὸ πᾶσαν ἔποιν εἶναι ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία διὰ τὴν λαμπρὰν ἰδέαν τῆς διοργανώσεως ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν τῶν ἐπαρχιακῶν τῆς σχολείων εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ πολλαπλὴ ὠφέλεια τῶν τοιούτων ταξιδίων εἶναι ἀναμφισβήτητος. Διὰ τῶν ἐκδρομῶν αὐτῶν μορφώνονται τὰ παιδιά πραγματικῶς, διότι δίδεται εἰς αὐτὰ ἀφορμὴ νὰ ἴδουν νέα δι' αὐτὰ ἀντικείμενα ἀμέσου καὶ ἐθνικοῦ ἐν-

διαφέροντος, διεγείρονται εἰς αὐτὰ αἰσθήματα δεσμοῦ ἀδελφικοῦ, ἐξυψοῦται τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἐθνικῶν μας κειμηλίων καὶ τῶν βασιλείων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κάλλους βλαστάνουν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὁ πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν θαυμασμός καὶ ἡ πρὸς τὴν πατριὸν γλώσσαν ἀγάπη.

Αὐτὰ τὰ ὠφελήματα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία διωργάνωσε τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν τῆς ὁποίας ἡ πραγματοποιήσις ἐγένετο ἐξόχως λαμπρά,

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον κατεγοήτευσε τὰς ἐπισκεπτρίας καὶ συνετέλεσε κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑΝ

Ἐπαναστάται Ἀλβανοὶ ἐπιτιθέμενοι κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως

διασκεδάσεως ἢ το ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ εὐγένεια, ἡ ἀκαταλόγητος περιποίησις ἐκ μέρους ὄλων πρὸς αὐτάς.

Μία διαρκὴς ἀγάπη τὰς περιέβαλλε πάντοτε. Σύμβουλοι καὶ καθήγηται καὶ διευθύνσεις καὶ λοιπὸν προσωπικῶν τῶν σχολείων προσελάθον διὰ παντὸς μέσου νὰ τὰς εὐχαριστήσουν. Ἐγένοντο χάριν αὐτῶν συναυλίας καὶ χοροὶ, παρεστάθησαν δράματα, κωμωδία, ἐψάλλθησαν ᾠδαί, τὸ πᾶν

τέλος ἔγινε χάριν αὐτῶν.

Ἄλλα ταῦτα ἄφησαν βαθέως χαραγμένην τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐπισκεπτῶν, ὄλων βεβαίως, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν Κερκυραίων, τῶν ὁποίων ἐνιαυθὰ ἐκφράζεται ὁ ὁμόφωνος ἐνθουσιασμός.

Δι' ἡμέραι τὰς ὁποίας διήλθον αὐταὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπ' αὐτάς τὰς συνθήκας θὰ εἶναι ἀνεξάλειπτοι εἰς τὴν φαν-

τασίαν τῶν καὶ θὰ ἀποτελοῦν ἓνα φωτεινὸν σημεῖον εἰς τὸν βίον τῶν μὲ τὰς παιδικὰς εὐχαριστήσεις καὶ ἀναμνήσεις τὰς τόσο ἀθώας καὶ ἰδιαιτέρας γλυκείας.

Τὰ κατακλύζοντα δὲ τὴν ψυχὴν τῶν αἰσθημάτων ταῦτα, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης αἱ Κερκυραῖοι Ἀρσακεΐαδες θεωροῦν καθήκον καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσουν πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν Ἀθήναις σχολείων καὶ ἰδίως πρὸς τὴν Φιλεκπ. Ἑταιρίαν, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἐμπνευσιν αὐτὴ πρώτη τῆς διοργανώσεως τοιούτων μορφωτικῶν σχο-

λικῶν ἐκδρομῶν, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν μίαν Ἑταιρίαν φιλόστοργον, αἱ πόρθημα πατρικῶς φερομένην.

Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ εἶνε τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ μαθητικοῦ γυναικείου ἰδίως βίου ἐν Ἑλλάδι, εὐχόμεθα δὲ τὴν εἰς τὸ μέλλον συνέχισιν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐξόχως αὐτῆς ἰδέας καὶ τὴν μίμησιν τῶν ἄλλων Ἑταιριῶν, καὶ σωματείων ἐπ' ὠφελεία τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Δις Α. Ν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἡ τῷ 1807 τὴν Ἐπτάνησον Πολιτείαν διαδεχθεῖσα Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν διαχειριστὴν τῆς ἐπιτοπίου Διοικήσεως Στυλ. Μιχαλίτσην ἔλαβε ριζικὰ μέτρα ὡς πρὸς τὴν ὑφισταμένην ἀταξίαν τοῦ Ἀρχείου τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων διορίσασα Ἀρχιεφύλακα τὸν Θωμᾶν Δράκον, ὅστις διαταχθεὶς νὰ τακτοποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἀναγνωρίσας τὴν ἀνεπάρκειάν του πρὸς ταξινόμησιν τῆλικούτου ὄγκου ἐγγράφων, ἀπρησολημένος δὲ εἰς τὸ ἔτερον Ἀρχεῖον, τὸ τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, ὑπέβαλε, τῷ 1808, παραιτήσιν, ἀφήσας τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν νεκρὸν ὄνηθὸν Ἀντ. Τρούπον.

Ἀκολούθως (1815) ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεκε τὴν ταξινόμησιν εἰς τὸν Γαητάνον Δε-Ρώσσην, ἐνσταλαμένον καὶ τὴν συστηματοποίησιν τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ταμείου. Ὁ Ρώσσης ἤχι μόνον ἔθεσεν εἰς κανονικὴν συστηματοποίησιν τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ καὶ τῆ προτάσει τοῦ Κάμπελ, ἐτακτοποίησε καὶ τὸ τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων ἐνεγκῶν εἰς πέρας τὴν ἀνατεθείσαν εἰς αὐτὸν ἐντολήν, τῇ 10 Ἀπριλίου 1816.

Ὁ διαδεχθεὶς τὸν Ρώσσην Ἀρχιεφύλαξ Ἀντ. Κοττούβαλης κατέγινε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ταξινόμησιν τῶν ἐγγράφων καὶ τὸν σχηματισμὸν καταλόγων. Δι' ὑπομνήματός του ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1821 πρὸς τὸν Ὑπαρχον Φρ. Μουτσᾶν ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ παρά τὸν ναὸν τῆς Σάντα Μαρίας οἰκία, ὅπου τὰ ἐγγράφα καὶ βιβλία τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ ὅπου εἶχον μετακομισθῆ καὶ τὰ τοῦ Κακουργιοδικείου ἦτο πάντῃ ἀκατάλληλος, καθὼς καὶ ἡ παρά τὸν Ἅγιον Μάρκον οἰκία, ὅπου εἶχον κατατεθῆ τὰ συμβολαιογραφικὰ βιβλία, ἠπείλει καταστρεφῆν. Ὅθεν ἐπρότεινε τὴν ἔνωσιν τῶν δύο Ἀρχείων εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κατάλληλον μέρος. Δι' ἑτέρου δε ὑπομνήματος τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1822 πρὸς τὸν αὐτὸν Ὑπαρχον ὑπεδείκνυε τὴν ἀνάγκην ἀναδιοργανώσεως τῶν Ἀρχείων.

Ἐπὶ τῆς προστασίας πολλὰ ἐλήφθησαν μέτρα, ὡς πρὸς τὴν εὐρέπειαν τῶν Ἀρχείων. Διὰ προβουλευμάτων τῆς Γερουσίας ἀπὸ 14 Μαΐου 1825 (ἀριθρ. ΑΕ') περὶ

ἀνακαινίσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν Σηγείων, ἐλαμβάνετο πρόνοια καὶ περὶ παρακαταθήκης εἰς τὰ Ἀρχιεῖα τῶν Νοταρικῶν Χαρτίων, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθρ. 1' καὶ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1825 Κυβερνητικῆς πράξεως, διατάσσεται ἡ εἰς τὰ Ὑπαρχεῖα προσαγωγή τῶν παρ' ἰδιώταις τηρουμένων δημοσίων ἐγγράφων, ὅπως κατατεθῶσιν εἰς τὰ Τοπικὰ Ἀρχιεῖα.

Ἀφοῦτο ἰδρῶθη τὸ κατὰ τὴν ἐνεχυροδανειστηρίου (Santo Monte di Pietà 1670), τὸ ἱστόριον τοῦ αὐτοῦ οἰκίματος ἐχρησιμοποιοῦτο παρὰ τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεων διὰ διαφόρους ἀνάγκας. Ἀναγνωρισθείσης ὁμως τῆς σπουδαιότητος τῆς συνενώσεως τῶν δύο δημοσίων Ἀρχείων, τοῦ τε Ἀστυκῶ. Διοικητικοῦ καὶ Δικαστικοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ οἰκίμα διὰ τὴν ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν καλύτεραν προεφύλαξιν τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων, ὁ Ὑπαρχος Διον. Βούλτσος ἐσκέθετο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἱστόριον τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου εἰς ἓν γενικὸν Ἀρχιεφύλακειον. Τὰς σκέψεις του ταύτας δι' ὑπομνήματός του ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1826 ὑπέβαλε πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν, ὅστις καὶ διεβίβασε τὸ ὑπόμνημα πρὸς τὴν ἐν Κερκύρῃ Ἀρχὴν (Γερουσίαν), ἡ ὁποία καὶ ἐνέκρινε τὴν ἐγκατάστασιν τῶν διαφόρων τῆς Ζακύνθου Ἀρχείων εἰς τὸ ὑπὸ τὸ Ἐνεχυροδανειστηρίον ἱστόριον, τῇ 7 Ἰουλίου 1826, προέδρου ὄντος τοῦ Μαρίνου Βέγια.

Ἀμα τῇ ἐγκρίσει, γενομένων τῶν ἀπαιτουμένων ἐπισκευῶν, μετὰ τὴν μετακόμισιν ἐκ τῶν ἄλλων Ἀρχείων τῶν ἐγγραφοθηκῶν, εἰς ἃς νέαι τοιαῦτα προσετέθησαν, ὡς ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 60 λίρας καὶ 13 σελλίνια, μετριοκρίσθησαν, τῷ 1827, τὰ δημοσία ἀρχεῖα εἰς τὸ νέον Κατὰστημα.

Ἐν τῷ Ἀρχιεφύλακειῳ τούτῳ κατετέθησαν καὶ σώζονται ἐγγράφα χρονολογούμενα ἀπὸ τοῦ 1487, ἀφ' ἧς δῆλον ὅτι ἐποχῆς περὶ τοῦ ὑπῆρχθη ἡ Ζακύνθος ὑπὸ τὴν βενετικὴν κυριαρχίαν, πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν μεγίστην, δουρικὰ διατάγματα (ducali), βιβλία διαταγῶν καὶ ἀποφάσεων (libri ordinii,

terminazioni, πρακτικά τοῦ ἐπὶ βενετοκρατίας Συμβουλίου τῆς Κοινότητος (attidel Consiglio della Comunità), ἔγγραφα τῆς κατοχῆς τῆς Ζακύνθου, καὶ τῆς λοιπῆς Ἑπτανήσου, ὑπὸ τῶν Γάλλων δημοκρατικῶν, τῶν Ρώσσο-Τούρκων, τῆς ἐπ' ὀλίγα ἐτη βιωσάσης Ἑπτανήσου Πολιτείας, τῶν Ἰσπανικῶν αὐτοκρατορικῶν, τῶν Ἀγγλικῶν καὶ τέλος τῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας Ἰονίου Πολιτείας, τὰ βιβλία τῶν ναῶν Ἑλλ. τῆς νήσου καὶ τῶν συμβολαιογράφων, περὶ ὧν κατωτέρω, τὰ ἀρχεῖα ἔλων τῶν Ποινικῶν καὶ Πολιτικῶν Δικαστηρίων, τῶν Διοικητικῶν γραφείων, Ταμείου, Τελωνείων, Ἰγυειομελείου, Λιμεναρχείου, Αστυνομίας, Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐπαρχείου, ἔγγραφα τῆς Γερουσίας καὶ ἄλλων ἐκτὸς τῆς νήσου Ἀρχῶν πλεῖστα δεκατῆς ἑλλ. ἐπαναστάσεως, ὡς ἐπίσης ἡ ἱστορία τῆς κατασκευῆς καὶ τὰ ἔγγραφα ἀπάντων τῶν δημοσίων ἔργων τῆς νήσου καὶ τῆς τακτικῆς τῆς περιουσίας καὶ τῶν κτημάτων τῶν μονῶν, ἐκκλησιῶν καὶ ἀπάντων τῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων.

Ὡς ἐκ τῆς πληθώρας καὶ τῆς πάντοτε ἀξιοῦσης συσσωρεύσεως εἰς τὸ Ἀρχιεῖον τῶν ἀνωτέρω βιβλίων καὶ ἔγγραφων, ἐγκρίσει τῆς Γερουσίας, ἐλήφθη τῷ 1859, ὡς παράρτημα, τὸ ὑπὸ τὰ τέως Δικαστήρια ἰσόγειον, διακρεθὲν εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ μὲν ἐχρησίμευσεν ὡς γραφεῖον, τὸ δὲ ὡς ἀποθήκη, ἡ δὲ εἰς αὐτὸ μετακείμεσις τῶν ἡττων ἐν γράσει φακέλλων καὶ βιβλίων ἀπεπερατώθη τῇ 22 Μαρτ. 1860 ἐπληρώθησαν δὲ τοσοῦτον αἱ ἐγγραφεθῆκαί, ὥστε κατετέθη κατὰ γῆρας μέγα μέρος αὐτῶν, τὰ ὅποια καὶ διὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐδάφους ἤρχισαν σηπόμενα. Ἐκαστος δύναται νὰ φαντασθῆ καὶ σταθμίσει ὅποια ἀνεπανάριθα δυστυχήματα θὰ ἐπέφερε βραχύτερον ἢ ἀπώλεια καὶ ἡ ἐξαράνσις ἐγγράφων ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἡ

ΑΝΤΙΑΠΨΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΝΙΡΒΑΝΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα χρονογραφήματά του, γραμμένον μετὰ τὴν συνήθη του ἔμπνευσιν, λέγει ὁ Νιρβάνας τὰ ἑξῆς ἑρῶα: Καὶ ὁ ποιητὴς (ὁ Σολωμὸς) ἀγγαντεῖ ἀπὸ τὸν ἐλευθέρου λόφου τοῦ νησιοῦ του, ὡς ἀπὸ ἀνθισμένην σκοπιάν, τὴν γῆν τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν μαρτυρίων, ἀκούει τὴν μακρυνὴν βροντὴν τοῦ πολέμου καὶ τραγουδεῖ τὸν ἡρωισμόν, περικλωμένος ἀπὸ φιλήματα, διότι αὐτὸς εἶνε τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς τέχνης του ὁ μυστικὸς κανὼν».

Αὐτὰ μοῦ φέρουν εἰς τὸν νοῦν μου μίαν ταραχώδη συζήτησίν μου μετὰ τὸν φίλον μου Περικλῆ Γιαννόπουλον.

Ὁ Σολωμὸς τοῦ ἦτον ἀνυπόφορος.

—Ἐλα ὁδῶ, τοῦ λέγω μιὰ ἄμερα, κρατώντας στὸ χέρι μου τὰ ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ, ἀκουσε αὐτὸ, ἀκουσε ἐκεῖνο... δὲν εἶνε σίγῃ μεγάλου ποιητοῦ;

—Ναι, ἀλλὰ κίμνεις ἐκλογίην. Ὁ μεγάλος εἶνε πάντα μεγάλος καὶ ὁ δυνατὸς πάντα δυνατός. Ἰδίως δὲ ὁ

Κυβέρνησις καὶ ἡ Πολιτεία ὄχι μόνον ἐδιεφέροντο, ἀλλ' ἤμεσον εἶχον συμφέρον διὰ τὴν διατήρησίν των. Ἐν τούτοις ἡ εθροὶ ἡμέραι γιγαντιστοὺς θήμασι προώδευε, καθέτι ἡ τοῦ ἐδάφους θέσις οὐσα, ὡς εἶπομεν, εἴσαι καθύπερος καὶ μὴ ἀπειρομένη ἐπέφερε τὴν σῆψιν καὶ τὴν παρυσίαν μυῶν, οἱ ὅποιοι κατέτρωγον τὰ ἔγγραφα. Ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ὀρμώμενος καθήκοντος, τὸ ὅποιον πᾶς πολίτης, πολλῶ δὲ μᾶλλον ὁ δημόσιος ὑπάλληλος εἶχε νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ ἐνδιαφέρηται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πολιτείας, ὁ ἀρχ[ε]β[υ]λάξ Ἀντ. Λεονταράκης, καὶ ἄλλοι τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν, δι' ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ὑπεδείκνυε τὸν ἀφρευκτον τοῦτον κίνδυνον. Δυστυχῶς δὲν ἐδόθη ἡ θέουσα προσοχὴ ἢ δὲ ὑγρασία ἐπέτέλεσε τὸ φθοροποιὸν ἔργον τῆς. Τὴν ταύτην κατάστασιν ἀντιληφθεὶς ὁ λόγιος Νομάρχης Π. Ματαράγκας ἐλέπων δὲ τὸ ἐρείψιμον τοῦ κτιρίου τῶν Δικαστηρίων ὡς ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν τοῦ 1893 σεισμῶν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἔγραψε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικεῖον μεταφορᾶς τοῦ Παρκατήματος, ἡ ὅποια καὶ ἐγένετο τῷ 1894, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

1 Εἰδικώτερα τὰ δικαστικὰ ἀρχεῖα κεινόμενται, ὡς ἑξῆς: Ufficio alla Banca e Reggimento. Giudici Urbani, Giudici di Pace Civile, Tribunale Civile di Prima Istanza. Tribunale di Appello e Corte di Commercio. Camera Correzionale ed Inquirenza. Corte Criminale. Polizia Giudiziaria. (Ramo Civile) Polizia Esecutiva, Ufficio ad Pias Causas ecc.

(Ἔπειτα συνέχισεν)

Α. ΖΩΗΣ

καλλιτέχνης εἶνε πάντα καλλιτέχνης.

Καὶ παίρνει τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸ χέρι μου καὶ ἀρχίζει νὰ διαβάξῃ κατὰ τρόπον ποῦ ἐμποροῦσε καὶ τὰ ὄρατα νὰ τὰ κίμνῃ ἀνυπόφορα.

Τὸν διακόπτω ἐγὼ τότε.

—Νὰ σοῦ πῶ μίαν ἐποψίαν μου; Κίμνι προσωπικὰ ἔχεις μαζί του.

—Ἀγάλια-ἀγάλια θὰ μοῦ βγάλῃς τὸ μυστικόν!...

—Πὲς το λοιπὸν ἐπὶ τέλος!...

—Μάλιστα! Τάχω μαζί του, γιατί ἐνῶ ὁ κόσμος πολεμοῦσε καὶ ἐσκοτώετο, αὐτὸς ἦσυχον-ἦσυχον, ἀσφαλῆς καὶ καλοξουρισμένος...τραγουδοῦσε:

«Σὲ γνωρίζω ὑπὸ τὴν κόμην...»

Καὶ μοῦ ἐτραγουδῆσε θυμωμένος τὸ πρῶτον τετραστίχον, σὺν νὰ ἐπρόκειτο περὶ παρωδίας.

—Καλὰ μὰ τί ἦθελες, νὰ πάρῃ ὁ Σολωμὸς τὸ ρτουφέκι του καὶ νὰ πάῃ νὰ πολεμήσῃ;

—Βέβαια.

—Καὶ ἂν δὲν μποροῦσε;

—Τότε νὰ μὴν τραγουδῆ τοῦλάχιστον.

—Ἀφῆσε τὰ χωρατὰ, ὄλοιος δὲν ἐμπορεῖ νὰ πο-

λεμῆ γιατί νὰ μὴν ἐμνῆ, καὶ ἔτοι μάλιστα, τοὺς ἄλλους!...

—Καὶ ὁ Ζαμπέλιος δὲν ἐπολεμοῦσε ἀλλὰ ξόιδενε, εἰργάζετο, ἦτο τὸ κέντρον τῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ πολεμικῆς κινήσεως. Δὲν μποροῦσε!;... Δὲ λὲς πὼς δὲν ἦθελε!... Ὁ Βύρων γιατί ἦλθε νὰ πολεμήσῃ, κοπιὸς ἀνθρώπος!;...

—Περικλῆ, τοῦ λέω τότε. Ὁμολόγησε ὅτι ὁ Σολωμὸς ἦτο μεγάλος ποιητὴς καὶ τότε ὁμολογῶ καὶ ἐγὼ πὼς δὲν ἦτο Βύρων, οὔτε...Γιαννόπουλος.

Ἐξεκαρδίσθη στὰ γέλοια μετὰ τὸ τελευταῖον ἀπόροπον καὶ ἔφυγε φωνάζοντας: Ὁμολογῶ, ὁμολογῶ....

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΜΑΪΟΣ 1914
ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ
ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Ἀπὸ τὴν Ζακύνθον ἤρχισαν αἱ εορταὶ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῶν Ἰονίων Νήσων. Πρῶτη ἡ μυροβόλος νῆσος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν εορταστῶν, οἱ ὅποιοι ἀρῶν ἔστε-φάνωσαν τὸν Σολωμὸν ἀνεχώρησαν εἰς Κεφαλληνίαν ἐκτελοῦντες τὸ εορταστικὸν τῶν πρὸγραμμα καὶ κατόπιν εἰς Κέρκυραν εἰς τὴν ὅποια ἐδόθησαν αἱ μεγάλα πανηγυρικαὶ εορταὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ γεγονότος τῆς Ἑνώσεως τῶν Νήσων.

Ὁ κ. Παπαντωνίου, Νομάρχης Ζακύνθου, εἰς τὴν θέσιν Ἁγίου Γεωργίου ἔπου ὠρκίζοντο οἱ Φιλικοὶ καὶ ἔπου σῶζεται ἡ ἱερὰ εἰκὼν τῆς ὁρκωμοσίας, ἐξερῶνησε τὸν κἀτωθι θαυμάσιον λόγον:

«Εἰς τὸ χαρμόσυνον αὐτὸ τοπίον τῆς Ζακύνθου, ὅπου οἱ Φιλικοὶ ἔκρουσαν τὸ μέγα τῶν μυστικῶν, ἐρ-χόμεθα νὰ ἀναζητήσωμεν τὰ ἔχνη των, ν' ἀκούσωμεν μετὰ 100 ἔτη τὸν ὄρκον των, νὰ ζήσωμεν εἰς τὸ σκοπὸς τῆς συνωμοσίας των, τὸ ὅποιον ἐκράτησαν πυκνὸν καὶ ἀδιαπέραστον διὰ νὰ τὸ λύσουν μόνον αἱ λαμπάδες τῆς Ἑλληνικῆς ἀναστάσεως. Οἱ πόλεμοι ἱστοροῦνται, αἱ νίκαι ἠχοῦν, οἱ πολεμισταὶ φάλλονται εἰς πελάγη καὶ Ἡπείρους, ἀλλ' οἱ συνωμῶται ποῦ σιωποῦν, οἱ ὀρκιζόμενοι ποῦ κρύπτονται εἰς παρεκκλήσια, οἱ ἀποφασισμένοι ποῦ κρατοῦν τὸ μυστικὸν μέχρι θανάτου, οἱ Φιλικοὶ οἱ ὅποιοι διαδίδονται, πολλαπλασιάζονται, γίνονται χιλιάδες δι' ὄρκων, διὰ νευμάτων, διὰ συμβόλων, διὰ πίστεως, διὰ σιωπῆς, αὐτοὶ δὲν φαίνονται οὔτε ἀκούονται, αὐτοὶ ἀποτελοῦν θαυμάσια κενὰ τῆς ἱστορίας. Ἐάν ὁ Κοραῆς καὶ πολλοὶ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους εἴρηκαν ὅτι οἱ Φιλικοὶ ἐβιάσθησαν, ἐάν ἡ ἱστορία δὲν ὑπῆρξεν ἐπιεικῆς διὰ τὰ ἀτυχήματά των εἰς Μολδοβλαχίαν, ἡμεῖς σήμερον πολίται Ἑλλάδος Μεγάλης δὲν εὐδοκίωμεν εἰς τὸ ἔργον των λάθη, ἀλλὰ μόνον προφητεῖαν καὶ δόξαν. Εἶμεθα εὐτυχεῖς ὅτι ὁ χρόνος ἀφῆκεν ὀρθιον τὸ συγκινητικὸν τοῦτο ἐρεῖπιον εἰς μέρος εορτασμοῦ τῆς ἑνώσεως διὰ νὰ ἡμπορέσομεν νὰ προσαρμόσωμεν πλάκα διηρομένην ἑπτανή-

σιακὴν δόξαν. Ἐδῶ συνηγήθησαν τὰ ἑλληνικὰ θεύματα ἀπὸ Μωρητῶν, ἀπὸ Ἡπείρου, Ρούμελην, Κωνσταντινουπόλιν ἐν τῇ ἀνησυχίᾳ των νὰ ἐνωθοῦν. Εἰς τὴν φωνὴν τῶν Ἀποστόλων Παγκάλων καὶ Ἀναγνωσταρῶν ἐδῶ ἔδωκαν οἱ λαμπρότεροι βλαστοὶ Ζακύνθιοι ὑπόσχεσιν τὴν ὅποιαν ὁ ἱστορικὸς ὀνομάζει μέγα καὶ φορικτὸν ὄρκον τῶν Φιλικῶν, ἐδῶ ὀρκίσθη πρῶτος ὁ Σολωμὸς καὶ ἐδῶ ὀρκισθεὶς καὶ κατηχηθεὶς ὀρκίζει καὶ κατηγεῖ ἄλλους ὁ Κολοκοτρώνης ἔως ὅτου ἐξὄρμησεν ἐντευθεὶν κατὰ τῆς Τουρκίας δικόπος σπάθη μένους καὶ νοῦ. Εἰς τὸ κέντρον τοῦτο τῆς εὐφροσύνης Ζακύνθου μετὰ τὴν τριάδα Ρώμα, Στεφάνου, Ἀραῶνα σκορπιζόνται περιουσία, φεύγουν φροσύνη, ἀναβροῦζει πηγὴ ἑλέους στὰ γυναικόπαιδα, λυτρώνονται αἰχμαλώτοι, ἐμψυχόνεται τὸ Μεσολόγγι τῶν ἐλευθέρων πολιορκημένων. Ἄθλα ἀνθρωπισμοῦ, ἄθλα Ἑλληνισμοῦ διὰ τὰ ὅποια ὁ Κάλβος ἀφῆκε τὴν κραυγὴν ἐκείνην τῆς ἐθνικῆς ἔπερηφανίας φάλλον τὸς στίχους: ὦ Ἕλλη, ὦ θεῖαι ψυχαὶ ποῦ εἰς τοὺς μεγάλους κινδύνους φανερώνετε ἀκάματον ἐνέργειαν καὶ ὑψηλὴν φύσιν. Ἐκατὸν ἔτη ὕστερον ἀπὸ τῆς θυσίας των κρατοῦμεν σήμερον μετὰ ἐλλάβεαν μικρὰν βυζαντινὴν εἰκόνα, ἐπὶ τῆς ὅποιας ὁ Ἄνθιμος Ἀργυρόπουλος τοὺς ὀρκίζεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ Γένους καὶ μετὰ σιοργὴν ζήτοῦμεν νὰ συγκρατήσωμεν τὰ ἔχνη τῆς διαβίσεώς των. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἄς ἐνθυμίζῃ εἰς τοὺς νέους Ἑλληνας ὅτι ἐάν ἡ Ἑπτάνησος ἠτύχησε νὰ ζήσῃ καὶ φωτισθῇ ἀπὸ πολιτισμένους κατακτητὰς νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς τύχης ταύτης διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς εὐγενεστερας ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὑπόδοϋλον Γένος. Ἀπὸ τῶν Φιλικῶν δὲ μέχρι τῶν Βαλκανικῶν πολέμων εἰς τὸ Σκουλένι καὶ εἰς τοὺς βράχους τῶν Ἀντικυθηρίων καὶ εἰς τὰ βουνὰ τοῦ Κιλίκις πάντοτε ὀραματισθεὶς τὸ μέγα ὄραμα τῆς μιᾶς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Ζήτω τὸ ἔθνος. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

ΙΟΝΙΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Αἱ εορταὶ τῆς Κερακῆρας ἀναζωογονοῦν τὸ παρελθόν, ὅτι ἡτο μακρὰν, τὸ φέρουν πλησίον ὅτι ὡς ἐκ τῆς χρο-νικῆς ἀποστάσεως εἶχε γίνει συγκυρωμένος καὶ θαμνός, γίνεται πάλιν ζωηρόν καὶ ἐνθονον. Αἱ εορταὶ τῆς πεντη-

κοντακτορικός της ένωσης της Έπτανήσου εξεγείρουσ θερμην ένδιαφέρον προς πάν ετι σχετίζεται προς τας ώρικής νόμους του 'Ιονίου.

Έν έκ των σπουδαιότερων σημείων προς το όποιον στρέφεται το ένδιαφέρον τούτο, είναι το πρώτον Έλληνικόν Πανεπιστήμιον, ή ή 'Ιόνιος 'Ακαδημία.

***

Ίδρυτής της 'Ιονίου 'Ακαδημίας υπήρξε ο φιλελλη-

νικώτατος Γούλφορντ, Άγγλος τήν καταγωγήν άλλα Έλληνα τήν ψυχήν. Τόσον φιλοερα ήτο ή προς τήν Έλλάδα αγάπη του, ώστε και έθελδοξας έδραπέστη και εις τήν εκπαίδευσιν της Έλληνικής νεολαίας αριέρωσε τὰ πλουτή του. Έν μέσω των κρίσιμων ήμερών του Γένους, ο ευγενής ούτος άνήρ έβλον τον ένθουσιασμόν του και έβλην τήν εύέλπιδα αίσιοδοξίαν του συνεκέντρωσε προς τήν Έλληνικήν φυλήν.

Αί μορφαί των βουλευτιών ριζοσπαστιών, ο'τινες εκήρξαν τήν ένωσην επί της 9ης βουλευτικής περιόδου.

- 1) Δρ. Γεράσιμος Λιβαδάς, 2) Δρ. Σταμάτιος Πυλαρινός, 3) Δρ. Γω. Τυπάλδος Διτοράτος, 4) Δρ. Γωσήφ Μομφερράτος,
- 5) Δρ. Ήλιος Ζερβός, 6) Κοσ Ναθ. Δομενεγίνης, 7) Δρ. Γεώργ. Τυπάλδος Ίακωβάτος, 8) Δρ. Άνδρέας Καρούσος,
- 9) Δρ. Τιλέμαχος Παΐτης, 10) Κοσ Φραγκ. Δομενεγίνης.

Τήν Ίδρυσιν 'Ακαδημίας έν ταίς 'Ιονίσις νήσις άνεκήρυξε το Σύνταγμα του Μαίτλανδ του 1818. Το 1820 άρχων της 'Ακαδημίας άνηγορεύθη ο Γούλφορντ, προτάσει αυτού του βασιλέως τας Άγγλίας Γεωργίου Δ'

Ο Γούλφορντ κατά νοών ειχε να ίδρύση το άνώτατον Έλληνικόν πανδιδακτήριον εις τήν κλασσικήν πατρίδα του Όδυσσεως, τήν Ιθάκην άλλα μετά ώριμον σκέψιν προετίμησε τήν Κέρκυραν.

Τον Μάιον του 1824 έδημοσιεύθη το διάταγμα της συστάσεως της 'Ακαδημίας. Οίχημα προς στέγασιν αυτού παρεχώρησεν ο Άρμιστής το έν τή Άκροπόλει μέγαρον, το όποιον έως τότε εχρησίμευεν ως κατοικία του.

« Η 17 Μαΐου του 1824 », λέγει εις των διακεκριμένων έπτανησιών λογίων, εξιστορών τήν ίδρυσιν της 'Ιονίου 'Ακαδημίας, « είναι ήμερα αξιομνημόνευτος εις τὰ Έλληνικά χρονικά. Άπαντες οι έν τέλει και οι πρόκριτοι συνήλθον εις τήν αίθουσαν του μεγάρου. Προπορευομένων τριών ραβδόχων, των όποιων ο πρώτος ειχεν επί της ράβδου χρυσάτευκτον γλαύκα, σύμβολον του 'Ιονίου Πανεπιστημίου, εισέρχονται οι καθηγηταί και μετ' αυτούς ο Γούλφορντ και γίνονται δεκτοί μετ' άκρου ένθουσιασμού. Έφέρουν άρχαίαν ένδυμασίαν. Ο Κερκυραίος κλιλιπέχνης Παύλος Προσαλέντης, ειχε διαγράψει τὰ σχέδια του ήματισμού, όστις συνίστατο εκ χειωνίσκου και γλαυμόδος, έρυθρών πεδίλων και στεφάνου ».

Ο άρχαιοπρεπής ούτος ήματισμός ήτο διάφορος κατά τας σχολάς. Οι καθηγηταί της νομικής και ο Γούλφορντ έφερον ίσχροον γλαυμόδα, οι της φιλοσοφίας κυανήν, της ιατρικής κίτρινωπήν.

***

Οι φοιτηταί εκκλούοντο φιλόλογοι, και έφερον στολήν έν χειωνίσκου κυανοχρόου γλαυμόδος και πέτασον άρχαϊκού σχήματος.

Τήν πρώτην ακαδημαϊκήν Σύγκλητιν απέστειλαν ο Γούλφορντ ως διδάκτωρ της νομικής, ο Α. Πολίτης και ο Χ. Φιλιππίδης, διδάκτορες Ιταλικών πανεπιστημίων και οι δύο. Η πρώτη πράξις αυτής ήτο ή άπανομή διπλώματος εις έπτά καθηγητάς, οιτινες εξ ήμνας πρό των εγκαινίων του Πανεπιστημίου, έδίδασκον ελληνιστί περί τους 150 νέους.

Οι πρώτοι έπτά ούτοι διδάκτορες ήσαν οι Ιερεΐς Άνδρέας Ίδρωμένος και Θεόκλητος Φαρμακίδης, της Θεολογίας, και Ιωάννης Καρανδής, Κωνσταντίνος Άσώπιος, Νικόλαος Πικόλος, Ι. Λουσιανός και Γεώργιος Ίωννίδης της Φιλολογίας.

Ο Γούλφορντ απέπεινε προσκαλιάν πλήρη φιλοπατρίας και εύλαθείας.

« Έφθεσεν αληθώς ή ήμερα, ειπεν ή όποια πρό το σον χρόνων έπεριμένετο με πόθον και έλπίδα και ήτις καθέσον θανάμεθα να κρίνωμεν με τον άσθενή μας νοών. είναι ήμερα εύτυχεστάτη. Άλλά δια να καταστή αληθώς

τοιαύτη προς μετάδοσιν της Θρησκείας, της Ηθικής και της Παιδείας, ως επικαλεσθώμεν τον Πατέρα των ζωτων, εις τον ναόν του όποιου πορευόμεθα τώρα ».

***

Ούτω δε άπαντες οι εκει παρευρισκόμενοι, ο Άρμιστής, ή Γερουσία, οι άρχαί, οι καθηγηταί, και οι φοιτηταί διηρθύθησαν εις τήν Σπηλιώτισσαν, τον μητροπολιτικόν ναόν. Εκει έψάλη δοξολογία, ο δε Μητροπολίτης Μακάριος απήγγειλε μετ' άκρας κατανούξεως ευχήν, υπ' αυτού συνταχθείσαν, ή όποια ήρχιζεν ως εξής :

« Δέσποτα Κύριε ο Θεός ήμών, ο τον Σολομώνα διάδάξας, ο φωτίσας τους αγίους σου μαθητάς και εξ άλλων θεολόγους αυτούς και κήρυκας των μεγαλειών σου αναδείξας, Θεέ του παντός, επιδε επί τας ικεσίας ήμών των ταπεινών δούλων σου και επάκουσον ήμών θεομένων της Σης αγαθότητος υπέρ του έν τώ Κράτει της ισχύος Σου συσταθέντος Πανεπιστημίου, προς φωτισμόν παντός του λαού σου και διαρύλαξον αυτό στερεόν, ακλόνητον και υπεράνω πάσης άντικειμένης επηρείας » κτλ.

***

Η 'Ιόνιος 'Ακαδημία διηρέθη εις τέσσαρας σχολάς, της Θεολογίας, της Νομικής, της Ιατρικής και της Φιλολοσοφίας.

Ο Γούλφορντ δεν έφρόντιζε μόνον περί της επιστημονικής μορφώσεως των Έλλήνων φοιτητών, άλλα και περί της ήθικής μορφώσεώς των ήθελεν αυτούς όχι μόνον ίκανούς επιστήμονας άλλα και χρηστους πολίτας. Τον Οκτώβριον του 1824 έδημοσίευσε προκήρυξιν, δια της όποιας καθίστα τους προσέσσοντας υπευθύνους όχι μόνον δια τήν άτακτον φοίτησιν των σπουδαστών ή τήν άταξίαν αυτών έν καιρώ των μαθημάτων, άλλα και δια τήν συμπεριφοράν των εκτος του Πανεπιστημίου « ουδεμία μέθη, κανέν παιγνίδιον τυχηρόν, ουδεμία συντροφία μετ' γυναικων άσέμων ή φαυλοβίων υποκειμένων θέλει εινε υποφερτή. » « Όποιος νέος, λοιπόν, της 'Ακαδημίας ευρεθή παραβάτης τούτων των προσταγιών θέλει παιδευθή με τήν εγκάθειρξιν εις το Παλαιόν Φρούριον, κατά το ήθος του εγκλημάτων του. »

***

Γρήλη άτμόσφαιρα άρχαϊκής άρετής και ήθικού μεγαλειού ήτο ή άτμόσφαιρα της 'Ιονίου 'Ακαδημίας. Ένώ ο την άρχαίαν ένδυμασίαν καθ' έβλον το έτος φέρων και τήν φίλην Γλαύκα τήν επί της ακαδημαϊκής ράβδου έν θερμώς άσπαζόμενος μεγαλόφρων άνήρ απέτειλε υπέροχον παράδειγμα άρετής άλλα παραδείγματα γενναιοτήτος, εύφυγίας και μεγαλοουργίας έφερον ή ήχώ του 'Ιονίου και του Αιγαίου πελάγους ή θάλασσα και ή στερεά. Παραδείγματα προς ύψωσιν των χαρακτήρων έστειλεν όχι μόνον το παρελθόν, άλλα και το ένεστώσ, όχι μόνον ή άρχαία Έλλάς, άλλα και ή ήρωϊκώς τότε άγωνιζόμενη νέα Έλλάς.

A. K.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Πεντήκοντα ἔτη συνεπληρώθησαν, ἀπ' οὗτου τὰ νησιά τοῦ Ἰονίου ἠνώθησαν μετὰ τὴν χαρὰν μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τὸ γεγονός ἐωρτάσθη μετὰ πολλήν λαμπρότητα εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ἀποτελεῖ σταθμὸν σπουδαῖον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἰονίων νήσων.

Πρὸς διοργάνωσιν τῶν εορτῶν συνέστησαν δύο ἐπιτροπὰί, ἡ Κεντρικὴ ἐν Ἀθήναις καὶ μία Κερκυραϊκὴ.

Τὰς εορτὰς ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ὁ Βασιλεῦς μας, ἐορτάσας οὕτω τὴν πρώτην τοῦ ἐν εἰρηνικῇ ζωῇ εορτῆν μετὰ τὸ εὐχάριστον ἱστορικὸν γεγονός.

Ἐκ τῶν ἐπιστῆμων παρευρέθησαν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰπουργῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτζιάνας, ἀνώτεροι καθηγηταί, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι Ἑπτανήσιοι καὶ μὴ ὡς καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Κερκυραίων, Χαλκιδῆος καὶ Λευκάδος.

Κατὰ τὸ πρόγραμμα αἱ εορταὶ ἤρχισαν ἀπὸ τῆς 19ης Μαΐου, ὅτε ἐγένετο ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τῶν ξένων εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ἐκεῖ προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς ξένους ὁ Δήμαρχος κ. Μαυρογιάννης καὶ ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Διον. Στεφάνου, ἐν ᾧ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Δημαρχείου πλατεῖαν ἐν μέσῳ πολλοῦ κόσμου ἐπαιάνιζον αἱ μουσικαί.

Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἡ ὄψις τῆς πόλεως εἶχεν ἀλλοίωσις. Αἱ οἰκίαι, οἱ δρόμοι καὶ τὰ καταστήματα ἐστολίσθησαν μετὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ σημαίας, ἐπιγραφὰς κλ.

Τὴν ἐπομένην ἔγειναν ἡ δεξίωσις τῆς Α. Μεγάλ. τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὴν ἀποβάθραν συνήχθησαν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ πλῆθος λαοῦ, τὸ ὅποιον ζωηρῶς ἐπευφάνησε τοὺς Βασιλεῖς. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ μίαν σχεδὸν ὥραν, ἀπὸ τῆς ἀποδιδάσεως τοῦ Βασιλέως ἔγειναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πανιονίου Συνεδρίου. αἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ,

Τὴν ἐσπέραν παρεστάθη ἐπιτυχέστατα τὸ μελοδραματικὸν «Πόλεμος ἐν πολέμῳ» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ συνθέτου του κ. Σ. Σαμάρα.

***

Ἡ ἡμέρα ἡ μεγαλοπρεπέστερα ἦτο ἡ 21 Μαΐου. «Ὅλα προεμνήσθησαν χαρὰν καὶ ἀπόλαυσιν. Εἶχε κανεὶς τόσῃ νὰ ἰδῇ! Εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἡμέραν ἐκείνην παρίστατο ἡ ἰδανικότερα τῶν ἡμερῶν. Ἡμέρα ἑθνικῆς καὶ βασιλικῆς εορτῆς! Καὶ εἶχε πραγματικῶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη κατὰ τὸ ἐξαιρετικόν. Ἐν πρώτοις μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἠκούσθησαν κανονοβολισμοὶ χαίρεινίζοντας τὸν Βασιλέα. Ἐπειτα οἱ μαθηταὶ ψάλλοντες καὶ αἱ μουσικαὶ παιανίζουσαι περιήρχοντο τὴν πόλιν ὅλα δ' αὐτὰ θὰ ἐπίστευον ἢ θαυματολογία.

Κόμματα κόσμου συρρέουν ἀπὸ τῆς προίρας εἰς τὸ Φρούριον. Μία σκηνογραφικὴ ποικιλιωτάτη παρουσιάζεται πρὸ τῶν ὀρθοπέδων εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας διέρχονται οἱ ἐπίσημοι. Μετ' ὀλίγον ἔνθα ψιθυρὸς ἀκούεται καὶ ἡ σάλπιγγὶς εἰδοποιεῖ. — Ὁ Βασιλεῦς! — Ὁ Κομμάχος! Οἱ στρατιῶται! τίθενται εἰς προσοχὴν καὶ ἀναγκάζουν τὸ πλῆ-

θος νὰ παραμερίσῃ. — Ὅτι τιμωρηθῶμε, λέγουν, ἐάν δὲν παραμερίσετε ἀπ' ἐδῶ σεῖς. Τὸ μάτι ἐκεῖνο ποῦ τόσον παρατηρεῖ θὰ τὰ δῇ ὅλα.

Φθάνει τὸ βασιλ. αὐτοκίνητον πρὸ τῆς Σημαίας τοῦ Συντάγματος. Τὴν χαίρειν καὶ εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ Βασιλέως θὰ περνοῦν εἰκόνες καὶ στιγμαὶ μίαν ζωῆς πολιτικῆς, ὅτε τὸ ξεθωριασμένον, ἀλλὰ πολύτιμον ἐκεῖνο ὄρασμα θὰ τοῦ ἐνέπνευσε τὸ θάρρος, τὴν τόλμην...

Μετὰ τὴν θαυματολογία παρήλασαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων οἱ σύλλογοι. αἱ μουσικαὶ καὶ τὰ σχολεῖα. οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐψάλλον ἐμβατήρια τῆς Ἐνώσεως ἐνδεδουλευμένα μετὰ ἑθνικὰ καὶ ἀγγλικὰ χρώματα.

Κόσμος παντοῦ, κίνησις, χαρὰ, μουσικαί, εορτή. Τὸ ἀπόγευμα ἔγειναν τὰ ἐγκαίνια τῶν δύο Ἐκθέσεων τῆς Ἀναδρομικῆς καὶ τῆς Καλλιτεχνικῆς παρουσίας τῶν Βασιλέων, ἐξηκολούθησαν δ' αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου.

Τὴν ἐσπέραν τὸ θέαμα τῆς ἐορταζούσης πόλεως ἦτο φαντασμαγορικόν. Ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη ὁ κόσμος ἐπλημμύρει τὰς δύο πλατείας καὶ τὰ κέντρα, ἀπὸ δὲ τῆς 9ης μ. μ. ἤρχισεν νὰ συρρέῃ εἰς τὸ Θέατρον, ὅπου ἐδόθη πανηγυρικὴ ἐσπερίς.

Ταύτης προηγήθη λόγος πανηγυρικὸς τοῦ κ. Δ. Στεφάνου. Μεταξὺ τῶν ἀσμάτων, τὰ ὅποια ἐψάλλον τὸ ὠραιότερον ἦτο τὸ ἐξοχὸν ποίημα τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ μας Α. Βαλαωρίτου τὸ κατὰ τὴν Ἐνωσιν ἀκριβῶς ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθὲν καὶ συγκινήσαν πάντας. Τοῦτο ἔψαλλον αἱ μαθήτριαι τοῦ Ἀρσνακείου καὶ οἱ Γυμνασιόπαιδες μετὰ πολλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς πόλεως μας καὶ τοῦ ὀδικοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τονίσαντος αὐτὸ μουσουργοῦ καὶ Σ. Σαμάρα.

Αἱ ἐμπνευσμένα ᾠδαί τῆς ἐνδόξου ποιητοῦ εἰς τὰς ὁποίας τόσον θαυμασίως ἐκφράζεται ὁ πόνος τῶν Ἰονίων ἐν δουλείᾳ καὶ ἡ μεγάλη τὴν χαρὰ ἔνεκα τῆς Ἐνώσεως, μελοποιημένα ἀπὸ τὸν θεμουργὸν συνθέτην δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ ῥίγη ὑπερτάτης συγκινήσεως νὰ προκαλέσουν. «Ἄνοιξε μάνα μας γλυκεῖα τὴν ἀφθαρτὴ καρδιά σου καὶ ἀγκάλιασέ τα τὰ φτωχὰ, τὰ μαῦρα τὰ παιδιὰ σου...»

Εἰς τὸ τέλος ἔγεινε ἡ στέψις τῆς προτομῆς τοῦ Μανζάρου ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπῆς τῶν δραματικῶν συγγραφέων καὶ ἔληξεν ἡ ὠραία εορτὴ μετὰ τὴν ἀθάνατον ἐμπνευστὴν τοῦ στεφθέντος Μουσουργοῦ, τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον.

Μετὰ τὴν θεατρικὴν διασκεδαστὴν ἤρχισεν ἡ λαϊκὴ ὑπαίθριος τοιαύτη εἰς τὴν πλατεῖαν διὰ τῶν πυροτεχνημάτων. Χιλιάδες κόσμου παρίστατο εἰς μίαν ἀναψυχὴν δι' ὀλίγον, εἰς μίαν στιγμιαίαν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς βιωτικῆς πάλης.

***

Τὴν ἐπομένην τελευταίαν ἡμέραν τῶν εορτῶν ἐγένετο κερκυραϊκὸς τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Ἑργαζομένων καὶ τῶν ἐπιστῆμων τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀναμνηστικῆς πλακῆς τοῦ Φρουραρχείου. ὅπου τὸ πρῶτον ἐδρόθη ἡ ἴνις Ἀκα-

Τὸ ποίημα αὐτὸ ἐπιγραφόμενον Ἀσπασμὸς τῶν Ἰονίων πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα περιγράφει ζωντανὰ πολὺ τὰ εἰσθητικὰ τῶν νήσων πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

δημῖα μετὰ προσλαλιὰν τοῦ κ. Σ. Σακελλ. ροπούλου. Μετὰ ταῦτα ἐξηκολούθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὅποιον τοῖς ἑλλησιν αἱ ἐργασίαι τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Τὸ ἀπόγευμα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Συνεδρίου ἔγειναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀναμνηστικῆς πλακῆς τοῦ τότε Βουλευτηρίου, ὅπου σήμερον ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία. Μετὰ τὴν προσλαλιὰν τοῦ Προέδρου τῆς Κερκυραϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Β. Μυλωνοπούλου ὁ Βασιλεὺς ἀπεκάλυψε τὰς δύο πλακῆς, ὅπου εἶναι γραμμένη Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς Ἐνώσεως.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ στέψις τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστριαίου κατόπιν προσλαλιᾶς τοῦ κ. Ἀνδρεάδου.

Τὸ ἐσπέρας παρετέθη δεῖπνον εἰς τοὺς ξένους καὶ μετὰ τοῦτο, οἱ μαθηταὶ λαμπροφρονῶντες καὶ ψάλλοντες διήλθον τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἦτο δὲ τόσον ὠραῖον τὸ θέαμα τῶν φώτων κινουμένων μετὰ τὴν συνοδείαν καθαρῶν παιδικῶν φωνῶν.

Τὴν ἀναχώρησιν τῶν Βασιλέων τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐξηκολούθησαν ἡ τῶν ξένων κατὰ τὸ μεσονύκτιον.

***

Καὶ ἔληξαν οὕτω αἱ εορταὶ αὐταί, τὰς ὁποίας κάθε Ἑπτανήσιος τόσον βαθύως ἠθάνθη ἰδίως τὴν μετὰ τὴν αὐθιγὴν τῆς πατρίδος. Διότι τὸ λυπηρὸν θὰ ἦτο εἰς τοὺς Ἑπτανήσιους, ἐάν ἦσαν ξένοι πρὸς τὰ τελευταῖα μεγάλα ἑθνικὰ γεγονότα καὶ τὴν μεγάλην Ἐθνικὴν δόξαν!

Ἐπειτα ὅσον καὶ ἂν φαντασθῇ κανεὶς τὴν ξένην ἐπικράτειαν εὐγενῆ καὶ γενναίφρονα, ὅπως πράγματι ἦτο ἡ Μεγάλῃ Ἀγγλίᾳ, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ νοσταλγοῦν αἱ Ἰόνιοι τὴν Ἐνωσιν μετὰ τὴν γλυκεῖα τὸς μητέρα, ὅπως λέ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ
ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸ μέγα καὶ ἱστορικὸν ζήτημα τῆς Ἰρλανδικῆς αὐτονομίας ἔκαμιν ἐν ὀριστικῶν βήμα πρὸς τὴν λύσιν του.

Τὸ πολυθρύλητον νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων ἐπεψηφίσθη εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἐντὸς ἐνὸς δὲ μηνὸς θὰ ὑποβληθῇ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως πρὸς κύρωσιν, μεθ' ἣν θὰ καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους. Οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει πλέον διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ νομοσχεδίου οἰαδήποτε ἀντίστασις ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, διότι κατὰ τὸν πρὸ τίνος ψηφισθέντα νέον περὶ Κοινοβουλίου νόμον, οἰοδήποτε νομοθετικὸν μέτρον ἐπιψηφίζεμενον εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τῆς ἐκπροσωπούσης γενεῆς τὴν λαϊκὴν γνώμην καὶ θίσταται αὐτοδικαίως νόμος μετὰ τὴν βασιλικὴν κύρωσιν εἴτε ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων ἀποδεχθῇ ἐπίσης τὸ μέτρον, εἴτε μὴ.

Ὡς γνωστὸν, ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων ἀποτελουμένη κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῆς μέρος ἐκ μελῶν τὰ ὅποια δὲν ἐκλέ-

γεται καὶ ἐμπνευσμένους ποιητῆς εἰς τὸν «Ἀσπασμὸν πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα.»

«Γιὰ μᾶς δὲν εἶχεν ἡ ζωὴ γλυκάδας καὶ λουλούδια δὲν εἶχ' ἡ ἀνοιξὶ χαρὸς καὶ τὰ πουλιὰ τραγούδια.»

Ὅσον δὲ χαρὰν αἰσθανόμεθα τὴν καὶ εὐγνωμοσύνην πρέπει νὰ ἔχωμεν πρὸς τὴν γενναίφρονα Ἀγγλίαν, ἡ ὅποια τόσον εὐγενῶς προσεφέρθη νὰ μᾶς χαρίσῃ μίαν τοιαύτην εὐτυχίαν.

Ἐξ ἄλλου βαθύως εὐγνωμοσύνη ἐρείλεται καὶ πρὸς τοὺς ἀειμνήστους εἰλοπατρίδας ἄνδρας, οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν διὰ τὴν Ἐνωσιν καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἠθάνθησαν τὴν ἀνάγκην ταύτης.

Ἡ εορτὴ αὕτη δὲν εἶναι μόνον Πανιόνιος, εἶναι Πανελλήνιος, διότι συνδέει δύο αἰσθήματα εὐκλεῆς χαρᾶς καὶ μητρικῆς στοργῆς. Ἡ μητέρα Ἑλλάς δέχεται εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς τὴν ἀγαπητὴν τῆς κόρην τὴν Ἑπτανήσον καὶ τὴν τότε χαρὰν διεδέχθη διὰ τοῦτο μετὰ πενήκοντα ἔτη ἄλλη, ἐξ ἴσου μεγάλη, ἐξ ἴσου βαθύως.

Ὁ ἀειμνήστος Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ πατρικὴν χαρὰν δέχεται τὰ παραχωρούμενα νησιά καὶ ὁ δαφνοστεφῆς Βασιλεὺς μας τὴν μετὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν πρωτοσταεῖ κατὰ τὰς εορτὰς.

Καὶ πάντοτε δὲ εἰς τὸ μέλλον, πάντοτε θὰ ἐπαναλαμβάνονται αἱ ὠραῖαι αὐταὶ εορταὶ διαρκῶς λαμπρότεραι καὶ ἐνθουσιωδέστεραι μετὰ πατρίδα πάντοτε μεγαλειότεραν, εὐτυχετέραν, ἀχμαυτέραν καὶ μετὰ βασιλεῖς τῆς πολιτικῆς δεξιότητος τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Α' καὶ τῆς ὑπερέχου στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Κέρκυρα 28 Μαΐου 1914

Δημ. Α. Ν.

γονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἔχουν, δυνάμει τοῦ τίτλου των, τὸ δικαίωμα νὰ παρακάθηται εἰς τὴν Ἄνω Βουλὴν ἢ Μῆγα Συμβούλιον (Magnum Consilium) ὅπως ὀνομάζετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν χρονογράφων, δὲν ἐκπροσωπεῖ, φυσικῶς, τὴν γνώμην τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, κατόπιν δὲ μακροχρονίων ἀγώνων καὶ διαπάλης μεταξύ τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, καθύρωσε προσφάτως ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων διὰ τοῦ νέου Parliament Act τοῦ 1911 νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ προσβλητικὰ κατὰ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας προνόμια τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων καὶ νὰ θεσπίσῃ εἰς πᾶν νομοθετικὸν μέτρον ἐπιψηφίζομενον τρεῖς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων γίνεται αὐτοδικαίως νόμος μετὰ τὴν βασιλικὴν κύρωσιν, ἔστω καὶ ἂν τὸ νομοθέτημα ἀπερρίεθη ἰσαριθμῶς ὑπὸ τῆς Ἄνω Βουλῆς.

***

Εἶνε γνωστὴ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἡ ἱστορία τοῦ πολυθρύλητου Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἡ ὀριστικὴ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν ἐπιψηφίσθη καθιεστῶς κατὰ ἐννέα δεκάτα γεγονὸς τὴν ἰδέαν τῆς Ἰρλανδικῆς αὐτονομίας καὶ ἐπιβραβεύει πολυχρονίους ἀγῶνας τῆς Ἐθνικῆς ἰρλανδικῆς μερίδος καὶ τοῦ Κόμματος τῶν φιλελευθέρων. Τῷ 1886 καὶ τῷ 1893 εἶχον ὑποβληθῆ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Γλάδστονως τὰ περὶ

σημα Νομοσχέδιό του περί «καλύτερας διακυβερνήσεως τῆς Ἰρλανδίας» ἐπὶ τῆ βάσει αὐτονομῶν θεσμῶν παραχωρουμένων εἰς τὴν ταρχαυδὴ νῆσον, ὡς γνωστὸν ἔμωσ τὰ νομοσχέδια ἐκείνα τοῦ Μεγ. Γέροντος ἀπερρίθθησαν τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων.

Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις Ἀσκούθ συνεχίζουσα τὸ πρόγραμμα τοῦ αἰδίου τοῦ ἀρχηγοῦ εἰσήγαγε τῷ 1912—13 τὸ τρίτον κατὰ σειράν νομοσχέδιον περί Ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, τὸ ὁποῖον ἐπιψηφισθὲν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν ἀπερρίθθη μετ' ἰσῆς ἐμφαντικῆς ἐπιμονῆς ὑπὸ τῆς Ἄνω Βουλῆς.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐπιμάχου Νομοσχεδίου προὐκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν, καθότι ἡ μία ἐκ τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν τῆς καθολικῆς Ἰρλανδίας, τὸ Ὀλστερ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπικρατοῦν οἱ Διαμαρτυρομένοι, ἐξηγήθη σφοδρῶς κατὰ τοῦ μέτρου, στρατολογησάν δὲ, ἐπέβησαν καὶ ἐκινεμάσαν 100 χιλιάδας ἐθελοντῶν στρατιωτῶν ἠπειρήσει καὶ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ ἀντιστῇ ἐνὸς πλῶς κατὰ πάσης ἀποπειρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ μισητοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπὶ τοῦ Ὀλστερ, τὸ ὁποῖον ἐννοεῖ νὰ παραμείνη πιστὸν εἰς τὴν μετὰ τοῦ λοιποῦ Ἀγγλικῆς κράτους διοικητικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν ἔνωσιν του, τὴν θεσπισθεῖσαν κατὰ τὸ 1801. Πολλὰ προσπάθειαι ἐγένοντο περί συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἠγορευμένων τῆς ἐξηγέρσεως Ὀλστερ, ἄνευ ἔμωσ οὐσιώδους ἀποτελέσματος. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀσκούθ ἐπρότεινε ἐξαετῆ ἐξαιρέσιν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ὀλστερ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῆς Ἰρλανδικῆς αὐτονομίας—ἡ διαμαρτυρομένη ἔμωσ ἐπαρχία ζητεῖ ἀπερίοριστον ἐξαιρέσιν τῆς ἐκ τοῦ νέου διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἰρλανδίας.

***

Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Ἀσκούθ ἐδήλωσεν ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν ἐπιψήφισιν τῆς Ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, θὰ εἰσαγάγῃ νέον νομοσχέδιον τροποποιητικὸν νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ γίνῃ πρόβλεψις περί τῶν περιορισμῶν καὶ ἐξαιρέσεων διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ Ὀλστερ.

Ἐὰν ἔμωσ αἱ παραχωρήσεις εἰς τὰς ἑποίας θὰ φανδατεθειμένη νὰ προβῇ ἡ Κυβέρνησις, δὲν γίνουσι δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Ὀλστερ ;

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προβάλλει καὶ πάλιν τὸ συγγενὸν εἶδος τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Ἄπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος καὶ ἰδίᾳ ὁ Ἑλληνικὸς, ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τὴν μέχρι τοῦδε διαπάλην τῶν δύο μεγάλων ἐν Ἀγγλίᾳ πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἐθαύμασε τὴν καταδεχθεῖσαν ἀμφοτέρωθεν ἐμμονὴν εἰς ἀρχὰς καὶ τὴν μεγάλην ἀρετὴν τῆς πολιτικῆς συνεπειᾶς, εὐχεται ὀλοψύχως ὅπως τὸ μέγα ζήτημα ὑπερ ἀπασχολεῖ τὴν προσοχὴν οὐ κατ' ἐξοχὴν φιλελευθέρου ἐν τῷ κόσμῳ ἔθνους, λυθῇ αἰσίως καὶ εἰρηνικῶς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων θέσεως τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς παγκοσμίου ἰσορροπίας.

Dateson

ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΓΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΠΤΕΡΑ

Τὸν περασμένον Φεβρουάριον ἐδόθη εἰς Νέαν Ἰρλανδίαν μία φανταστικὴ «μάσκα» τοῦ γνωστοτάτου θεατρικοῦ συγγραφέως Πέρσυ Μάκκί ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄδελφοί», εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ αἱ δύο νεώτεραι θεατρίτσες τοῦ Πρέσβρου τῶν Ἦνωμ. Πολιτειῶν. Ἡ «μάσκα» αὕτη εἶχε γραφθῆ καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν πάλιν Κέρνισ. Καὶ τὰς δύο φορὰς ἐξηγήσει μετὰ ἐνδιαφέρον διότι παρουσιάζει τὰ κλητὰ τῆς καταδιώξεως τῶν πτηνῶν. Καὶ ὅπως οἱ ἀδελφοί μας εἴπουν τὸ βῆρος τῆς ἀμαρτίας τοῦ πρώτου ἀνθρώπου εἰς τοὺς ὤμους τῆς πρώτης γυναίκος, ἔτσι καὶ στήν περίστασιν αὕτην ὁ συγγραφεὺς δὲν διατάζει νὰ καταστήσῃ τὴν γυναῖκα ὑπεύθυνον γιὰ τὴν τῶσδε χιλιάδες πουλιὰ φονεύονται κάθε χρόνον ὅπως κατὰ τὸν πωλητὴν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἔργον καὶ ὠραία κυρία φοροῦν πτερὰ κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τὰ ὁποῖα μετὰ πηλώουσι».

Ὁμολογῶ ὅτι ποτὲ μου δὲν ἐφόρεσα πτερὰ σὰ καπέλλα μου. Καὶ τοῦτο, διότι ἔνα λουλούδι, μιὰ δαντέλλα, ἔνα κομμάτι πλουσίου βελούδου, ἢ τούλλου, εἶνε κατὰ τὴν γνώμην μου ὠραιότερα, πλεὺς χαριτωμένα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα πτερὰ τῶν ὠραιότερων σπανιωτέρων πτηνῶν. Ἀλλὰ, γιὰ νὰ ἰδοῦμε ἔμωσ κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ μεσοῦ ἀνθρωπίνου γένους ποῦ σὰς ἀφήσαν αἱ γυναῖκες ἀνεξέλεγκτους τόσκα καὶ τόσκα χρόνια νὰ λέγετε ὅτι θέλετε καὶ νὰ εἴπατε ὅλην τὴν εὐθύνην στήν ῥάχιν τῆς πωχῆς γυναίκος, γιὰ νὰ ἰδοῦμε, ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορεῖτε τὴν γυναῖκα ὡς σκληρόκαρδον, ματαιόφροναν, κακὴν διότι, κατ' ἐσὰς, λησμονεῖ τὰ βασανὰ τῶν πτηνῶν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ ἐκμανοποιήσῃ τὸ γιὰ καλλωπισμὸν γούστο τῆς ;

Ποῖος ἐπρωτοφόρεσε τὰ πτερὰ τῆς στρουθοκαμήλου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια ; Οἱ Ἀσσύριοι καὶ οἱ Καλδαῖοι οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ἀρχαῖο λαοὶ καὶ στήν ἐποχὴν τοῦ Ἡροδότου μας ἀκόμη, ἐστόλιζον ὅχι μόνον τὰ κεφαλάκια των μ' αὐτὰ ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἵππων καὶ ἄλλων ζώων των, ὡς διάφορα ἀνάγλυφα καὶ ἀγάλματα των φανεροῦσαν.

Οἱ καλλίσηδες καὶ μονάρχει—ὄλοι ἀρσενικοὶ—διότι ἡ μία ἢ δύο διακριθεῖσαι βασιλίσσαι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ καταργήσουν ὅτι οἱ προκάτοχοι των ἐπέτρεπαν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀρχαίας Βαβυλωνος, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἰνδίας τῆς Καρχηδόνος. Οἱ Καίσαρες καὶ οἱ Πρακίτωρες καὶ οἱ Στρατηγοὶ καὶ οἱ Πατριῆκοι τῆς Ρώμης σὰ κατέπιν χρόνια. Οἱ ἱππῶται καὶ οἱ Πάπποι καὶ οἱ Καρδιάλιοι τοῦ Μεσαίωνα, οἱ Αὐτοκράτορες καὶ οἱ μεγιστάνες τῶν πρώτων τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνων, οἱ μονάρχει καὶ οἱ ἀρχόντες τῆς κατόπιν χριστιανικῆς Εὐρώπης. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ εὐγενεῖς τῆς 16ης, 17ης, 18ης καὶ 19ης ἑκατονταετηρίδος. Καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων στρατῶν Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς σήμερον ἀκόμη.

Οἱ ἄγριοι ἀρχηγοὶ τῶν ἀφρικανικῶν φυλῶν τῆς σημερον, οἱ Ἐρυθρόδερμοι Ἀμερικανοὶ Ἰνδιανοὶ καὶ τὴν μίαν ἄκρην ὡς τὴν ἄλλην, οἱ Αὐστραλιανοὶ ἄγριοι καὶ

οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τῶν Νοτίων Θαλασσῶν, ὄλοιο καμαρώνουν μέσα σὲ φτερὰ πολύχρωμα, πολυκύμαντα, κομψὰ καὶ γυαλιστερά, ἢ λαρωμένα καὶ μισομασχημένα ἀνελκῶς τῶν μέσων του ἔκκετος. Καὶ ἔνα πλάτυ-πλατὺ χαμόγελο μοῦ διαφεύγει κάθε φορά ποῦ ἀκούω νὰ κατηγοροῦν τὰς γυναῖκας ὡς ὑπεριτίεις τῆς κατατροφῆς τόσων πτηνῶν.

Ἀλλὰ, δὲν εἶνε μόνον τὰ πτερὰ γιὰ τὰ ἴπποτα αἱ ἀίμοχαρεῖς γυναῖκες ἔχουν πάθος. Εἶνε καὶ τὸ δέρμα τῶν ζώων. Καὶ κατηγορητήρια τὸ ἐν πίσω τοῦ ἄλλου ἀκολουθοῦν καὶ μανθάνομεν πῶς ἂν ἔλειπεν ἡ πλεονεξία, ἡ κουφότης καὶ ἡ ματαιοδοξία τῶν γυναικῶν κενὸν μηλωτοφόρον ζῶον δὲν θὰ ἐροναῖετο καὶ θὰ περνοῦσαν ἐκεῖνα καλὰ καὶ ἡμεῖς καλύτερα.

Χμ, χμ ! Καὶ ἀπὸ ποῦ παράγονται αἱ θαυμάσιοι ἀνδρικοὶ γούνοι παρακαλῶ ; Καὶ τὰ καπέλλα τῶν σωφῶν καὶ αἱ ῥόμπαι τοῦ ταξιδίου των ; Ἀπὸ ποῦ βγαίνουν αἱ γαρνιτούρες ἐκεῖνες τῶν μανθῶν τῶν Βασιλέων καὶ μεγιστάνων ποῦ εἰς μίαν ἐπίσημον τελετὴν σὰς ζαλίζουσι τὴν ὀρασιν μὲ τὴν λαμπρότητα καὶ σὰς κεντοῦν τὸν θαυμασμὸν μὲ τὴν στίλβουσαν ἀπαλότητά των ; Ἀπὸ ποῦ βγαίνουν τὰ περιφρήματα ἐκεῖνα ταπειὰ, ἄτινα διατηροῦν καὶ τὰς κεφαλάς τῶν ζώων εἰς τὰ ὁποῖα μιὰ φορὰ καὶ ἕναν καιρὸν ἀνῆκον, καὶ τὰ ὁποῖα στολιζοῦν τὰς αἰθούσας τῶν λεσχῶν των καὶ τῶν συλλόγων των καὶ τῶν ἰδιαιτέρων δωμάτων των ὅταν εἶνε ἄγαιοι ; Ἀραγε ποῖον δένδρον νὰ παράγῃ τὰς θαυμάσιες ἐκεῖνες τριχωτὰς ἐνδυμασίας τῶν Ἑσκιμῶων, τῶν Λαπλανδῶν, τῶν Σίτινας, τῶν Γροιλανδῶν καὶ ἄλλων κατοίκων τῶν βορείων καὶ ὑπερβορείων μερῶν ; Καὶ ἂν φέρετε τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἔνεκα τοῦ ψύχους ἀναγκάζονται εἰς τελευταῖοι νὰ φοροῦν δερμάτα ζώων τί δικαιολογεῖ τοὺς πρώτους ;

Μήπως πηγαίνουν αἱ γυναῖκες καὶ κηρυγοῦν τὰς τίγρεις καὶ τοὺς πάνθηρας καὶ τὰς κόκκινες ἀλεπούδες καὶ τὰς ἰκτίδας καὶ τὰς πολικὰς ἀρκτους καὶ τὰς μηλωτοφόρους φύκας μὲ θυμαλίτιδα καὶ παγιδα καὶ ἄλλα ἀπάνθρωπα μέσα ; Μήπως κηρυγοῦν τὰς πολικὰς νήσους καὶ τὰ παραδείσια πτηνὰ, τὰς στρουθοκαμήλους καὶ τὰ μαραμποῦ ; Ἐδῶ, στήν Καλιφορνίαν ἰδίως ἔχομεν «φάρμακ» εἰς τὰς ὁποίας χιλιάδες στρουθοκαμήλων ἀνατρέφονται «δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς» ἀλλὰ διευθύνονται ἀπὸ ἄνδρας, οὕτε σκι ἀγυναικὸς εἶνε εἰς αὐτὰς ὁρατῆ. Εἰς τὴν νῆσον τοῦ πρίγκηπος Ἐδουάρδου στὸν ποταμὸν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου ἔχομεν «φάρμακ» εἰς τὰς ἑποίας ἀνατρέφονται ἐρυθραὶ καὶ κυαναὶ ἀλώπεκες καὶ τὰ δερμάτα των στέλλονται εἰς τὸ Λονδίνον καὶ ἄλλας ἀγορὰς πωλούμενα ἀντὶ ἑκατοντάδων καὶ χιλιάδων λιρῶν. Ἐκεῖνος ποῦ ἤρχισε τὴν «βιομηχανίαν» αὕτην πρὸ τικῶν ἐτῶν ἔγινεν ἑκατομμυριούχος καὶ ἀπὸ ἀπλοῦς ἐργάτης ἐπρόβηθεσθὲν τῶρα εἰς μέγαν καὶ πολὺν πλούτιον καὶ ἰλάνθρωπον. Ἐκ τοῦ ἐμπορίου τῶν δερμάτων αὐτῶν ζοῦν κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς νήσου.

Καὶ γιὰ νὰ ἔλθωμεν καὶ στὸ ἄλλο ζήτημα. Ἡ μόδα τῶν γυναικῶν διευθύνεται ἀπὸ ἄνδρας κυρίως. Τὴν στιγμὴν ποῦ δὲν θὰ ὑπῆρχον γούνες καὶ φτερὰ εἰς τὴν ἀγορὰν κομμικὰ γυναῖκα δὲν θὰ ἐσκοτίζετο νὰ τὰ γυρέψῃ.

Ἀλλὰ μεγάλοι Ὀλύμπιοι ! Τί θὰ ἐγένοντο τότε ἑκα-

τομμυρίων λιρῶν βιομηχανίαι καὶ πῶς θὰ ζοῦσε τόσος κόσμος ποῦ ζῆ ἀπ' αὐτὲς τῶρα ; Καὶ πῶς θ' ἀνεδεικνύοντο μερικοὶ ἀρσενικοὶ μεγαλοφιλόανθρωποι καὶ πῶς θὰ ἐσηματίζοντο ἐταιρείαι πρὸς προστασίαν τῶν πτηνῶν καὶ τῶν μηλωτοφόρων ζώων καὶ τὸ σπουδαιότερον, γιὰ τὴν νὰ ὀλιγωστεύσουν κατὰ μίαν αἱ ἐναντίον τῆς γυναικὸς κατηγορίας ;

Ἐχόμεθα γοῦν καὶ στὸ ζήτημα τῆς γυναικείας σκληρότητος ὅσον ἀφορᾷ ζῶα καὶ πτηνὰ.

Αἱ γυναῖκες ποῦ ποτὲ δὲν κηρυγοῦν διὰ νὰ πάρουν δέρματα καὶ ποῦ δὲν φονεύουν πτηνὰ διὰ τὰ πτερὰ των, καὶ ποῦ ἂν ἔδλεπαν τὴν φωνεῖαν ἐνὸς πτηνοῦ μισογυμνωμένου καὶ τρέμοντος μὲ τὰ μικρὰ του φονευμένα θὰ ἐξεγνοῦσαν στήν στιγμὴν ὅλην τὴν ἀγάπην τοῦ στολισμοῦ στὸ μητρικὸν αἶσθημα ποῦ θὰ τὰς ἐπικνε—εἶνε σκληρόκαρδοι.

Πῶς νὰ ὀνομάσῃ κανεὶς τότε τοὺς ἀξιοτίμους ἐκεῖνους κυρίους ποῦ σὲ Εὐρωπαϊκὰς πεπολιτισμένας χώρας διατηροῦν ἀπέραντα πάρα γεμάτα ἐλάφων καὶ ἄλλων ζώων μὲ τὸν μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ τὰ φονεύουν ἔτσι γιὰ γούστο ; Ἀλλ' αὕτη δὲν εἶνε σκληροκαρδία.—Ἦναι σπέρ. Τί νὰ εἴπῃ κανεὶς γιὰ τὸ κυνῆγιον εἰς τὰ δάση ποῦ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς ὠρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους, εἰς ὅλα τὰ κράτη ; Πικραυρέθη μία φορὰ σὲ μίᾳ τέτοιᾳ σκηνῇ ποῦ πέντε ἄγριοι φοβεροὶ σκύλλοι ἐκυνήγουν ἕνα πτωχὸ λαγουδάκι ὡς ὅτου τὸ ἔφερον κομματιασμένο σὰ πόδια τοῦ μειδιῶντος ἀπὸ εὐχαριστήσιν ἀφεντικοῦ των. Ἀλλ' αὕτη δὲν εἶνε σκληροκαρδία. Ὁχι δά ! Ἦναι ἀπλή διασκεδάσις ἀνίας ! Τίποτε περισσύτερον !

—Βέβαια αἱ γυναῖκες δὲν πάγουν νὰ κυνηγῆτον ἐλέφαντας στήν Ἀσίαν, ἢ στήν Ἀφρικὴν. Καὶ βέβαια τὰ φιλιτισμένα κοσμήματα ποῦ γίνονται δὲν εἶνε γιὰ ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς γυναικός. Τί γιὰ τὰς λαβὰς τῶν μπαστουινῶν τὰς φιλιτισμένας ; Τί γιὰ τὰ κομμικὰ τὰ ἀνδρικὰ τὰ φιλιτισμένα ; Καὶ πρὸ παντὸς τί νὰ εἴπῃ κανεὶς γιὰ τὰς φιλιτισμένας σφαῖρας τῶν μπιλλιάρδων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων γίνεται κυρίως τὸ κηρύγιον τῶν ἐλευθάντων, ἀπειλοῦν, τὴν ἐξόντωσιν τῶν Ἰνδικῶν τοισούτων ; Ἀλλ' αὕτη δὲν εἶνε σκληρότης. Μὲ συγχωρεῖτε. Ἦναι ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ τὸ κυνῆγι καὶ ἡ ἐξολοθρευσις αὕτη διὰ νὰ συναχθῇ σεντέφι πρὸς κατασκευὴν τῶν σφαῖρων αὐτῶν ἄνευ τῶν ὁποίων μπιλλιάρδων δὲν παίζετα ; διότι δὲν μποροῦν νὰ γίνουσι καὶ ἀπὸ ἄλλων ὕλικῶν, καὶ χωρὶς μπιλλιάρδων πῶς θὰ ἔκκουρασθῇ τὸ πολυάσχολον ἀνδρικὸν πνεῦμα ;

Οἱ Ἐρυθρόδερμοι τῆς Ἀμερικῆς πρέπει νὰ φονεύουν ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀρκτων πρὶν ἀναγνωρισθῶν ἀρχηγοὶ τῆς φυλῆς των. Καὶ ὁ νέος ὁ ὁποῖος θὰ ζητήσῃ μίαν κόρην ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς πρέπει νὰ ἔχῃ περισσότερα δέρματα ἀπὸ ἄλλους ὑποψηφίους καὶ ἕνα περιδέραιον ἐπίσης ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν φονευθέντων ζώων τοὺς ὁποῖους ἔσκολα ἀπὸ τοὺς πόδας των ἐνῶ ἀκόμη εἶνε ζωντανὰ καὶ ἀίματωμένους πολλὰκις τοὺς προσφέρει εἰς τὴν μηστῆν του.—Ἀλλ' αὕτη δὲν εἶνε σκληροκαρδία. Κύριε ἐλέησον ! Ὁχι !—ἀπλή συνήθεια τῆς φυλῆς. Τίποτε ἄλλο.

Ἄν δικαιολογεῖται ὁ ἄνθρωπος φονεύων ζῶα, πτηνὰ,

και ιχθὺς ὅπως τοὺς φάγγη και ζήση ἢ ὅταν ὑπερασπίζεται: ἐαυτὸν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας ἢ τοὺς ὀδόντας των ποίαν δικαιο-
 ολογίαν ἔχει: ὅταν τὰ φονεύη διὰ ἄλλους σκοποὺς; Φο-
 νεύει: και ὡς ὅτου τὴν φονεύσει: τὴν κάμνη, νὰ ὑποφέρῃ
 μαρτύρια τὴν φάλαιναν. Διὰ τὴν: Διότι: ἀνεκάλυψε κάποια
 χρῆσιν γιὰ τὸ κόκκαλόν της (μήπως δὲν θὰ ἴδύνατο νὰ
 χρησιμοποιήσῃ κατ' ἄλλο ἀντ' αὐτοῦ;) Και ἐδημιούργησε
 πολλὰς ἀνάγκας διὰ τὸ λίκπος της (τὸ ὅποιον κάλλιστα
 θὰ ἴδύνατο ν' ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλης τινος οὐσίας.)—
 Ἄλλ' αὐτὸ, συγγνώμη! Δὲν εἶναι ἀπανθρωπία. Ἄπλῃ
 ἰκανοποιήσῃς ἐμπορικῶν και βιομηχανικῶν ἀναγκῶν.

Τὰ κακόμοιρα τὰ βατραχία ποὺ κοάζουν χαρωπὰ στὲς
 λίμνες και στὲς «κολύμπες» εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμο-
 ποιηθοῦν κάπου. Και συλλαμβάνονται και ἐκδέρνονται,
 πολλάκις ζωντανὰ και ἀπὸ τὸ δέρμα των κατασκευάζον-

ται καρποθῆκες και πορτοφύλια και παρόμοια—ἀνδρικά
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον—κομφοτεχνήματα.—Ἄλλ' αὐτὰ δὲν
 εἶναι ἀσπλαγχνία. Ποίος εἶπε τέτοιο πράγμα; Εἶναι:
 ἀπλούστατα μία δημιουργία νέου βιομηχανικοῦ κλάδου.

Και ὅταν θυμηθῶμεν τὰ ἔθιμα πολλῶν ἀγρίων λαῶν
 οἱ ὅποιοι θάβουν ζωντανὰ χιλιάδας ζῶων ἐτησίως πρὸς τι-
 μὴν τῶν μεγάλων νεκρῶν των—και μαζί με τὰ ζῶα και
 ὄσας γυναῖκας μποροῦν, δὲν νομίζετε ὅτι οἱ ἄνδρες κατη-
 γοροῦντες τὰς γυναῖκας ἐπὶ ἀληθοκαρδία στὴν περίπτω-
 σιν τῶν ζῶων και πτηνῶν τὰ δέρματα και τὰ πτερά των
 ὅποιων φοροῦν, θέτουν ἐαυτοὺς στὴν θέσιν τοῦ φίλου μας
 με τὰ μακρὰ ὠτία τῆς παροιμίας ὅστις κατηγοροῦσε τὸν
 πετεινὸν ὡς «κεφαλᾶν; »

Νέα Ὑβόκη.

ΚΡΗΣΣΑ

ΘΕΑΤΡΑ

Πρωτότυπον ἑλληνικὸν ἔργον δὲν ἔκαμεν ἀκόμη τὴν
 ἐμψάνισίν του εἰς τὰ θερινὰ ἀθηναϊκὰ θεάτρα. Ἐὰν ἐξαι-
 ρῆται κανεὶς τὰς Ἐπιθεωρήσεις ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα ποὺ
 παίζονται πρὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, εἶνε μεταφράσεις
 και κάποτε-κάποτε και ἐπαναλήψεις περυσινῶν ἔργων.
 Οἷτε καὶ ἀκόμη, ὅπως ἄλλοτε, ἤρχισαν νὰ ψιθυρίζωνται
 τίτλοι πρωτότυπων ἔργων. Οἱ συγγραφεῖς φαίνονται ἀπο-
 γοητευμένοι ἢ οἱ θιασάρχαι αὐστηροί; Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι
 οὔτε τὸ ἓνα θὰ συμβαίνει οὔτε τὸ ἄλλο και οἱ Ἕλληνες
 συγγραφεῖς θὰ μᾶς δώσουν και ἐφέτος τὴν εὐκαιρίαν νὰ
 παρακολουθήσωμεν τὰ ἔργα των.

Μαρίκας Κοτοπούλη

Ἡ δις Κοτοπούλη καθιέρωσεν εἰς τὸ θεάτρὸν της τὰς
 φιλολογικὰς Δευτέρας. Ἐνῶ ὅλην τὴν ἐβδομάδα παίζει,
 Πανθηναϊα τὴν Δευτέραν τὸ βράδυ μᾶς δίδει: και ἀπὸ
 ἓνα φιλολογικὸν ἔργον, ἐνίοτε δὲ και τὴν Παρασκευὴν.
 Ἐπαίξεν ἤδη Συρανοὺ δὲ Μπερζεράκ, εἰς τὸν ὅποιον τὸ
 σὸν ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχάνει: ὁ κ. Μυράτ, ὁ ἐκλεκτὸς μας
 καλλιτέχνης, ἔδωκε τὸ «Σὺν τὰ φύλλα», τὸν «Ἰσραήλ»,
 τὴν «Φλωρεντινὴν τραγωδίαν» και τὰ «Γαρόφαλλα»,
 Νέας μεταφράσεις ἔδωκε τὰς ἐξῆς:

«Μία ὥραία περιπέτεια» τῶν Φλὲρς και Καγιαδέ. Τὸ
 ἔργον εἶνε μία τρυφερὰ και αἰσθηματικὴ ὑπόθεσις ἢ ὅ-
 ποια ἐκτυλίσσεται με πολλὰ κωμικὰ ἐπεισόδια.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀνεδείξεν ἐπὶ πλέον
 και τὴν διδα Κοτοπούλη και τὸν κ. Μυράτ. Τελεία ὁμως
 μάμμη ὑψήρξεν ἡ κυρία Ἀλκαίου. Ὑπεδύθη τὸν ρόλον
 τὴν με θαυμασίαν ἐντέλειαν. Ἡ κυρία Ἀλκαίου και ὑπὸ
 ἐποψιν μιμητῆς και ὑπέδοψιν ἐξωτερικεύσεως τῶν παθῶν
 και ὡς ὑπόκρισις ἐκράτησεν εἰς ἓνα ὕψος ἀτυχεῖστον τὸν
 γερωντικὸν της ρόλον, καταχειροκροτηθεῖσα ἀπὸ τὸ κοινόν.

«Με τὰς τιμὰς τοῦ πολέμου». Ἐπίσης ἡ κωμωδία
 αὐτὴ τοῦ Ἐννεκὲν ἐπαίχθη ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ
 τοῦ θιάσου τῆς διδος Κοτοπούλη. Ἐπίσης ἐδόθησαν εἰς
 τὸ αὐτὸ θεάτρων «Τὰ σκυλόψαρα».

«Κυβέλης» (θίασος Λεπενιώτου)

«Ἡ ὄραία περιπέτεια», ἐπαίχθη συγχρόνως και εἰς
 τὸ θεάτρων «Κυβέλης». Και ὁ θίασος τοῦ κ. Λεπενιώτου
 ἐπαίξε τελείως τὸ κομψὸν ἔργον, εἰς τὸ ὅποιον διεκρίθη-
 σαν ἡ κυρία Καλογερίκου και ὁ κ. Παπαγεωργίου.

«Ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀσώτου» εἶνε μία εὐφρεστάτη
 γάρσα τῶν κ. κ. Βέμπρ και Σερμπιττόν. Ἡ γάρσα περι-
 στρέφεται εἰς μίαν πλαστοπροσωπείαν, ἢ ὅποια γεννᾷ διά-
 φορα ἀπρόοπτα ἐπεισόδια εὐχάριστα.

Τὸ ἔργον αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἠμποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ
 και ὡς ὑπόδειγμα γάρσας διὰ τοὺς γράφοντας, ἐπαίχθη
 εἰς τὸ θεάτρων Κυβέλης ὅσον ἦτο δυνατόν καλλίτερα. Ὁ
 κ. Παπαγεωργίου εἰς τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἀσώτου ἦτο
 ἀπαράμιλλος. Μία φυσικότης ἢ ὅποια ἐξέπληρτε και ἓνα
 χιούμορ ἀπροσδόκητον, με ἐντελῶς ἀπροσδόκητον. Γενι-
 κῶς ὁ θίασος εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ παρουσιάσθη ὡς ἓνα σύ-
 νολον ζηλευτόν. Ἐπίσης ἤρξε πολὺ και ἡ κυρία Παρα-
 σκευοπούλου.

«Ὁ Βραζιλιανός» εἶνε ἡ νέα κωμωδία τῶν κ. κ.
 Πετροκοκκίνου και Ζουροῦ ἢ ὅποια ἐπαίχθη ὑπὸ τοῦ θιά-
 σου τοῦ κ. Λεπενιώτη. Τὸ ἔργον εἶνε ἀρκετὰ εἴρωνον.
 Ἐπεισόδια, πλοκή, σκηναὶ εὐφρεῖς και ἐνίοτε και ἀνόητοι.
 Πολλὰ εὐφρολογήματα. αὐτὸς εἶνε ὁ «Βραζιλιανός» ὁ ὅ-
 ποιος κάμνει τὸν ἀκροατὴν του νὰ γελᾷ σχεδὸν διαρκῶς,
 Ὅλος ὁ θίασος μελετημένος και με πολὺ κέρι. Ὁ κ. Λε-
 πενιώτης ἀπαράμιλλος, ἔδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι
 εἶνε ὁ βασιλεὺς τοῦ γέλωτος και τῆς εὐθυμίας.

Ὁ θίασος Λεπενιώτη, δίδει και αὐτὸς τὰς φιλολογι-
 κὰς ἐσπερίδας του, τῇ συμπράξει τοῦ κ. Θ. Οἰκονόμου.
 Ὁ κ. Οἰκονόμου μᾶς ἐχάρισεν ἐκλεκτὰς καλλιτεχνικὰς
 ἀπολαύσεις με τὸν «Νάρκισσον» τοῦ Μυροχορόγιεν και
 με τοὺς «Βρυκόλακας» τοῦ Ἴψεν.

«Πανελληνιον» (θίασος Νίνα-Φύρστ)

Τὰ προαναγγεληθέντα ἔργα «Λουδοβίκος Πρὸς» και ὁ
 «Ἀετιδέας» ἐδόθησαν τὸν μῆνα αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κ. Φύρστ
 και τῆς κ. Νίνα.

Ὁ κ. Φύρστ ἠγνόησε και διέπλησε κάλλιστα τὸν γα-
 ρακτῆρα τοῦ Λουδοβίκου ὅπως τὸν ἠθέλησεν ὁ Δελαβίν.
 Ἡ φραυλότης και τὸ ὕπουλον και τὸ ἐγωιστικὸν τοῦ βα-

σιλέως αὐτοῦ ὁ ὅποιος τίποτε δὲν ἐσέβετο και δὲν ἐφο-
 βεῖτο παρὰ μόνον ὅτι, ἀφειώρα τὸν ἐαυτὸν του, εὖρε τέ-
 λειον διερμηνευτὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Φύρστ.

Τὸ αὐτὸ ὁμως ἴσως δὲν ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ και διὰ τὸν
 «Ἀετιδέα», τὸν ὅποιον ἐπαίξεν ἡ κ. Νίνα. Τὸ εὐγενικὸν
 και λεπτόν ἔργον τοῦ Ροστὰν θὰ μὲνη ἔργον μόνον διὰ
 τὸ γυναικεῖον πρόσωπον τῆς Σάρας Μπερνάρ και ὁ ρόλος
 τοῦ ἀσθενικοῦ υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος, ὁ και' ἐξοχὴν ρόλος
 ὁ ὅποιος τῆς ἀρμόζει, ἀφοῦ ἐγράφη σχεδὸν ἀπακλειστικῶς
 δι' αὐτήν. Ἡ κυρία Νίνα ἔκαμε βεβαίως ὅτι εἰμποροῦτε
 και εἶνε ἐπαινετὴ ἢ προσπαθεῖα της. Ἄλλα δυστυχῶς δὲν
 ἀρκεῖ πάντοτε ἢ προσπαθεῖα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς.

Τὸ «Πανόραμα» τοῦ κ. Μωραϊτίνῃ ἐδόθη ἐφέτος εἰς
 τὸν θιάσον τοῦ «Πανελληνίου». Ἦτο ἡ πρώτη Ἐπιθεω-
 ρητις ἢ ὅποια ἐδίδετο ἐφέτος και τὸ κοινὸν ἔσπευσε με
 πολλὴν προθυμίαν νὰ τὴν παρακολουθήσῃ. Τὸ «Πανό-
 ραμα» ἔχει εὐθύμους σκηνὰς, λεπτὴν σάτυραν και κλαί-
 σθητον ἐν γένει ἐμψάνισιν. Διὰ τοῦτο ἤρξε γενικῶς εἰς
 τὸ κοινὸν και εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ μακρὰν
 σειρὰν παραστάσεων.

Συντάγματος

«Τὰ Ἐπινίκεια» τοῦ κ. Κυριακοῦ ἐδόθησαν ἀπὸ τῆς
 σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ Συντάγματος. Και ἡ ἐπιθεωρησις

αὐτὴ ἤρσεν εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὴν σάτυραν και τὴν εὐ-
 φρίαν της. Ὁ κ. Κυριακὸς πρώτην φορὰν ἐφέτος ἐμψά-
 νίζεται εἰς τὸ θεάτρων με Ἐπιθεωρητὴν. Ἡ ἐντύπωσις
 τοῦ ἔργου τοῦ ὑπῆρξεν εὐνοικὴ και δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία
 ὅτι και τὰ «Ἐπινίκεια» θὰ σημειώσουν μίαν μακρὰν sei-
 ρὰν παραστάσεων καθ' ἑλλην τὴν ἐποχὴν τοῦ θερούς.

Ὀλύμπια

Εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἐπαίχθη δι' ὀλίγας μόνον ἐσπέ-
 ρας ἢ ἐσπερίδας τοῦ κ. Σκακελλαρίδου «Στὰ Παραπήγ-
 ματα», με λιμπρέττο τοῦ κ. Ν. Λάστικρη. Τὸ ἔργον ὑπερ-
 ἤρξε. Ἡ μουσικὴ του ἐπιτυχιστάτη, τὸ λιμπρέττο του
 ἀπὸ τὰ πλέον εὐχάριστα. Δυστυχῶς ἡ ἀναχώρησις τοῦ
 θιάσου εἰς τὴν Κέρκυραν διὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Πεντηκον-
 ταετηρῆδος διέκοψε τὰς παραστάσεις και ὁ κόσμος με
 πολλὴν ἀνοπομονησίαν περιμένει τὴν ἐπάνοδον τοῦ θιάσου
 διὰ ν' ἀπολαύσῃ τὸ ἔργον τοῦ κ. Σκακελλαρίδου.

Γαλλικὸς μελοδραματικὸς θίασος

Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ θεάτρων ἔδωκε σειρὰν παραστά-
 σεων ὁ γαλλικὸς θίασος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. M. Re-
 nez. Ἐπαίξεν ἔπερας και ἐσπερίδας. Ἦρσεν εἰς τὸ
 ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἰδίως ὅταν ἐπαίξεν ἔπεραν διότι ὁ θία-
 σος τῶν ἐσπερίτων δὲν εἶχε τὰ κατάλληλα πρόσωπα διὰ
 τὸ ἐλαφρὸν και χάρειν αὐτὸ εἶδος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΝ

Ἄλγερινὸν εἰδύλλιον

Ἐργον τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου κ. Ντινέ. βραβευθὲν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η έκθεσις τοῦ κ. Στρατηγού

Τὸν μήνα αὐτὸν ἤνοιξαν τὰς πύλας τῶν δύο νέαι πολεμι- καὶ ἐκθέσεις εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ζαπτείου. Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Στρατηγού καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Σκώτ. Ὁ κ. Στρατηγὸς Κερκυραῖος καὶ αὐτὸς καλλιτέχνης, ἐσπούδασεν εἰς τὸ Μόναχον. Μὲ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἔργων του ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε ἕνας δυνατὸς καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος ἐσπούδασε πραγματικά- ἔχει γερὴν τὴν παρατήρησιν καὶ βαθύ τὸ αἴσθημα καὶ ὁ ὁποῖος τὰ πολεμικὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀπεικονίζει εἰς τοὺς πί- νακὰς του τὰ εἶδε καὶ τὰ ἀντέληφθη μὲ μεγάλην βαθύτητα. Τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐξέθεσεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ζαπτείου ὁ κ. Στρατηγὸς ἦσαν περίπου ἑβδομήκοντα ἐξ ὧν τὰ τριῖ- κοντα ἑννέα ἦσαν ἐμπνευσμένα ἐκ τῶν πολέμων μας, τὰ λοιπὰ ἦσαν προσωπογραφίαι, σκίτσα καὶ σπουδαὶ φιλοτεχνη- θέντα εἰς τὸ Μόναχον.

Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ κ. Στρατηγού ἠγοράσθησαν τὰ ἑξῆς :

Τὸ «Γκαράζ ἐν Θεσσαλονίκῃ» ὑπὸ τοῦ ἀντισυνταγματάρ- χου κ. Δελλαπόρτα, «Καταλυσιμὸς εἰς Λιβουνοβον» ὑπὸ τῆς κυρίας Κοσμετάτου, «Εἰς τοὺς πρόποδας Μ.τέλεσι» ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ, «Ὁ φρουρὸς τῶν συγκοινωνιῶν» ὑπὸ τοῦ ἀντι- συνταγματάρχου κ. Παπαβασιλείου, «Ἡ μάχη τοῦ Σαραν- ταπόρου» ἐπίσης, καθὼς καὶ τὰ «Ἐμπρὸς διὰ τῆς Ἀγγλίας», «Εἰς τὸ δάσος», «Στρατιώτης ἀναπαυόμενος», «Σταθμὸς ἀν- ταποκρίσεως Ἰππέων» ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπαδαρίου, «Ἐπι- γραφὴ διαταγῆς εἰς Λιβουνοβον» ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶ. Ἐξωτερικῶν, «Ἀξιωματικοὶ Γῆς Μεραρχίας» ὑπὸ τοῦ κ. Τρικοῦπτι, «Τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον εἰς τὴν μάχην τῶν Γε- αννισῶν» ὑπὸ τοῦ κ. Δαγκλῆ, «Ἐἴσοδος τοῦ Γεν. Στρατη- γείου εἰς Γιαννιτσὰ» ὑπὸ τοῦ κ. Δέλτα. «Ἀλιεντικά πλοῖα» ὑπὸ τοῦ κ. Ἰακωβίδου, «Ἀποβίβασις εἰς Δοϊράνην», ὑπὸ τοῦ κ. Παπαρηγοπούλου, «Τὸ φορητὸν αὐτοκίνητον» ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ, «Εἰς Σβέτι Βράνι» ὑπὸ τοῦ κ. Μπενάκη καὶ «Ἡ Α. Μ. ἀναχωρῶν ἐκ Δράμας» ὑπὸ τοῦ κ. Ἀδ. Κύρου.

Η ἐκθεσις τοῦ κ. Σκώτ

Ὁ διάστημα γάλλος Ἰλλουστρατοῦ κ. Σκώτ, τοῦ ὁποῖου εἰκόνας ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις», καὶ δημο- σιεύει καὶ εἰς τὸ σημερινὸν τευχὸς τῆς ἐξέθηκε εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ζαπτείου ὡραίας πολεμικῆς εἰκόνας δέκα ὀκτὼ περίπου τὸν ἀριθμὸν. Ὅλαι εἶνε ἐμπνεσθέναι ἐκ τοῦ «Ἑλληνο- βουλγαρικῶν Πολέμου».

Ὁ κυριώτερος τῶν πινάκων τῆς μικρᾶς ἐκθέσεως τοῦ κ. Σκώτ εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος παριστᾷ τὸν Βασιλέα ἐφιπτον. Εἶνε γνωστὸν ὅτι, ὁ κ. Σκώτ ἐφιλοτέχνησε τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως ἐλθὼν ἐπὶ τούτου εἰς Ἀθήνας. Οὕτως ἡ μεγάλη αὐτῆ προσωπογραφία τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐφίπται μὲ φόντο τὰ ὄρη, διὰ μέσον τῶν ὁποῖων μαντεύεται διελθὼν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, μὲ τὸ ἀγέφυρον ὕψος τοῦ στρατιώτου, μὲ τὸν τεροφόρητον χρωματισμὸν καὶ τὴν ἔκτακτον φωτο- σκίασιν τῆς εἰκόνας ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς Τέ- χνης. Ἐπίσης μίᾳ ἄλλῃ εἰκόνι, ἡ ὁποία παριστᾷ Εὐζώνων εἰς στάσιν, Γεμίσατε θεωρεῖται ὡς μίᾳ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ. Ἡ ἐκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἐν γένει τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου εἶνε τόσοσιν ζωηρὰ καὶ τόσοσιν ἐκφραστικὰ ὥστε ἡ κοινὴ κρίσις νὰ θεωρήσῃ τὴν εἰ- κόνα τοῦ Εὐζώνου ὡς τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου.

Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ κ. Σκώτ ἠγοράσθησαν τέσσαρα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐν ἀπὸ τοῦ πριγκίπου Νικολάου καὶ ἄλλα ὑπὸ τῶν κ. κ. Ὑψηλάντη, Α. Μελά καὶ Ἀθηναϊκῆς Λέσχης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΪΟΣ

«Ἡ τρίτη ἐκδοσις τοῦ «Ἐθνους» καὶ ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας.» Ἡ δευτέρα ἐκδο- σις τῆς «Ἐστίας» καὶ ἡ κήρυξις τοῦ Πολέμου». Οἱ ἀκαταπόνητοι ἐφημεριδοπώλαι λήγοντος τοῦ Μαΐου μὲ αὐτὰς τὰς πομπώδεις φράσεις διαλαλοῦν τὰς μετα- μεσημβρινὰς Ἀθηναϊκὰς Ἐφημερίδας.

Καὶ δὲν εἶνε διόλου ὑπερβολικοί. Ἡ «Ἐστία» εἰς τὴν δευτέραν ἐκδοσίαν τῆς, ἡ τόσοσιν συντηρητικὴ αὐτῆ ἐφημερίς, τὸ ἀκροτελεύτιον ἀρθροῖδιόν τῆς τὸ τιτολοφορεῖ «Βαίνομεν ἀσφαλῶς εἰς πόλεμον»,

Εἶνε ἀληθῶς ὅτι ὅλοι μας προβλέπαμε ὅτι θά- τον ἢ βράδιον ἢ Ἑλλὰς θὰ ἐλάμβανε καὶ πάλιν τὰ δπλα διὰ τὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐχθρούς τῆς καὶ οὐδεὶς ὅμως ἐφραντάζετο ὅτι τόσοσιν συντόμως θὰ ὑποχρεού- μεθα νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐπιβάλωμεν τὸ δίκαιον εἰς τὴν Τουρκίαν ὀργιάζουσαν μὲ τὸν πλέον ἀπάνθρωπον καὶ βάρβαρον τρόπον κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυ- σμῶν τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Αἰὰ τὸν μήνα πλέον αὐτὸν προέχει καὶ ἀπὸ διε- θνοῦς καὶ ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως ἡ ἐπιχειρήσει μετὰ τῆς Τουρκίας ρῆξις. Καὶ αὐτὸ τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα, εἰς τὴν δίνην τοῦ ὁποῖου κινδυνεύει ἕνας νεότευκτος Θρόνος ἐπεχώρησεν. Ἡ ἀπτόνομος Ἡπειρος μετὰ τὴν συνεννόησιν τῆς μετὰ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς βιοτὶ πλέον κληθῆτόσιν καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἀνδροπρεπῆς ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βουλευτοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Χειμῶ- ρας κ. Σπυρομήλιου. Ἡ Ἀλβανικὴ Ἐπαναστασις ἔπαυσε πλέον νὰ συγκινῆ. Οἱ κίνδυνοι τοῦ Βῆδ καὶ ὁ ἐπιχειρήσει ἀλληλοσπαραγμὸς τῶν Ἀλβανικῶν φρι- λῶν θεωροῦνται ζητήματα δευτερευούσης σημασίας. Πρωτεύει ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος. Θὰ γίνῃ ἢ δὲν θὰ γίνῃ :

«Ὅλα προσημαίνουσι ὅτι θὰ γίνῃ. Καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης ὁ δισταγμὸς πρὸς ἄμμεσον ἀποτελεσματικὴν ἐπέμβασιν εἶνε προάγγελος τῆς ρῆξεως. Ἡ Εὐρώπη διαβλέπουσα εἰς τὴν ἀλλόφρονα ἐκδήλωσιν τοῦ Νεο- τουρκισμοῦ ἕνα διαρκῆ κίνδυνον τῆς εἰρήνης προτιμᾷ μίαν ἄμμεσον ρῆξιν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποῖας θὰ δημιουργηθῇ μικρὸν ἀδιαιτάρακτον καθεστῶς, παρὰ προσωρινὴν ματαίωσιν αὐτῆς χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ θεμελιωθῇ διαρκὴς εἰρήνη. Καὶ τὴν ρῆξιν αὐτὴν ὁ Ἑλληνισμὸς τὸν ἀναμένει μὲ πίστιν ἐπὶ τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά του. Τὰ ἀνι- κοντα μαρτύρια ποῦ ἐπέστησαν οἱ ἀδελφοὶ μας κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, οἱ διωγμοί, αἱ κατα- στροφαί, τὰ δεινὰ, αἱ ἀπάνθρωποι ἐχθαλύθδιναν τὸν πόθον τοῦ Ἑλλήνου διὰ μίαν ἐκδίκησιν καὶ τιμωρίαν τοῦ παράφρονος Νεοτουρκισμοῦ. Αἱ δὲ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποῖας ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ τοῦ βῆ- ματος τῆς Βουλῆς ἐξήγγειλεν, ἐτόνωσαν ἐπὶ πλέον τὸ Ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ψυχραίμως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς

ἀναμένει τὴν μοιραίαν στιγμήν διὰ τὰ ἀναμετρηθῆ καὶ πάλιν μὲ τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς του.

Ὁ Ἐμβῆρ πασοῦς ὁ ἦρος τῶν ἐγκόλων κατορ- θωμάτων μὲ τὴν ἀουλόλοιοτον ἐμμονὴν του εἰς ἐν πρόγραμμα ἐξοντίωσης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, παρασκευ- ᾶζει νέους θυριάμβους διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατοργιά- ζεται νέας συμφορὰς εἰς τὴν πατρίδα του.

Ποῖος ξέφυγε ἂν δὲν εἶνε τῆς Θείας Προνοίας ἡ ἐπέμβασις. Ποῖος ξέφυγε ἂν δὲν ἐσοτάσῃ ὁ Ἑλληγι- σμὸς ἐκφροῦν ἀπὸ ἐθνικὴν ἐπερηφάνειαν, μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἰωαννίνων τὴν ἀπελευθέρω- σιν καὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας τὸν λυτρωμόν! !

Δ. Α. Ζ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν γεγονότων τοῦ μηνὸς Μαΐου εἶνε ἡ εἰς Μακεδονίαν μετὰβασις πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας. Ὁχι μόνον διότι

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν ἀγρυπνον μέ- ριμναν τοῦ ἐστεμμένου Στρατηγά- του διὰ τὸν ἐθνικὸν στρατὸν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐυεργετικωτάτην ἐπι- θεασιν ἣν ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς καλῆς ἐξελίξεως τῶν στρατιωτι- κῶν μας πραγμάτων ἡ παρουσία καὶ ὁ ἐλεγχος τοῦ ἐνδό- ξου Ἀρχιστρατήγου. Ἡ Α. Μ. ἐπέστρεψε καταγορητευ- μένος ἐκ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ 2ου στρατ. Σώ- ματος ὅπερ ἐπεθεώρησεν, ἀναβαλὼν εἰς προσεχῆ μετὰβα- σιν τὴν τοῦ 3ου Σώματος. Οἱ νεοσύλλεκτοι Μακεδόνες ἔχουσι κάλλιστον παράστημα εἶνε δὲ πειθαρχικώτατοι καὶ ἐπιμελεῖς εἰς τοῦτο δ' ὀφείλεται ὅτι ἡ ἐκγύμνασις τῶ παραουσιάζει ταχέως καὶ ἀπροσδοκῆτους προόδους.

***

Ἡ Α. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Ἐλένη τοῦ Νικολάου ὤρισε μετάλλια ἀπονεμόμενα εἰς τὰς κυρίας καὶ δε- σποινίδας, αἵτινες μετέσχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν νοσο- κομειακῶν τραινῶν κατὰ τοὺς

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

δύο ἐνδόξους μας πολέμους. Τὰ μετάλλια τῆς Πριγκι- πίσσης εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ πλατίναν, εἰς τὸ μέσον τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐπι- σκεται ἔκτυπος μικρὸς ἐρυθροῦς σταυρὸς ἀπὸ σμάλ- τον καὶ εἰς τὴν ἐτέραν τὸ Βασιλικὸν Στέμμα, κίττω- θεν τοῦ ὁποῖου τὸ ἀρχικὸν τῆς Πριγκίπισσης γράμμα «Ε» καὶ ἡ ἐπιγραφή «ἐνθῦμιον ἐγγνωμοσύνης».

Αἱ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες εἰς τὰς ὁποῖας ἀπενε- μήθη τὸ μετάλλιον ἔλαβον ἀπὸ μέρους τῆς πριγκίπισ- σης καὶ τὴν κίττωθι ἐπιστολήν.

«Φίλη κυρία. Παρακαλῶ ἡμᾶς νὰ δεχθῆτε τὸ μι- κρὸν τοῦτο ἐνθῦμιον εἰς ἀνάμνησιν τῶν παρ' ἡμῶν καταβληθέντων κόπων πρὸς περιθάλψιν τῶν ἐν τοῖς ἐπ' ἐμὲ νοσοκομείοις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο ἐνδόξων καὶ ἀλησημονήτων πολέμων νοσηλευθέντων τραυματιῶν, μὲ τὴν βεβαίωσιν τῶν εὐχαιρῶν

μου ἐυχαριστιῶν διὰ τὴν συνδρομὴν ὑμῶν πρὸς ἐπι- τέλειον τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἔργου.»

ΕΛΕΝΗ

***

Ποῖος ἐδιάβασε μὲ ἄβροχα μάτια τὴν ἀφελὴ προσ- φώνησιν μὲ τὴν ὁποῖαν μίᾳ ὀκταετῆς μαθήτρια ἐχαι- ρέτησε τὸν Στρατηλάτην Βασιλέα διερχόμενον τελευ- ταιῶς ἀπὸ τὴν Φλώριναν; «Χρό- ΔΑΚΡΥ ΚΑΙ ΜΕΙΔΙΑΜΑ νια καὶ χρόνια Βασιλεῖα, —εἶπεν ἡ παιδοῦλα, — ὄνειρενθῆραμε τὴν εὐ- τυχημένην αὐτὴν ἡμέραν ποῦ ἀε δεχόμεσθε ἐλευθε- ροί σ' τὸν τόπον μας. Μαζὺ μὲ τὴν καρδιά μας δέ- ξου καὶ τὰ λουλούδια αὐτὰ, ποῦ φυτρώνουσι χωρὸπὰ τῶρα σ' τὰ ἀμματοποισιμένα μας χῶματα».

Ὁ Βασιλεὺς ἐπῆρε τὴν ἀνθοδέσμην μειδιῶν καὶ ἐφίλησε τὴν μικροῦλαν εἰς τὸ μάγουλο. Ἐκεῖνη τοῦ ἀντιπέδωκε τὸ φίλημα εἰς τὰ χεῖλη. Καὶ οἱ παριστά- μενοι εἰς τὴν ἐπέφορον σκηρὴν εἶδον ἕνα δάκρυ νὰ λαμπυρῆσῃ εἰς τὸ ὄμμα τοῦ Πορθητοῦ.

Τὶ ποίημα ὁ ἀφελὴς χαιρειτισμὸς τῆς μικροῦλας Φλωρινιώτισσας! Τὶ ποίημα ὁ ἀσπισμὸς ἐλευθερωτοῦ καὶ ἐλευθερωμένης! Ἀλλὰ καὶ τί ποίημα τὸ βασιλι- κὸν ἐκεῖνο δάκρυ!

***

Ὁ Σάθας ἀπέθανε. Καὶ ἀπέθανε προτοῦ ἢ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ὑστερογενῆς ἀναγνώρισις τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου του προλάξῃ ν' ἀνακου- φίσῃ τὴν πένιαν καὶ τὴν στέφρην ἣτις ὑπῆρξε μέχρι τῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΘΑΣ

μοιρῆ τῆς ἀφοσιώσεως του πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἐ- χρειάσθη νὰ περιέλθῃ, ὁ μέγας ἱστοριοδότης εἰς τὴν ἐσχά- την ἐνδειαν, ἐχρειάσθη νὰ ἀπειληθῇ καὶ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης ἀκόμη, ἐχρειάσθη νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς τραγι- κῆς ἀνάγκης νὰ ἐνεχυριάσῃ τὴν βιβλιοθήκην του! —τὴν στοργὴν καὶ τὸν ἐρωτὰ του! — διὰ ν' ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, ἐχρειάσθη νὰ ρῆξῃ διὰ μωριστὴν φορὰν διαμαρτυρίας ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς διανοητικότητος διὰ νὰ συγκινηθῇ τέλος τὸ ἐπίστημον ἑλλ. Κράτος καὶ νὰ σκεθῇ ν' ἀπονεμίῃ τιμὴν καὶ ἀνακούφισιν πρὸς τὸν Ἑλληνα σοφὸν διὰ τῆς παροχῆς μιᾶς συντά- ξεως, τῆς ὁποῖας τὴν ὑλικὴν ἐκδούλευσιν οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τὸν ἀρῆγε νὰ καρπωθῇ ὁ θάνατος.

Μία χαλκέντερος μελέτη καὶ ἀναδιδίσις ἀρχαίων καὶ χειρογράφων, μίᾳ ἀκαταπόνητος ἐργατικότης καὶ ἀνεξάντλητος ρώμη διανοητικῆ, μίᾳ στοργικῆ ἀναστρεφῆ πρὸς παλαιὰ ἔγγραφα καὶ παλαιὰ βιβλία, πρὸς κάθε πηγὴν ἐξ ἧς ἦτο δυνατόν ν' ἀντιληθῇ ἡ ἀλήθεια τῆς σκοτεινῆς ἱστορίας τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπέ- τρεψαν εἰς τὸν ἀείμνηστον Κωνσταντῖνον Σάθαν νὰ δημι- ουργήσῃ ἐν μνημειῶδες ἔργον, τοῦ ὁποῖου ἐλάχιστον μέρ- ος εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Τὰ πλεῖστα τῶν συγγραμμάτων του παραμένουσιν ἀνέκδοτα ἀκόμη, — πολῦτιμος κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὁστις εἰς ἐπίστωμεν ὅτι ἂν ἀποδοθῇ το ταχύτερον εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὸν ἑλ- ληνισμὸν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἀς συμπληρωθῇ,

τουλάχιστον, το ταχύτερον ή τώσον καθυστερήσασα άνα-
γνωρίσις της προς τού έργον του Σάθα με την δημοσίευ-
σιν των ανεκδότων άκόμη έργων του.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Τό -Αρσάκιον διοργάνωσεν εις τού Στάδιον έορ-
τήν υπέρ του Σελλόγου «Πρός προσιαιών της βγείας
των μαθητιών»,

— Η έορτή έντελώς μαθητική επέτυχε τελείως.
Χίλια μαθήτρια έλαβον μέρος εις αυτήν.

— Τά καθαρά κέρδη έφθισαν περίπου τάς 14 χι-
λιάδας δραχ.

— Επίσης καί έντός των αθηνάων του Άρσα-
κίου διοργανώθη άγορά προς τόν αυτών σκοπόν.

— Καί ή άγορά αυτή επέτυχε πληροσταια, χάρις
εις την πρωτοτυπίαν της.

— Έπεσκέφθη τάς Αθήνας ό Σερβικός Όδικός
Όμιλος άποτελούμενος από Σέρβους καί Σερβίδας.

— Οι εκδρομείς έγένοντο παντού δεκτοί με ένθου-
σάσεις ένδειξεις φιλίας. Προς τιμήν των άργανώθη-
σαν έορταί. Η πρώτη έδόθη εις τού ξενοδοχείον Μελά
έν Κηφισσία υπό του ήγημάχου κ. Μενιάκη. Η δευ-
τέρα εις τού «Αγκαίον» υπό του ήγημάχου Πειραιώς
κ. Παναγιωτοπούλου.

— Επίσης έδόθη πανηγυρική παρουσία εις τού
θέατρον της δίδος Κοτοπούλη με την «Ήλέκτρα».

— Είς τού Αθηναϊκόν θέατρον οι Σέρβοι, μέσω
κόσμου εκλεκτού με έπί κεφαλής την Βασ. Οικογέν-
ειαν, έδωκαν μίαν συναυλίαν.

— Τό πρόγραμμα εκλεκτόν. Τά σερβικά άσματα
υπερήρεσαν. Ίδίως έν δημώδες σερβικόν άσμα υπερ-
ήρεσεν καί κατεχειροκροτήθη από τού έλληνικόν άκροα-
τήριον με πολύν ένθουσιασμόν.

— Η Α. Μ. ό Βασιλεύς συνοδευόμενος υπό της
πριγκηπίσσης Έλένης έτεχειρήσε μικράν περιοδείαν
εις Μακεδονίαν.

— Έπεσκέφθη την Θεσσαλονίκην καί μερικάς άλ-
λας πόλεις, επέστρεψε δέ πολύν ευχαριστημένος από
τού ταξείδι του.

— Ο κ. Γ. Ζωγράφος έξελέγη βουλευτής κατά
την αναπληρωματικήν εκλογήν της 18ης Μαΐου.

— Επίσης επέτυχεν ό κυβερνητικός έπομήγιμος κ.
Αναστασιάδης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγω των εξακολουθουσών τυπογραφικών
άνωμαλιών, εις τού πρώτον μέρος του παρόντος
φυλαδίου ένυπάρχει άνωμαλία τις περί την κα-
τάταξιν της ύλης δι' ήν παρακαλούμεν τούς
αναγνώστας μας νά μάς συγχωρήσουν.

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ

Η πριγκήτισσα Μαρία,
μήτηρ της πριγκηπίσσης Έλισάβετ της Ρουμανίας
μέλλουσα πενθερά του Διαδόχου μας Γεωργίου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η Έπανίστασις καί τού έργον αυτής

Ό βαθύς μελετητής της σύγχρονου Ιστορίας, ό αμέ-
σως άναμνηθείς εις τά σπουδαιότερα αυτής σημεΐα κ.
Αριστομένης Θεωδωρίδης έξέδωκε τόμον πολυσέλιδον δι'
ού περιγράφει τά αφορώντα την τελευταίαν Έπανάστα-
σιν καί τού έργον αυτής. Τό βιβλίον είνε άξιαναγνώστων
διότι ό πολύπειρος καί πολυμαθής συγγραφέυς δέν περιο-
ρίζεται εις την ξηράν άσκήτην γεγονότων, αλλά παρεμ-
βάλλει κριτικήν διηρησιμμένην από παρατηρήσεις, σκέψεις,
γνώμας καί ιδέας τάς οποίας άντλεΐ από την πολλα-
πλήν μέρεσιν του καί τάς πολυμερείς γνώσεις του.

Συνιστώμεν εκθύμως την άνάγνωσιν του έργου τούτου.

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

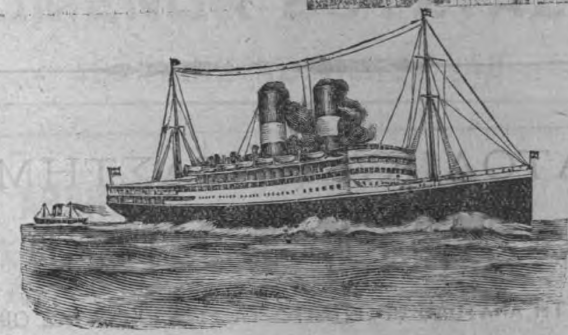
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΠΟΤΑΣΗ 1 Α, GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26Α

Αυτοκίνητα πολυτελείας, φορτηγά (camions),
Βενζίνη, έλαια, έλαστικά κτλ.
Τό άνω Carage αναλαμβάνει οίανδήποτε επισκευήν,
ενοικιάζει δέ καί μεμονωμένα διαμερίσματα προς τοπο-
θέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τακτικά κατ' εϋθείαν άναχωρήσεις εκ Πατρών διά Βόρειον καί Νότιον Αμερικήν καί
Καναδά διά των νεοτεύκτων καί πολυτελεστάτων υπερωκεανείων ατμοπλοίων της, με διπλούς έλικας
καί ασύρματον τηλεγράφων.

Δι' εισιτήρια Α', Β' καί Γ' θέσεως, ως καί δια φορτίον καί πλείονας πληροφορίας, άποτανθή-
τωςαν οι θυλούμενοι εις τά Γραφεία της Έταιρίας.
Έν Πάτραις. — Γ, Μόρφου καί Υΐος-Κρώββ καί Σπίθους. — Όδός Αγίου Ανδρέου
Έν Πειραιεί. — » » » » » — Πλατεία Καραϊσκάκη
Έν Αθήναις. — » » » » » — Όδός Σταδίου κατωθι Άρ-
σκειού καί εις τούς κατά τόπους Πράκτοράς της.

ΚΟΛΩΝΙΑ Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 67 ΑΘΗΝΑΙ--ΑΡ. ΤΗΛ. 416

Βραβευθείσα εις όλας τάς μεγάλας εκθέσεις διά 15
πρώτων βραβείων. Η μόνη λατρική κολώνια διά μα-
σάζ καί λουτρόα.

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX ETC. POUR DAMES & FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Mercerie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Chappellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs etc.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLÉ (GALATA ET STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Εἶδη πλεκτικῆς, ὑποκάμισα, ἀρώματα, χερσόκτι, εἶδη φιλικῶν, ὄλα τὰ εἶδη ἐσωροῦχων πολυτελείας ἢ μί, εἶδη δερμάτινα, ὑποδήματα, καπέλλα, εἶδη ταξειδίου, εἶδη μύδας, ἄνθη κ. τ. λ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΟΥΣΣΑ
ΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθηναὶ δύνανται νὰ ὑπερηφανεύονται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μίᾳ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὅποιον συνεχεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικιλία ἔλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς καὶ τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἔκαινο τὸ μῆμα εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθυγῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ νωποῦ Ἀγελαδικοῦ Γάλακτος, ἡ Γιοσύριά του κατέστησαν ἄνομαστα, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονοῦς, καὶ μὲ ὑλικά καὶ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικῶν τῶν, γευστικῶν, ἀπολαυστικῶν. Καρόπιν ἔλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ἔλων τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ τὰ καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικαίωτον ὄλοι οἱ συχνάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναφυκτικόν των, ἢ τὸ παγωμένο γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας των

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθυνσις Τηλεγραφικὴ
ΑΝΗΝΑΪΚΗΝ ΑΘΗΝΟΚΛΕΣ

ὑποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονικῆ, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ἰωαννίνοις, Χίω, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσσι, Ἀργινίω καὶ Καρδίττῃ.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείω καὶ Ρεθύμνω.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει. (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σαμπαούλ), Ἀμισῶ, Μερσίνῃ, Σμύρῃ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mitah), Καίρω, (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαζαζικίω, Χαρούμ.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ: (No 22, Fenchurch Street).
ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ (Domhol, Mönckebcberg strasse 18).
ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου).
ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ Βαθίος (Σάμου).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου (Πρόεδρος), Μαρκήσιος δὲ Ρεβερώ, (Ἄντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μποννιέ (διευθύνων Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βεροῦγκ. Α. Ζαρίφης, Ἐμμ. Μπαρέκας, Σ. Εὐγενίδης, Βαρόνος Δὲ Νεφλίξ καὶ Ἐμ. Ροδοδάκης.

Γενικὸς Διευθυντής
Ἰ. Ἡλιάδης

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι Προεξοχλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, εορτατικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἐκδίδει ἐπιταγὰς πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς, πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνοίγει τρέχοντες ἱσμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς ὑλάξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρουσ ἵλιαν εὐνοικοῦς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ὄρουσ ἵλιαν εὐνοικοῦς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοταί εἰς ὁ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται κατ' ἐξαργυρίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον, μὲ ἰδιαιτέρων ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

ΟΜΗΡΟΥ 5Α (Έναντι Βουλής)

ΑΘΗΝΑΙ

Πάσα έργασία εκτελείται δι' ηλεκτρικῶν εργαλείων τελείως ἀνωδύτως καὶ κατὰ τὰς νεωτάτας μεθόδους τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης.

JEAN G. CRANIOTIS

CHIRURGIEN-DENDISTE

RUE OMERE 5A (vis-a-vis du Parlement)

ATHÈNES

Toutes les interventions se font avec une instrumentation électrique sans aucune douleur et d'après les toutes nouvelles méthodes de la spécialité.

N. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 10

Τὸ ραφεῖον τοῦτο χαρακτηρίζεται ἄκρα προσοχῇ καὶ ἀπαράμιλλος κομῆτης, ἔξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεία τῶν Ἀθηνῶν, τιμὰ λογικὰ, προθυμία καὶ πολλὴ ἐδουλειδοῖα ἔξ οὗ καὶ ἡ κατὰ τὴν ἴσιν τῶν κοινῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν.

ἰα δοκιμὴ ἄραξ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθὲν τῆ 1870

Μεγάλα ἀποθήκη χαρτῶν Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλα ἀποθήκη ειδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργαστῆρια Καταστήτων, Φακέλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἐκδότες ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν Δελταρίων.

Δεκτὰ παραγγελία ἐκτελοῦμεναι τάχιστα. Ἐξεδῶθησαν πλέον τῶν 500 ειδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελεημένας ἐργασίας (Travaux de reville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χαρτῶν διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Imperial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διὰ τῆς ἐπιμετῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων νοσῶτε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προσαμβάτε ἀπεύρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὀστέων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τορεῖς σκευασίαι Ἐλιξίρια, Ὄδοντόκονες καὶ Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἐλιξίριου παύει ἡ Ὄδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε οὐσκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον

3 — Κοραή — 3

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

49. — Πανεπιστημίου — 49.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ & Σ^{ια}

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3. — Τηλέφ. 794

Ἡλεκτρικὰ ἔγκαταστάσεις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἴδους ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπαύλεων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων κ.τ.λ.

Ἐγκαταστάσεις Ψυγείων-Παγοποιείων, πρὸς ψύξιν αἰθουσῶν, θεάτρων, κινηματογράφων, ατμοπλοίων, κτλ. Ἐγκαταστάσεις πλήρους σφαγείων καὶ Ζυθοποιείων. Ἡλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχαναὶ Diesel-Tosi, χρησιμοποιοῦσις ὑδραυλικῶν πτώσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνελευστήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναὶ, ἀτμοσυμβῆται, ὑδροσυμβῆται, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριογόνα.

Ἐγκαταστάσεις ἐργοστασίων κατ' ἀποκοπὴν

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ „ΜΟΥΣΙΚΗ“ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ „ΣΤΑΡΡ“

13-15 Στοιὰ Ἀρσακίου — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀερούμβελα μὲ μηχανικὰς δόσεις ἐκ δρ. 40.

Ὅλα τὰ τραγοῦδια ἔλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ ἔλα τὰ νεώτερα succès

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκίτους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ
13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15
Α Θ Η Ν Α Ι

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Από την όπερέττα του κ. Σπ. Σημάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240—'Ο παρὰς	Δρ.	1.50
241—Σφραγιτά του Μπεμπέ	»	1.50
242—Νύχτα τ' Απρίλη (Romance της Δευκής)	»	1.50
243—Πεταλούδα (βάλς δια μόνον πιάνο)	»	1.—
247—Δευκή-Πεταλούδα (Duetto)	»	1.50

248—'Ερασμία-Πολυδεύκης (tango)	Δρ.	1.50
"Όλα μαζί εις ένα τόμον	»	6.60

Ν. Κοκκίνου

195—Μ' ἀρέσει (πόλκα)	Δρ.	0.80
59—Γελαστή-Χαρωπή	»	0.70
189—Μονάκριβη	»	0.50
200—Σ' ἀγάπησα μικροῦλα μου	»	0.50
209—'Εχε γειά	»	0.70
87—Τὸ φτωχό μου λουλούδι	»	0.70

Σ. Σαμαρζή

92—'Ηπειρος (ἐμβατήριον)	»	1.—
------------------------------------	---	-----

Pr. Thairakis

65—Sans façon	»	0.80
-------------------------	---	------

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εις ἓν τεύχος.	Δραχ.	60
'Ημίσεια » »	»	35
Τέταρτον σελίδος » »	»	20
'Ογδοον » »	»	12

Διὰ χώρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογαι
Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δε' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα,
ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^{ΟΣ} ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α' τόμος.	Φρ.	3,00
» Β' »	»	2,00
» Γ' »	»	1,50
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.	»	2,00
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ· Ιστορικὸν μυθιστό- ριον ἐξ ὑπερπταχοσίων σελίδων.	»	5,00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δράμα ιστορικὸν τρίπρακτον.
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δρα- μάτων μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
ΟΤΑΝ ΛΕΙΠῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς.

Στιραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' Γ' Δ' Ε' καὶ ΣΤ' ἔτους πω-
λοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἐκάστη.